

مضمونن جو تفصيل

مخبر

صفحہ	فقہ
۱	۱ کامیٹیء جي مقرري
۲	۲ تحقیقات جي حد
۳	۵ کامیٹیء جو دستور العمل
۶	۴ شکرگذاري

باب پھر یون

پس منظر

الف - ڪي رواج ۽ رسمون

۶	۱۲ آدمشماري ۽ قبيلو
۸	۱۵ هاري - فصل ۾ حصيدار
۸	۱۶ زراعت ۾ ٻنهي سرشتو
۱۰	۲۱ ابواب (لوازم)
۱۲	۲۴ هاري ٻول تي هڪ ڪرائيدار
۱۲	۲۵ هاري ۽ ڪم تي رکندڙ (يعني زميندار)
۱۳	۲۶ زميندار ۽ هاري جي وچ ۾ تعلقات
۱۵	۳۲ هاري ۽ سرڪاري عملدارن جا تعلقات
۱۵	۳۳ هاريءَ جون لڏپلاڻ جون عادتون
۱۷	۳۸ زوريءَ ۽ مفت ۾ پورهيو
۱۹	۴۲ فصلن کي ريج ڏيڻ

(ii)

صفحہ	فقرہ
۲۰ ...	۴۳ آبادیء لاء زمین جي وار ٿيڻ ڪوٺا
۲۲ ...	۴۵ ووٽ ڏيڻ جا حق

ب - ڪي اقتصادي حالتون

۲۲ ...	۴۶ رهڻيءَ جون حالتون
۲۵ ...	۵۲ هاريءَ جي زندگيءَ جو نمونو
۲۷ ...	۵۷ آمدنيءَ جا وڌيڪ ذريعا
۲۸ ...	۵۹ هاريءَ جي آمدني ۽ قرضداري
۳۱ ...	۶۶ هاريءَ جون خاميون

ج - زمين جي قرضيداريءَ جي سرشتي جون ڪي حالتون

۳۳ ...	۷۱ لڏڻ روڻيو سرشتو
۳۶ ...	۷۷ زميندار
۳۷ ...	۷۹ جاگيردار
۳۸ ...	۸۲ مخادر
۳۹ ...	۸۵ موروثي هاري
۴۰ ...	۸۶ هٿيدار (مقاطعدار)
۴۱ ...	۸۷ هارپ جون ڪٽتون
۴۲ ...	۹۱ فير حاضر زميندار
۴۳ ...	۹۳ انگمبر ۽ اسٽيٽس ۽ ڪورٽ آف وارڊس

د - ڪوٺا ۽ سڪا سهندڃ

۴۵ ...	۹۶ ترقي پسند زميندار
۴۷ ...	۱۰۰ گوناگون هاري ڪاميٽيون

(iii)

صفحہ	فقرہ
۳۷ ...	۱۰۱ فند کني ڪرڻ جا ذريعا
۳۸ ...	۱۰۳ ڳوٺاڻن مڪن سهندڻ جا ڪي قسم
۵۲ ...	۱۱۷ زميندار جو وڌيڪ مددي خرچ

باب ٻيو

زمينداري بڻشي سر شعي هر سڌارا

۵۴ ...	۱۲۱ - الف هارين جا اهڃاڻ
۶۰ ...	۱۳۰ نقد ڪرايو
...	۱۳۳ - ب - بڻشي جي دستورن کي ڪنهن قاعدي
۶۱ ...	پتاندرو هلائڻ
...	۱۳۸ پاڻو (الف) - بڻشي تي آبادي ۽ فصل جي ورهاڱي
۶۳ ...	بابت قانون
۶۲ ...	۱۶۰ پاڻو (ب) - ڪرائي تي هارپ جي قبوليتن بابت قانون
۶۶ ...	۱۶۷ پاڻو (ج) - هاريءَ جي حساب ڪتاب بابت قانون
...	۱۹۱ پاڻو (ڊ) - ڦٽين جي فصل مان هاريءَ جي قرض وصول
۸۶ ...	ڪرڻ بابت قانون
...	۱۹۹ پاڻو (ه) - ڦٽين کانسواءِ ٻين فصلن مان هاريءَ جي قرضن
۹۱ ...	جي وصولي بابت قانون
۹۳ ...	۲۰۵ پاڻو (و) - هارپ جي ختم ٿيڻ بابت قانون
...	۲۱۳ پاڻو (ز) - زمين جي قبضيدار بدلائڻ تي هارپ
۹۹ ...	جي حقن بابت قانون
...	۲۱۵ پاڻو (ح) - قرضن ڇڪائڻ ڌاران هارين جي ڀڃي
...	وڃڻ بابت قانون
۱۰۱ ...	...

فصل ۵	...	...	...	فصل ۵
۱۰۲	...	...	...	۲۱۸ پاڻو (ط) - سزائون
۱۰۲	...	...	...	۲۱۹ پاڻو (ي) - تڪرارن جو فيصلو ڪرڻ. هاري ٿريبونل ...
۱۰۶	...	...	...	۲۲۳ پاڻو (ڪ) - رٿيل قانون بابت عام سفارشون
۱۰۸	...	...	...	۲۲۹ ج - هارپ بابت قانون سازي
۱۱۰	...	...	...	۲۳۱ سنڌ ٽينڊسي ايجنسلين ڪاميٽي (۱۹۳۵) جي رپورٽ
۱۱۳	...	...	...	۲۳۷ هارپ جي دائمي حقن ڏيڻ تي اعتراض ...
۱۱۵	...	...	...	۲۳۹ قيصيدارين جون ايراضيون
۱۱۸	...	...	...	۲۴۳ پائليٽ رٿن ۽ اقتصادي برنال جي ضرورت
۱۲۰	...	...	...	۲۴۹ د - هارپ جي رٿيل حقن ڏيڻ جو ائڪٽ
۱۲۰	...	...	...	۲۵۰ هـ - نتيجو

باب ڈیون

سرکاری کائن جو ن مشغولیون

۲۲۱	...	...	...	...	۲۵۱ تمهیدی
۲۲۳	...	...	...	...	۲۵۳ الف - زرعی کاتو
۲۲۴	...	...	...	...	۲۵۴ سڌاريل بچ
۲۲۵	...	...	...	...	۲۵۶ سڌاريل چوڀايو مال
۲۲۷	...	...	...	...	۲۶۱ مشين ذريعي فصل ڪرڻ
۲۲۸	...	...	...	...	۲۶۳ زرعي انجنيري
۲۳۰	...	...	...	...	۲۶۵ ب - جانورن جي اسپتالن جو کاتو
					۲۶۸ جانورن جي اسپتالن ۾ ڪم ڪندڙ ماڻهن کي
۲۳۱	...	...	...	...	تربيت ڏيڻ گهرجي

(۷)

صفحہ	فہرہ
۱۳۱ ...	۲۶۹ زرعي ۽ ديترنري ڪائن جي نئين سر انتظامي تنظيم
۱۳۲ ...	۲۷۱ ج - ڳوٺاڻي اوڌر ۽ قرض
۱۳۵ ...	۲۷۶ د - ڳوٺاڻي تعليم
۱۳۸ ...	۲۸۰ ٻارن جي تعليم
۱۳۸ ...	۲۸۰ علم حاصل ڪرڻ جا آلات
۱۳۹ ...	۲۸۱ پڙهڻ جي قابليت
۱۴۰ ...	۲۸۳ دست ڪاريون (هنر)
۱۴۰ ...	۲۸۴ قدرت جو مطالعو
۱۴۱ ...	۲۸۵ ماسٽر
۱۴۲ ...	۲۸۶ اڳواڻ ٿيڻ لاءِ تربيت
۱۴۳ ...	۲۸۹ بالغن جي تعليم
۱۴۵ ...	۲۹۳ ه - ڳوٺاڻي صحت
۱۴۷ ...	۲۹۹ و - گهرو هنر
۱۴۸ ...	۳۰۱ ز - مشهوري ڪرڻ جو انتظام
۱۴۸ ...	۳۰۱ مشهوري ڪرڻ جا طريقا
۱۴۸ ...	۳۰۳ مشهوري واري پائليت رت
۱۵۱ ...	۳۰۸ ح - اقتصادي ڳالهين بابت چاچ ڪرڻ وارو بورڊ
۱۵۱ ...	۳۰۸ ضرورت
۱۵۲ ...	۳۱۰ ڪم
۱۵۲ ...	۳۱۱ جوڙجڪ
۱۵۳ ...	۳۱۲ عملو
۱۵۳ ...	۳۱۳ خرچ ٻڪو
۱۵۴ ...	۳۱۴ ط - ڳوٺاڻي ترقيءَ لاءِ ڪمشنر

(vi)

فقرو

۳۱۹	ي - چوڀائي مال جي چوري	...	...
۳۲۲	ٻاڏاڙيدار	...	...
۳۲۸	ڀنگ	...	...
۳۳۰	رشوت خوري ۽ بد اعمالي	...	...
۳۳۱	تدارڪ	...	...
۳۳۲	چوڪسي رڪندڙ ڪاميٽيون	...	...
۳۳۸	ڪ - ڳوٺ سڌار ۾ انتظامي اصلاح	...	...
۳۴۰	ل - آبادگارن جي امداد واسطي قانون نامون	...	...

ڀاڱو چوٿون

وڌي پئماني تي ترقي

۳۴۱	تمهيد	...	...
۳۴۷	الف - زمين جي ڪم آڻڻ بابت سرڪار جي نيتي	...	...
۳۵۱	ب - ڊلن مقرر ڪرڻ وقت سرڪار جي نيتي	...	...
۳۵۵	ج - زمين جي سرڪار هٿان سڃاڻ	...	...
۳۵۷	د - سڃاڻيندڙ ايجنسي جو نمونو	...	...
۳۶۰	ه - تازه رجحانات	...	...
۳۶۳	و - سنڌ ۾ مجموعي ٻوڪ	...	...
۳۶۵	سرڪار جا ڪي حق ۽ ذميواريون	...	...
۳۶۷	اڌ-گريڊڪلچرل ڊيولپمينٽ ڪارپوريشن	...	...
۳۶۸	ڪم (فرض)	...	...
۳۶۹	اختيارون	...	...

(vii)

صفحہ نمبر	فقرہ
۱۹۰	۳۷۵ جماعت جو نمونو
۱۹۱	۳۷۶ ڪائونسل
۱۹۳	۳۸۲ بورڊ
۱۹۵	۳۸۹ ڪرائيدار (هاري)
۱۹۶	۳۹۰ پيدائش جو ورهاڱو
۱۹۶	۳۹۲ مال-نگذاري
۱۹۷	۳۹۳ سرمايي (موڙي) جي گهرج
۱۹۷	۳۹۴ خرچ ۽ آمدني
۱۹۸	۳۹۶ ٻيون خاصيتون
۲۰۰	۳۹۸ ز - هائيليت ڪو ليپوريٽو (مجموعي) اسڪيم
۲۰۱	۳۹۹ ح - انڪمبرڊ اسٽيٽس ۽ ڪورٽ آف وارڊس
۲۰۲	۴۰۰ ڪارپوريشن هٿان سهڻال
۲۳۹ - ۲۴۴	ڪاميٽي جي سفارشون جو اختصار

ضمیمہ

Gul Hayat Institute

۱ سنڌي اکرن جي ياداشت ۲۳۹ - ۲۴۴

ضمیمہ ۲

۲ سوالنامو ۲۴۴ - ۲۴۸

ضمیمہ ۳

۳ رولنڊس بنگال انڊيپنڊنٽس انڪواري ڪاميٽي

۴۰ - ۱۹۴۴ جي رپورٽ مان ٽڪرا ۲۴۸ - ۲۴۹

(viii)

صفحہ

فقرہ

ضمیمہ ۴

۴	وڌي پئماني تي پوکا جون اسڪيمون :-
۲۶۶ - ۲۶۹	 الف سودان گزيرا اسڪيم
۲۷۶ - ۲۸۱	 ب سودان جي پئي گذران لاءِ اسڪيم
۲۸۸ - ۲۸۱	 ج - سودان گئش بورڊ اسڪيم
۲۹۰ - ۲۸۸	 د - آفريڪا گرائونڊنٽ اسڪيم
۲۹۴ - ۲۹۰	ه - موجوده وڌي پئماني واري سڌاري مان پرايل تجربو

ضمیمہ ۵

۵	سند جي مجموعي پوکا جي رٿيل اسڪيم جو
۲۹۷ - ۲۹۵	 اٽڪل روءِ تخمينو

ضمیمہ ۶

۶	ميٽنگن ۾ حاضريءَ جو رڪارڊ
۹۸	

Gul Hayat Institute

تجهيد.

ڪاميٽي جي ملازري.

۱. (۱) اها ڪاميٽي هيٺئين سرڪاري لهر آ- ڊي نمبر ۲۶۳ - سي/۴۷، مورخه ۳ مارچ ۱۹۴۷ موجب لاهي ويئي:-

سرڪار هيٺين ميمبرن جي ڪاميٽي جي ملازري جي منظوري ڏيڻ تي فرمائي ته اها فقرة ۳ ۾ ذڪر ڪيل تحقيقات جوڳين ڳالهين بابت پنهنجي رپورٽ پيش ڪري:-

سر راجر ٿامس، سي - آء - اي
 سنڌ سرڪار جو زرعي صلاحڪار ... (چيئرمين)
 مسٽر ايمر - مسعود، آء - سي - ايس
 نواب شاه جو ڪليڪٽر ... (ميمبر)
 مسٽر اين - ايمر - اي صديقي، بي - اي
 مئنيجر، انڪمبرڊ اسٽيٽس انڊيا
 ڪورٽ آف وارڊس ان سنڌ، حيدرآباد (ميمبر)

(۲) انهيءَ ڪاميٽيءَ جو هيڊ ڪوارٽر ڪراچيءَ ۾ رهندو ۽ چيئرمين کي وس آهي ته جڏهن ضرورت پوي تڏهن ۾ ميمبر جيڪي حيدرآباد ۽ نواب شاه ۾ رهن ٿا تن کي پاڻ وٽ گهرائي انهي مقصد لاءِ اهي ميمبر، سنڌ سول سروس رول نمبر ۵۶۵ هيٺ ملڻ جوڳن پٽن ٻارن جا حقدار ٿيندا.

(۳) انهيءَ ڪاميٽيءَ جي تحقيقات جوڳيون ڳالهيون هي آهن:-

(الف) هارين جي ٻڪاريل امنجن بابت چاچ ڪرڻ.

(ب) اهڙن موزون اهاڻن جي سفارش ڪرڻ، جي گولائي اقتصادي حالت کي بگاڙڻ ۽ ازان هارين جي زردگي جو معيار بلند ڪن.

(ج) جيڪڏهن هارين کي اهڙن حقن ڏيڻ جي رت
ڪئي وڃي، جي زميندار کي نقصان پهچائيندا هجن ته ان حالت
۾ زميندار جي حفاظت لاءِ ۷۷ چاڙهڻ جي مصلحت تي غور ڪرڻ.

(۴) سرڪار وڌيڪ منظوري ڏيڻ تي فرمائي ته انهيءَ
ڪاميٽيءَ لاءِ، ۱ مارچ ۱۹۴۷ کان يا جنهن تاريخ تي اوچارج وٺي،
انهيءَ تاريخ کان وٺي، اوائلي طرح هن مهين جي عرصي لاءِ، هڪ
خلاصي سيڪريٽريءَ جي مقرري ڪئي وڃي ۽ انهيءَ عهدي تي مسٽر
آغا شاهي، آءِ-سي-ايس کي مقرر ڪجي. انهيءَ عهدي تي رهندي
مسٽر آغا شاهي پنهنجو موجوده ڳهار ۽ الاؤنس کڻندو.

۲. سرڪاري سڀين ڪري، مسٽر آغا شاهي ۽ انهيءَ ڪاميٽيءَ جي
سيڪريٽريءَ جو عهدو ۷ مئي ۱۹۴۷ تي ڇڏيو. ۴ آڪٽوبر ۱۹۴۷ تي
سندس جاءِ تي راءِ صاحب گوپچند ايل - بنواري مقرر ڪيو ويو.
انهيءَ پوئين تاريخ تي خاتما صاحب جي - ايس - ڪيهر کي پڻ انهيءَ
ڪاميٽيءَ جو ميمبر مقرر ڪيو ويو.

۳. سرڪار کي اميد هئي ته انهيءَ ڪاميٽيءَ لاءِ ممڪن ٿيندو
ته پنهنجي رپورٽ هن مهين اندر پيش ڪري. پر جيئن ته اسان
شاهدن جون اڪيل توڙي زباني شاهد يون وٺڻ جو فيصلو ڪيو ۽ چيئرمين
صاحب جيئن مهين لاءِ هن ملڪ کان ٻاهر ويل هون تنهن ڪري ٿيل دير
ٿارڻ جوڳي نه هئي. تنهن کان سواءِ ڪاميٽيءَ جي سهڻي ميمبرن کي
غير معمولي محنت جي حالتن هيٺ پنهنجن سرڪاري فرضن جي
بجاءِ ڪرڻي هئي ۽ چيئرمين صاحب کي پڻ ٻيو ڪم ڪار هو.

تحقيقات جي حد

۴. اسان اهو پنهنجو فرض سمجهيو آهي ته هارين جي سهڻي چيلن
انهن کي ڇاڇي ڏسون پوءِ ڪٿي اهي اهنج ظاهري هجن يا معنوي.

انهن سڀني اهڙجن جو لاڳاپو يا ته سندن ڪم تي رکندڙن (زميندارن) سان يا سرڪار سان آهي. هارين جي زندگي جي معيار کي بلند ڪرڻ لاءِ جي اهڙا ڪڙجن تن تي غور ڪندي، اسان (شايد مسعود مسعود جي ٿورائي واري رپورٽ کان سواءِ) اهڙن اپائن تي ئي ڌيان ڏيو آهي جي زمين جي قابضيداريءَ جي شرطن جي موجوده سرشتي جي حد اندر موزون ۽ مناسب هوندا - اسانجي ڪاميٽيءَ جي اڪثريت سمجهي ٿي ته زمين کي قومي ملڪيت بنائڻ ۽ زمينداري ختم ڪرڻ جا سوال اسانجي تحقيقات ڪرڻ جو ڳالهين جي حد اندر نه آهن - انهيءَ موجب هيءَ رپورٽ ٺاهي ويئي آهي -

ڪاميٽيءَ جو دستورالعمل

۵. اسان هڪ سوال ٺاهو تيار ڪيو جو ۲۰۳ سرڪاري ۽ غير سرڪاري ماڻهن ۾ ورهايو ويو. ڏهن (۱۰) عملدارن ۽ ۳۴ غير سرڪاري ماڻهن جن ۾ ۲۲ هاري هئا تن زباني شاعدي ڏني - ڪاميٽيءَ ۾ رپورٽ جي خاڪي، ان جي ٻاڻ ۽ ٻاڻن جي سرخين تي بحث ڪيو ويو، ان تي درستيون ڏنيون ويون ۽ ڀڪ راءِ بحال ڪيو ويو. باب پهرئين ۽ ٻئي جي آخرين طرح سنڌريل مسؤدي کي مسعود مسعود منظور نه ڪيو ۽ هو انهي هڪ ٿورائي وارن جي رپورٽ لکندو - هن رپورٽ جو ٻائي حصو (باب ۲ ۽ ۳) ڀڪ راءِ آهي. جيئن ته گهڻائي وارن جي رپورٽ جي پيش ڪرڻ جي وقت ٽائين ٿورائي وارن جي رپورٽ نه پهتي آهي تنهنڪري انهي اسانکي غور ڪرڻ جو موقعو نه مليو آهي. نو، پيٽنگون ڪيون ويون. پيٽنگن جي ڪارروائي جي پاداشت رکي ويئي - ضميمي ۴ ۾ حاضري ڏيکاريل آهي.

رپورٽ جو خاڪو

۶. باب پهرئين ۾ هاڻي ٽن ٻن ۾ ڪيل سفارشن جو عام پس منظر ڏنو ويو آهي. ان ۾ هاريءَ جي زندگيءَ جي نموني ۽ سندس ماحول جو تفصيل ڏنل آهي. هن باب ۾ اختصار جي خيال سان ڳالهائون عام طرح بيان ڪيون وينديون آهن ۽ ڏنل ڪن بيانن کان گهڻي تراليون ڳالهائون (مستثنيات) به پيش ڪري سگهجن ٿيون زمين ڪم آڻڻ بابت ۽ هارين ڏانهن زميندارن جي جوابدارين تي زور ڏنو ويو آهي. هن باب جي آخري حصي ۾ ڪي اشارا ڪيا ويا آهن ته ڪيئن زميندار رضاڪاران طور پنهنجي هارين جي بهبودي ۽ ڪي سڌارن ۾ مدد ڏيئي سگهن ٿا.

۷. باب ٻئي ۾ ٻن وڏن مسئلن تي روشني وڌي ويئي آهي يعني: ٻئي جي رواجن بابت خاص قانون ۽ هارين کي زمين جي قبضيداريءَ جا دائمي حقن ڏيڻ جي مصلحت. هارين جون جائز ۽ واجبي تڪليفون جي ظاهري هجن يا معنوي تنگي دور ڪرڻ جي مسئلي تي غور ڪندي اسان اها ڪوشش ڪئي آهي ته حقيقت شناسي جي احساس کي وائڙهه رکڻ ۽ اهڙيون رٿون ڪريون جي ٻن رڳو عملي هجن پر ڳوٺاڻي اقتصادي حالت کي ڳاڙو ڪانسواءِ موزون نه هجن. اسان هارين کي اهڙا چڱا ۽ سچا ڀاڱا حق ڏنا آهن جي اڳي هنن کي مليل نه هئا ۽ اهڙي طرح هنن جي فائدي ۾ فيصلو ڪيو اٿئون. جتي اسان سمجهيو آهي ته اهي حق زميندارن لاءِ نقصان ڪار ثابت ٿيندا اتي اسان زميندارن جي حفاظت لاءِ انهن کي بچاءُ ڏيڻ جي مصلحت تي غور ڪيو آهي. پر اسان ضروري بچاءُ ڏيڻ جي سفارش فقط انهن حالتن ۾ ڪئي آهي جتي اسان جي راءِ ۾ اهي ننگر واسين جي حق ۽ انصاف موجب ضروري هئا.

۸. باب ۳ ۾ ڄاڻايل آهي ته هارين جي بهوديءَ کي سڌارڻ لاءِ کائن کي ڪم ڪارين ذريعي ڄا ڪرڻ گهرجي. ڳوٺن جي عوام جي تعليم تي، ڳوٺاڻي زندگيءَ ۾ مجموعي ڪمن ڪارين تي ۽ ڳوٺاڻي اڳواڻيءَ لاءِ تربيت تي زور ڏنو ويو آهي. چوٽائي مال جي چوري جا ملڪ جي انتظام ۾ ناسور وانگر آهي تنهنجي کولي وضاحت ڪئي ويئي آهي. ڳوٺ سڌار لاءِ هڪ جدا ڪمشنر مقرر ڪرڻ جي زبردست سفارش ڪيل آهي. سرڪاري عملدارن ۽ غير سرڪاري ماڻهن جي هڪ ”اقتصادي تحقيقاتي بورڊ“ جي قانوني طرح ٺاهڻ جي سفارش ڪئي ويئي آهي.

۹. باب ۴ ۾ زمين جي ڪم ۾ گهڻي قدر سڌاري آڻڻ بابت ذڪر ڪيل آهي ۽ وڏي پيماني تي ثابت ڪري ڏيکاريو ويو آهي ته ڪيئن قابل نظام هيٺ هارين جي بهودي وڌي سگهي ٿي. اسين هن ڳالهه تي زور ڏيڻ ٿا ڏيون ته ڪلن ۽ اوزارن ذريعي هڪ ڪرڻ ضروري آهي. انهيءَ مطلب لاءِ اسين هڪ مجموعي هڪم ڪرڻ جي تجويز رٿيون ٿا جا سرڪاري زمينن تي ڪئي وڃي ۽ جنڪي لوئر سنڌ براج پروڊيڪٽ مان پاڻي ملڻ ۾ اچي. سرڪار ۽ سندس ڪرايه دار حصي ۾ گڏجي ڪم ڪندڙ ٿيندا. انهيءَ اسڪيم جي ذميواري ۽ خرچ هڪو سرڪار ڪٽندي ۽ ڏندي هيٺ جاري ڪيل هڪ ”زرعي ترقيءَ جي ڪارپوريشن“ هٿان انکي عمل ۾ آندو ويندو. رپورٽ جي ضميمي ۾ ائنگلو ايڄيپشن سوڊان جي اهڙين ڪن اسڪيمن جا تفصيل پڻ ڏنا ويا آهن جي گهڻي قدر ڪامياب ٿيون آهن. اها سفارش ڪئي ويئي آهي ته سرڪار اها ڳالهه وسڻ ۾ آڻي ته انڪميرڊ ۽ ڪورٽ آف وارڊس جي سنڀال هيٺ آيل زمينن جي سنڀال ۽ سڌارو رٿيل ڪارپوريشن هٿان ٿئي.

شڪر گذاري

۱. اسين انهن سڀني جو شڪريو بجا ٿا آڻيون جن پنهنجي
لکيل ۽ زباني شاهدي ڏيئي اسانکي مدد ڪئي آهي.

۱۱. اسين پنهنجي سيڪريٽرين هٿان مليل خدمتن جي گهڻي
قدر تعريف ۽ اعتراف ٿا ڪريون: پهرين مسٽر آغا شاهي، جنهن پهرئين
اسانجي رهبري لاءِ سرڪاري دفترن ۽ ٻين ڇپيل ڪتابن مان نهايت
قيمتي معلومات گڏ ڪري ٺاهي رکي ۽ پوءِ انهي کان به وڌيڪ ضروري
فرض هموار ڪيا ۽ ٻيو راءِ صاحب گوپياچند ايل بدواري لئنڊ روينيو جي
مسٽر ۾ ٻاڪل ماهر ۽ جاڻو ۽ اڻ ٿڪ محنتي هئڻ ڪري اسانجو
مڪمل مددگار ٿي رهيو آهي. هن رپورٽ جي تيار ڪرڻ ۾ اسانجي
ڪلارڪن جي ننڍي عملي کي تمام گهڻي محنت ڪرڻي پيشي. ڪم
جو گهڻو ٻار مسٽر نارهرت - جي - فرنانڊس تي پيو آهي جنهن آفيس جي
مقرر ڪيل ڪلاڪن جو خيال نه ڪري محنت ۽ سرجوشي سان
هاڻ کي ڪم ۾ لڳايو آهي.

باب ۱

پس منظر

”هاري، هاڻي ۽ سدائين هندستان جي شاهوڪاري ۽ شان
ٻنهي جو مڪمل ڪارڻ ۽ پيدا ڪندڙ آهي ۽ هن باهت ائين چوڻ سچ
آهي ته هوئي هندستان آهي. هندستان ۾ هن جوئي جزو آهي ۽
هنجوئي سهارو آهي.“ مارڪيٽس آف انلنگو.

الف - ڪي راج ۽ سامون

آدم شماري ۽ قبيلو *

۱۲. سنه ۱۹۰۱ ۾ سنڌ جي ڪل آدم شماري ۳,۵۰,۰۰۰ هئي.

* هندستان جي آدم شماري سنه ۱۹۴۱ تان ورتل.

جنهن مان ۸۰ سيڪڙو آدمر ڳوٺاڻن جو هو ۽ ۲۰ سيڪڙو شهري ماڻهن جو. ڳوٺاڻي آدمر شماري مان ۷۹ سيڪڙو مسلمان هئا ۽ ۱۹ سيڪڙو هندو. مسلمانن جا مکيه قبيلو هي آهن - بلوچ :- ۷۹۷، ۷۸۸، ۷۸۹ جي مسلمانن جي ڪل آدم شماري جو ۲۳ سيڪڙو آهن. اهي ساڄي صوبي ۾ پکڙيل آهن. سندن وڏي اڪثريت زميندار ۽ هاري آهن. سندن ڪن ذاتين جو ڪيتي کان وڌيڪ چوٽائي مال تي گذران آهي. بروهي :- ۸۲، ۳۲۶ اهي بلوچستان مان گهڻي انداز ۾ خاص موسم ۾ لڏي ايندا آهن، جيتوڻيڪ منجهائن گهڻا سنڌ ۾ پيٽي زميندار ٿي رهيا آهن. آڪٽوبر کان اپريل تائين اهي گهڻي انداز ۾ لڏي ايندا آهن، جنهن وقت ۾ سنڌو نديءَ جي ساڄي ڪپ تي ڪڙڪ ۽ سارين جا لاڙا پوندا آهن - اهي ڪڏهن پنهنجي تنهن - ڪڏهن - ٿانون ٿين، زالن ۽ ٻارن سميت ايندا آهن. اهي اُن تي ٻار برداري، مزدوري ۽ لوهارڪي ڪم سميت مختلف ڌنڌن ۾ لڳي ويندا آهن ۽ هر گهڻا هاري آهن. مڪرائي :- آدم شماري نامعلوم. اهي ڪراچي جي اولهه واري مڪران جي سامونڊي علائقي جا اصل باشندا آهن. گهڻا سنڌ ۾ آباد آهن ۽ مزدوري، ڪپهه، ٽائيل جي ڪارخانن ۾ ۽ لاڙي جي ڪمن ۾ لڳل رهنٿا.

Gul Hayat Institute

۱۳. هندو آبادگارن مان گهڻا شيدول ذاتين جا آهن. انهن ۾ ٻيل، ڪولهي، مينگهواڙ، موجي ۽ ڪاڇي اچي وڃن ٿا. منجهائن گهڻا ڪولهي آهن :- ۱، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹ جي ٽهڻو ڪري ٿر پارڪر ۽ حيدرآباد ضلعن ۾ رهن ٿا. اهي گهڻو ڪري پورهيت ۽ مزدور آهن ۽ هر گهڻا هاري ٿي رهيا آهن. اهي ڪن جي جهوپڙين ۾ رهن ٿا. ٻيل :- ۱، ۱۱، ۱۲ جي اصل رولاڪ هئا ۽ منجهائن گهڻا اڃا به رولاڪ آهن. اهي چوٽي ۽ پورهيو ڪن ٿا ۽ هر گهڻا هاري ٿي رهيا آهن. اهي لڪڙين ۽ ٽڏن جي جهوپڙين اندر رهنٿا ۽ گهڻا ٿر پارڪر ضلع ۾ درياءَ جي کاٻي ڪپ تي رهن ٿا.

۴۱. ٿر پارڪر ضلع جي ريگستاني ايراضي مان شهيد ذل ڏانهن جي پورهيتن جي هڪ وڏي موسمي لڏ پلاڻ براج ايراضي ۾ ٿئي ٿي. اهي پورهيت پنهنجن ٿورڙي مينهن تي ٿيندڙ جوئر ۽ ڏالين جي فصلن جي ختم ٿيڻ کان پوءِ هتي پهچن ٿا، ۽ اهي سارن ۽ ڦٽين جي لاهارن ۾ پورهيتن جي گهڻي قدر گهريل پورائي ڪندا. هن زرعي براج جي فصلن مان ٿيندڙ آمدنيءَ جو ريگستان جي اقتصاديت ۾ هڪ مکيه درجو آهي.

هاري - فصل ۾ حصيدار

۴۲. هاري زمين کان محروم آبادي لاءِ هڪ پورهيت آهي. هو فصل ۾ هڪ حصيدار آهي جو پنهنجي پوکيل فصل جي ڦيڙي اڌ جيتري حصي جي عيوض ۾ پنهنجو ۽ پنهنجي ڏانڊن جي جوڙي جو پورهيو ڏيئي پوک ڪري ٿو. هلي چالي موجب هو پوک لاءِ ٻج ۽ زرعي اوزار مهيا ڪري ٿو. هو سندس حوالي ڪيل زمين جي آباديءَ جي سڀني ڪمن کي منهن ڏئي ٿو. هن کي اڀريو (ڪرائي جي نقدي) ۽ (لنڊ رونيو) سڀني سرڪاري محصولن جهڙوڪ ڍل، پاڻي جي رڪن ۽ سيس پٽي جي رقم (ايس ٽي) جي ڏيڻ کان معافي ملي ٿي. هو ڪرايو پنهنجي پوکيل فصل جي هڪ حصي جي صورت ۾ ڏئي ٿو. سنڌ ۾ هارين جي ڪل آمد شماري اٽڪل ۲۰ لک آهي جن مان سچ ٻج ڪم ڪندڙ ۷ لک مرد آهن، ۳ لک زالون ۽ ۱۰ لک ٻيا جي انهن تي مدار رکن ٿا.

زراعت ۾ بئنڪي سرشتو

۴۳. نقدي رقم جي بدران زرعي فصل جي هڪ حصي جي عيوض زمين جنهن رسر موجب زمين جي ڪرائي بابت نقدي رقم ڏيڻ بدران زرعي پيدايش جو هڪ حصو ڏيڻ ۾ ايندو آهي سا رسر سنڌ اندر ڪا نئين

نه آهي. اهو رواج گهڻي وقت کان هاندو اچي ۽ عام طرح پکڙيل آهي. اها رسم ڏور مشرق ۽ وچ مشرق جي گهڻن ملڪن ۾ گهڻي قدر هلندي پئي آئي آهي. يورپ، اٽلي، اسپين، پورچوگال ۽ ڏکڻ ۽ اولهه فرانس ملڪن ۾ آبادي جو اهوئي شرط هڪي طرح مقرر ڪيو ويو آهي. فرانس ۾ انهيءَ رواج، پٽي جي مختلف قسم جي صورت اختيار ڪئي آهي. اهو سرشتو انهن ملڪن ۾ گهڻو پکڙجي ويو آهي جن تازو ترقي ڪئي آهي خصوصاً آمريڪا جي ڪجهه دارين زمينن ۽ جاگيرن ۾. ڊائيوپ وارن ڪن ملڪن ۾ تازا سڌارا آندا ويا آهن جنهن جي ڪري فصلن ۾ حصن ڪرڻ بدران حڪومت وڏيون زمينون ۽ جاگيرون وٺي، انهن کي اهڙن ٽڪرن ۾ ورهايو آهي جي دارين جي مالڪي لاءِ مناسب ۽ ڪافي هجن.

۷. سنڌ اندر پٽي سرشتي ۾ فصل جي ورهاست هر هنڌ هي بي طرح ٿيندڙ آهي، جنهنجو مدار مڪاني رسم ۽ هلي چلي تي ٻڌل آهي. بنيادي طرح سان اها ورهاست پيدائش جي اڌ حصي جي اصول تي ٻڌل آهي جنهن ۾ هاريءَ جي حصي مان دستوري اواب ڪانجن ٿا. ڊيڪڏهن هاريءَ چرخي رستي ٻاٽي ڪڍيون هوندو ته ان حالت ۾ کيس پيدائش جو وڏو حصو ڏنو وڃي ٿو.

۸. پٽيءَ تي ٿيندڙ آباديءَ جو سرشتو جو نقد ڪرائي کان نرالو آهي، تنهنڪي زميندار ترجيح ڏئي ٿو. هيءُ سرشتو هن کي وڌيڪ پسند آهي ڇاڪاڻ ته هنکي پنهنجي ڪرائي ملڻ جي وڌيڪ خطري ٿئي ٿي جڏهن اهو هنکي فصل جي حصي جي صورت ۾ ملي ٿو ۽ پٽي وارو پورهيو مزدوريءَ واري پورهئي کان گهٽ نظرداري گهري ٿو.

۹. هاريءَ کي پڻ اهو پسند آهي ڇاڪاڻ ته جنهن پورهيت کي پنهنجي زمين نه آهي تنهن کي ڪي ڪجهه آزادگيءَ سان پوک جي

ڪم ڪرڻ جو وجهه مائي ٿو. انهيءَ ڪري کيس هڪ سماجڪ حيثيت مائي ٿي جا جيتوڻيڪ ٻيئي کانيدار کان درجي ۾ گهٽ آهي تڏهن به مزدوري واري پورهيت کان وڌيڪ آهي. ٻئي واري پوکي هاريءَ کي محنت ڪرڻ جي ترغيب ٿي ٿئي جو سندس آمدني جو مدار سندس شخصي محنت تي آهي. پر هن حالت ۾ وري اها ترغيب انهن هارين جي ترغيب کان گهٽ آهي جا هننکي پنهنجي معافي مايا زمين تي مائي ٿي.

۲۰. ٻئيءَ تي آبادي، حيثيت ۽ انهيءَ تي ڪم رکندڙ (يعني زميندار) ۽ ڪم ڪندڙ (يعني هاري) جو پيدائش جي ورهاست ۾ هڪ قسم جو گڏ جي سٽو هئڻ آهي جنهن ۾ جيڪڏهن وقت جو حالتون سٺيون آهن ته انهيءَ کي نفعو ٿئي ٿو ۽ جي آهي خراب آهن ته ٻئي نقصان هيٺ اچن ٿا. زمين جي حيثيتدارين جي ڪن سرشتن ۾ ڪرائي جي نقد رقم ڪنٽرول (يعني ضابطي) هيٺ نه هئڻ ڪري وڏي وڃي هڪ قسم جي موتمار ڍل ٿيندي آهي مگر اهڙي حالت ۾ اندر هليل ٻئي سرشتي ۾ گهڻي وقت کان وٺي هلندڙ نه آهي پوءِ هاڻي جي حصي مان جڏهن زبردستي نامناسب ڪاٺون ڪيون وڃن ٿيون تڏهن انهنکي هڪ قسم جي موتمار ڍل ڪري سمجهجي سگهي ٿي.

بواب (اواڙيا)

۲۱. گهڻو ڪري سڀ زميندار ٿيل پيدائش ۾ هارين جي حصي مان ڪاٺي رواج ۽ دستور موجب مختلف انداز ڪاٺيندا آهن. انهن ڪاٺون ابواب، بستگي، لواڙهي ۽ وصوليءَ جي مختلف نالن سان مشهور آهن. اڪثر حالتن ۾ لاهاري جي خرچن ڪاٺن کان پوءِ انهن ابوابن جو وزن لاهاري ٿيل صافي پيدائش جي هر هڪ من جي پٺيان اٽڪل ۴ سیر هوندو آهي. اهو هاريءَ جي حصي جي ويهين ٻئيءَ (۱/۲ حصو) جيترو ٿيندو آهي.

۲۲. اهو رواج گهڻي وقت کان الهڻي ڪري هلندو اچي ٿو جو زميندار پنهنجي هاريءَ جي هر سهر ياي لاءِ ڪجهه رقم خرچ ڪري ٿو. هن قسم جا جيڪي دستوري خرچ ٿين ٿا سي هي آهن: ڏڙ وائي - هيءَ رقم ورهاڱي وقت جيڪو ماڻهو پيدائش جي تورن لاءِ رکجي ٿو تنهن کي ڏيڻ ۾ ايندي آهي؛ ڪارائز ۽ واهي - بيٺل فصل جي نگرهائي ڪرڻ واري ماڻهوءَ کي ڏيڻي رقم ۾ ٿي ٿو، جيڪو ماڻهو لاهاري کان پوءِ ۽ ورهاڱي کان اڳ واري وقت ۾ پيدائش جي نگرهائي ڪندو آهي تنهن کي ڏيڻي رقم ۽ رات جي وقت فصل کي ريڇ ڏيڻ لاءِ روشنائي (بتي) تي ڪيل خرچ جي رقم.

۲۳. ٻين ڪيترن سببن ڪري ۾ ابواب، ڪاٺيا آهن ۽ اهڙا مثال ٻيا آهن. خان بهادر نور نبي صاحب پنهنجي سن ۱۹۳۹ واري رپورٽ ۾ اهڙا ۲۰ مختلف هيٺ (عنوان) ڄاڻايا آهن جن هيٺ مختلف جاگيرن ۾ ابواب ورتا وڃن ٿا. هنن ابوابن مان ڪي جنس جي صورت ۾ ۽ ڪي نقد وصول ڪيا وڃن ٿا. اهي يا ته فصل جي ڪنهن حصي تي بست ٿين ٿا جن کي ”ابواب سرخاري“ چئجي ٿو يا وري هاريءَ جي آباد ڪيل ايراضيءَ تي يا سندس ڏاندن جي جوڙن تي ٿينديءَ جي صورت ۾ بست ٿين ٿا جن کي ”ابواب پوري“ چئبو آهي. اهڙين سختيءَ جي حالتن ۾ هاريءَ کي جيڪو پيدائش جو صافي حصو ملي ٿو سو گهٽ ٿي وڃي سموري پيدائش جو ٽيون حصو ٿيندو آهي. جن جاگيرن ۾ مخادمي حق آهن تن ۾ غير واهي ابوابن جو عام طرح رواج آهي. ٻئي ئي زمين ڪنڊڙ (مقاطعدار) گهڻو ڪري هاريءَ جي حصي مان اهڙيون وصيليون ڪن ٿا جي مکاني دستور جي خلاف آهن - فصل ۾ هاريءَ جي حصي واهي حصي مان ڪجهه وڌيڪ ڪاٺن کي روڪڻ لاءِ اهو ضروري آهي ته ٻنهي جي رواج تي ٿيندڙ يوڪڻ جو سرشتو ڪنهن قاعدي تي هلايو وڃي. باب ۲ ۾ اسين ان موجب سفارش ڪريون ٿا.

هاري -- ٻول ٿي هڪ ڪرائيدار .

۲۴. هاري پنهنجي ڪم تي رکندڙ يعني (زميندار) سان هڪ سالياني هارپ جي ٻول ڪري ٿو . اها ٻول گهڻو ڪري زباني ٿيندي آهي جيتوڻيڪ ڪي ٿورا ڪاٺيدار پنهنجن هارين کان اهڙي ٻول جون قبوليتون لکائي وٺندا آهن . اها هارپ هڪ سال جي پوري ٿيڻ تي يا فصل جي موسم گذرڻ تي انهن ٻنهي مان ڪا به هڪ ڌر زباني طرح ختم ڪري سگهي ٿي . ساريال ايراضين ۾ گهڻا هاري گهڻو ڪري هر سال ساڳيون بنيون ٻوڪيندا آهن پر جن ٽڪرن ۾ ساريال نه ٿيندي آهي اتي ڪي به فصل هر ۲ سال ٻيون ٻيون ٻنهي يعني (ٻيا سروي نمبر) ٻوڪڻ لاءِ ڏنيون وينديون آهن اهو زمين ڦيري ڦيري آباد ڪرڻ جي موجوده رواج جو نتيجو آهي جنهنجو بيان اسين جدا ڏيون ٿا . بئني سرشتي جي موجوده رواج ۾ هيءَ خاڪي آهي جو اهو هاريءَ کي زمين تي رقم سيڙائڻ يا ان جي ڏهه سيڙاري لاءِ محنت ڪرڻ يا ان جي قدرتي زرخيري محفوظ ڪرڻ لاءِ ڪا ترغيب ڪو نه ٿو ڏئي .

هاريءَ کي ڪم تي رکندڙ (يعني زميندار)

۲۵. هاريءَ کي ڪم تي رکندڙ يا ٿر ڪاٺيدار هوندو آهي يا زمين جو مقاطعدار ، جنهن کي نقد ڪرائي وٺڻ يا مزدوريءَ تي پوردميت رکي هڪ ڪرائڻ کان بئني سرشتي موجب زمين آباد ڪرائڻ ۾ وڌيڪ سهوليت نظر ايندي آهي . زميندار ، جاگيردار ، محاذ ۾ يا مقاطعدار هاريءَ کي ڪم تي رکندو آهي . هن رپورٽ ۾ ، هاريءَ کي ڪم تي رکندڙن جي انهن چئن ئي قسمن لاءِ ” زميندار “ لفظ ڪتب آندو ويو آهي . جڏهن هاريءَ کي ڪم تي رکندڙ ڪو وڏو زميندار يا مقاطعدار يا غير حاضر مالڪ هوندو آهي ته اهو گهڻو ڪري پنهنجو ڪو ايجنٽ (ڪمدار يا منشي) مقرر ڪندو آهي جو هڪ جي سار سنڀال ڪري

۱۳

۶. لاڀاري وقت ڪري ٿي موجود رهي زميندار جي مفاد جي نگهباني ڪري ۽ پيدائش ۾ زميندار جو حصو خاص طرح وٺي .

زميندار ۽ هاري جي وچ ۾ تعلقات

۲۶. ٻئي سرشتي جو دار و مدار هڪ ٻئي جي اعتبار تي آهي . هڪ ٻئي جي لاءِ خير خواهي جو جذبو هارين ۽ زميندارن ۾ چڱي قدر موجود آهي . جيڪڏهن اهي خوشگوار تعلقات قائم نه هجن ها ته جيڪر ٻئي سرشتو ان سان گڏ زمينداري سرشتو گڏ وقت اڳيئي ختم ٿي وڃي ها .

۲۷. جڏهن ڪڏهن هاري ، پئسن جي تنگي سبب يا پنهنجي برادريءَ سان تعلقات سبب يا پوليس جي ڪيسن ۾ ڦاسل يا سندس زالن جي پڇي وڃڻ يا سندس ڍڳن جي چوري يا روز مريءَ جي ضرورتن جي شين جي معيار ڪرڻ يا سندس فصلن ۾ لاڀاري وجهڻ لاءِ يا گڏ ڪيڊ لاءِ سندس مدد لاءِ وقتي پورائين جي ضرورت يا ٻين سببن ڪري ڪنهن سخت مصيبت ۾ مبتلا ٿيندو آهي ته هو پهريائين پنهنجي زميندار وٽ ئي مدد گهرڻ لاءِ ويندو آهي . گهڻو ڪري سڀني زميندارن جو اهو دستور آهي ته هو جڏهن سندن هارين کي واقعي ڪا ضرورت در پيش ايندي آهي تڏهن پنهنجي پنهنجي آهر کين مدد ڏيندا آهن .

۲۸. ساڳئي وقت هاري ، فصل جي ورهاڱي وقت ۽ سندس حساب جي صفائيءَ وقت وري ڪو به اعتبار نه ڪندو اها به اعتباري ڪنهن حد تائين جائز آهي . جڏهن هارين کي اها خبر هوي ته ائين ڪرڻ ڪري اهي ڪو نه پڪڙيا ويندا تڏهن اهڙا ڪي ٿورا هاري هوندا جي پنهنجي لطيل پيدائش مان ڪجهه لمائڻ کان پاڻ روڪين . ساڳيءَ طرح اهڙا ڪي ٿورا زميندار هوندا جي پنهنجي هارين جي حساب جي صفائيءَ ۾ سندن ئي علمي ۽ ان جاڳائيءَ جو وقتي فائدو نه وٺن .

۱۴

اها ملڪي هٿ ڇڏي ٿي ته جيئن اهي رهندي ايندي جيستائين اخلاق جو نئون جذبو نه ڦوڪيو ويو آهي. اهو به وقت گهري. لطيفل بيمارش جو انصاف روءِ ورهاڱو ٿئي ۽ هاريءَ جو حساب ڪتاب سندس زميندار سان پورو رهي انهن پنهنجي ڳالهه تي اسان باب ۲ ۾ روشني وڌي آهي.

۲۹. امڙا ڪي تمام ٿورا زميندار آهن جي هارين کي ڏانهن جي نموني ۾ هلائي کائڻ سندن سڀني حڪمن جي پيروي ڪرائين پوءِ ڪٿي آهي حڪم ناجائز به هجن عام طرح زميندار جي مرضيءَ تي هلائڻ لاءِ اختلاف ڪندڙ هارين کي بيدخاليءَ جو ڊپ ڏيڻ ئي ڪافي آهي. اهڙين حالتن ۾ هاريءَ کي ڪو به اثر نٿو پهچايو ڪونهي. هن جي وڏي ۾ وڏي هڪار رواج، دستور ۽ انصاف جي گهر آهي؛ پر ظالم زميندار تي انهن جو اثر به خير ڪو ٿئي ٿو. انهن حالتن ۾ جيڪڏهن هاريءَ کي جنهن زمين ۾ هو آبادي ڪري ٿو تنهنجي هارپ جا دائمي حق مان ته به زميندار بنا سزا کائڻ جي مڙهي ايتريقدر سولائي سان ڏکيو ٿي سگهي ٿو جو هو پاڻمرادو به پنهنجا حق ڇڏي ڏيڻ تي مجبور ٿئي.

۳۰. زميندارن ۽ هارين جي وچ ۾ تڪرار عام جام ٿيندڙ آهن پر ورلڊس اسٽاڪ ايڪسچينج وانگو انهنجو نبيرو قانوني مدد وٺڻ کان سواءِ، مڪاني دستور ۽ رواج مطابق صلاح سان ڪيو ويندو آهي. اهي ٿورا زميندار جي دستور کي پيچي پنهنجن هارين سان ظلم ۽ زيادتيون ڪن ٿا، جن جي ڪري ئي اها ضرورت پيدا ٿئي ٿي ته سڀني هارين کي موجوده ملندڙ قانوني حفاظت کان وڌيڪ پهچايو ڏنو وڃي. هاريءَ کي پهچايو ڏيڻ جي وڌيڪ ضرورت هن ڳالهه ڪري ٿئي ٿي جو هو زباني قبوليت وارين هن ڌرين مان ڪمزور ڌر آهي.

۳۱. سنڌ ۾ آباد ٿيڻ لاءِ براج پروجيڪٽ جي دڙي راس ٿيڻ کان پوءِ ڪجهه ۽ ڪيترن ئي آبادي جي ڪمن ۾ سڌريل زرعي طريقن اختيار ڪرڻ ۾ ڪافي ترقي حاصل ڪئي ويئي آهي. انهيءَ ترقي جي برعڪس، اسانجي رتل شاهدي مان اهو ظاهر ٿيو آهي ته ڪن زميندارن ۽ هارين جي وچ ۾ تعلقات گهڻي قدر خراب ٿيل آهن ۽ غير حاضرين کائيدارن ۽ مقاطعدارن جي حالت ۾ اها خرابي وڌيل نظر ٿي اچي. خصوصاً انهن زمينن تي جن جي کائيدارن يا مقاطعدارن جو اصلوڪو ڏنڊو ڪيتريءَ جو نه هو ۽ غير آبادگار هئا مگر فقط ڪجهه سالن کان وٺي ڪيتريءَ جي ڏنڊي ۾ لڳا آهن. هن باري ۾ انڪمپروڊ ۽ ڪورٽ آف وارڊس جي فيچل هيلٿ آيل زمينون جن جا مقاطعا اڪثر غير آبادگارن جا ڪنيل آهن سي (انهن تعلقات جا) بدترين مثال آهن.

هاري ۽ سرڪاري زميندارن جا تعلقات

۳۲. هاري پنهنجي مشغولين ڪري تمام وري وڌن سرڪاري زميندارن سان اهو وڇڙ ۾ اچي ٿو. اهوئي وڏو سبب آهي جو گذريل دور ۾ هارين جي گهڻن مفادن کي سرڪار نظر انداز ڪيو آهي ۽ غفلت سبب انهن کي نقصان پهتو آهي انهيءَ ڪري گهڻن رائج ٿيل رسمن، جي زميندارن سان تعلقات رکڻ ڪري هاريءَ جي مفادن کي نقصان پهچائين ٿيون ۽ تنهنجي ناجائز ۽ بيجا نموني ۾ دستور جي هٿن منهن ڏئي ٿو. هڪ طرف هاريءَ جو ۽ ٻئي طرف ضامن ۾ سرڪار جي انتظامي ۽ ڪاروباري کاتن جو ٻانهن تعلق ۽ ميلاپ نهايت ضروري آهي. انهيءَ موجب اسان باب ۳ ۾ سنڌ ۾ ڪئي آهي.

هاريءَ جون لڏپلاڻ جون عادتون

۳۳. هاري ٻول تي هڪ ڪرائي دار هئڻ ڪري انهي حد تائين هڪ آزاد ڪمي آهي. هارين جي وڏي اڪثريت ۽ خصوصاً

مسلمان پنهنجيون اباڻيون زمينون ڪڏهن به ڇڏي نه ويندا آهن. ڇڏيڻ واري ڏاڻيون (مڱهوار، ٻيل ۽ اوڻ) فطرتاً ئي رولاڪ آهن. منجهائن گهڻا پنهنجي ڪرائيداري وري وري بدلائڻ تي پشيمان ٿيندا آهن. هاري مختلف سببن ڪري پنهنجي ڪرائيداري به بيزاري ڏيندا آهن، هن لاءِ عام سبب هي آهي جو هو پنهنجي زميندار جا وڏا قرضي ٿي پوندا آهن. هن قسم جا ڪي هاري به قرض ڏيڻ جي عادي يا جوگهر ٿي پوندا آهن ٻيون حالتون جي هاري به ڪرائيداري ڇڏي ڏيڻ جو باعث ٿينديون آهن تن ۾ هي به آهن ته ڪي ٽيون: گهٽ پيداوار ڪندڙ زمينون ۽ باغيچي جي قلت (تنگي) زميندار يا سندس ڪمدار جو آزار ۽ خاص ڪري زميندار طرفان پوک جي ايندي گهڻي ڪم ڪرڻ جو مطالبو جنهن لاءِ هاري آماده نه رهي مڪاني دستور جي برخلاف هاري مٿان ابواب ٺهرڻ ۽ ٻين جهڙو ڪندڙ زميندارن طرفان وڌيڪ رعيتن جا باعدا ۽ هارين کي سرڪار زمينن تي مالڪي (مارپ) جا حق ڏيڻ.

۴. جن هارين جي مالي حالت سٺي آهي ۽ وٽن ڪافي پئسو بچائي رکيل آهي تن مان ڪي هاري ٻين زميندارن کان ڪرائي يا زميندار وٽي پنهنجا مقاطعا ٻڙجي پون ٿا انهن هارين مان گهڻا هاري پنهنجي مقاطعن جي مدت پوري ٿيڻ کانپوءِ موٽي اچي پئسي ۽ ورهستي کي لڳندا. گهڻا هاري جي سرڪار کان مارپ تي زمين کڻن ٿا اهي ساڳئي وقت ٻين زميندارن وٽ پئسي ورهستي تي آبادي ڪن ٿا جو هو کين گهربل حفاظت ڏين ٿا.

۵. بعضي زميندار اهڙي هاري کي به دخل ڪندو آهي پنهنجي لاءِ کيس خبر هجي ته هو چوٽائي مال جي چوري ڪندڙ آهي يا ٻيا ڏوهن جا ڪم ڪندو آهي به دخل ڪري ٻين سببن ۾ هي

۱۷

شامل آهن، آبادي جي ڪم ۽ فصل کي ريڄ ڏيڻ ۾ ڄاڻي واپي شغلت ڪرڻ ۽ ورهاڻي کان اڳ- فصل جي بيهڪ ڇڙي ۽ مڪاني دستور جي برخلاف هاريءَ طرفان ڄڻ جي گهر ۽ هاريءَ جا بيهڪار ڳا ۽ زميندار جي مرضيءَ موجب ملڻ کان هاريءَ جو انڪار.

۳۶. گهڻا هاري گڏيل ڪٽنب جي ڀانين جيان هارپ جي ڪم ۾ لڳي ويندا آهن. ڪو زميندار هڪ هاريءَ کي بي دخل ٿو ڪري ته هو اهو ساڄو ڪٽنب وڃائي ٿو جنهنجو اهو هاري ڀاتي آهي. بي دخل ٿيل هاريءَ جي جاءِ تي نئين هاري رکڻ لاءِ ڳولا ڪرڻ ۽ ان جا ڳولا خرچ پوڻ، اهي اهڙيون مشڪلاتون آهن جو ڪن تمام غير معمولي حالتن ۾ ئي زميندار هاريءَ کي بي دخل ڪندو آهي.

۳۷. انهن (يعني هارين) جي ڀتين جهوپڙين کي ڊاهڻ ۽ انهنجي ڪچڻ ۽ جهڙي سامان کي ٻئي هنڌ ڪڍي وڃي نيون جهوپڙيون اڏڻ ۾ جيڪو پورهيو لڳي ٿو سو اهڙو نه آهي جو انهن کي پنهنجو ڌڻي (ڪم تي رکندڙ) بدلائڻ ڪوڏ ڪيو لڳي جي زمينون مقاطعي تي ڏنل هونديون آهن ۽ جن زمينن جا ڌڻي غير حاضر هوندا آهن تن زمينن جا هاري ڪرائيداريءَ جي بيماري گهڻين حالتن ۾ خوشي سان ڏيندا آهن.

زوري ۽ مڻت ۾ پورهيو

۳۸. بعضي هاري کان سندس آباديءَ جي ڪم کانسواءِ ٻيو پورهيو ورتو ويندو آهي. جڏهين هو اهڙو ڪم پئسن تي ڪندو ٿو آهي تڏهين انکي ”چيٽر“ چئبو آهي پر جڏهين پئسن کان سواءِ ڪندو آهي تڏهين ان کي ”بيگر“ ڪوٺيو آهي.

۳۹. ”چيٽر“ جي ڪم لاءِ پورهئي جي طلب فقط مصيبتن جي وقت ڪئي ويندي آهي جهڙوڪ واهن ۾ گهارو پوڻ، ٻرڻن جي نقصان ۽ آبڪلاڻن ۾ واهن جي کاڌي وقت. اهڙين حالتن ۾

انجنييري کاتي لاء هاريءَ کان پورهيو وٺڻ کان سواءِ ٻيو ڪو چارو نه هوندو آهي. انجنييري کاتي وارا اهو ڪم زميندارن جي معرفت ڪرائيندا آهن ڇاڪاڻ ته اهي پورهيت گڏ ڪري ڏيڻ لاءِ ٻڌل آهن. سن ۱۸۷۹ جي بيهشي جي ريج جي ائڪٽ نمبر ۱ جو سنڌ سان لاڳو آهي، تڏهن جي قلم ۵۸ ۾ واهن جي کاتي ۽ مرمت ۽ ٻين ڪمن لاءِ زوريءَ پورهئي وٺڻ لاءِ ٺهرايو ٿيل آهي. ان ۾ اهو به ٺهرايو ٿيل آهي ته پورهيتن کي مزوريءَ جا پئسا اهڙن اڳڻن تي ڏنا وڃن جي ان هنڌ جي هينڊر وٽ ۾ وٽ اڳڻن کان گهٽ نه هجن.

۴۰. هن پورهئي جي مزوري ڏيڻ لاءِ انجنييري کاتي جو اختيار ڪيل دستور العمل (طريقو) اهڙو اينگ وارو ۽ غلط آهي جو هارين کي وري ڪو پوري مزوري ملي ٿي. ”چيئر“ جي پورهئي جي مزوري ڏيڻ جي دستور العمل (طريقي) کي ستارن ۽ انکي باقاعدي بدلائن بلڪل ضروري آهي تڪ هارين کي روزانو ڪم ختم ڪرڻ وقت فوراً سڌي طرح مزوري ماڻ جو پڪو بندوبست ٿئي. اسان هتي ڪنهن هنڌ اها سفارش ڪئي آهي ته جڏهن سرڪار جي طرفان ڪو ڪم ڪيو وڃي ته ”چيئر“ جي پورهيتن جي خوراڪ جي ذميواري ان جي زميندارن تي هئڻ گهرجي، جي واسطيدار کاتي کان خوراڪ جي مقرر ٿيل اڳڻ موجب ان جي ميجرائي وصول ڪن - جيڪڏهن زميندار پنهنجين زمينن تي پنهنجي ۽ پنهنجي هارين جي گڏيل مفاد خاطر ”چيئر“ جو پورهيو وٺي تڏهن زميندار اهڙن چيئر ۾ لڳل پورهيتن کي پنهنجي خرچ تي ڪارائتو لاءِ ٻڌل رهڻ گهرجي.

۴۱. زميندار ڪن خاص موقعن تي ۽ خاص ڪري جڏهن ڪي سرڪاري عملدار سندن زمين تي ايندا آهن تڏهن انهنجي آرام ۽ آئش جي بندوبست ۽ انهنجي ضرورتن جي پورائي ڪرڻ لاءِ

”بيگر“ يا مفت ۾ پور ڏيو وٺندا آهن. ”بيگر“ جي پور ڏيئي ئي وائونجي طرح بندش هارڻ گهرجي.

اسين باب ۲ ۾ ”جيتو“ ۽ ”بيگر“ جي پور ڏيئي نسبت رٿون پيش ڪريون ٿا.

فصلن کي ريج ڏيڻ

۴۲. سنڌ ۾ گهڻا هاري ريج ڏنل زمينن تي ۽ خصوصاً لائڊ براج پروجيڪٽ تي آباد ٿيندڙ زمينن تي رهن ٿا. فصلن کي هائي ڏيڻ جي ذميواري هاريءَ تي آهي. جڏهن واه کليل هوندا آهن تڏهن هائي هر وقت وهندو رهندو آهي جنهن تي دهشت ڏينهن توڙي رات ڏيار ڏيڻو پوي ٿو. واهن جا منهن اهڙي طرح ٺهيل آهن جن مان فقط مقرر ٿيل انداز هائيءَ جو لنگهي وائرڪورس ۾ وڃي سگهي ٿو. واه مان هائيءَ جو اهو نڪال مسلسل ٿيندو آهي ۽ ان جو انداز انهيءَ آبادي لائق اراضيءَ لاءِ مناسب هوندو آهي جا انهي وائرڪورس وسيلي ريج ٿيندي وڃي. ساريال واهن تي (اهي جي سڌا وهندڙ نه آهن) هائيءَ جو منظور ٿيل نڪال ايترو مٿي گهرجي جو هر ڪنهن موسم ۾ آباد ٿيڻي زمين جي ۸۰ سيڪڙي ايراضيءَ لاءِ ڪافي ٿئي. خشڪ فصل جي آبادي لاءِ (سڌا وهندڙ واهن تي) رواجي طرح هائيءَ جو نڪال اونھاري ۾ (اڪثر ڪجهه جي هوڪم) ۲۷ سيڪڙي جيترو ۽ سياري ۾ (اڪثر ڪڍڪ جي هوڪم) ۳۵ سيڪڙو جيترو هوندو آهي. زمين جو باقي رهيل حصو ايندڙ موسم تائين ساهي ۾ ڇڏيو آهي ڇاڪاڻ ته واهن واري علائقي ۾ ٿوري برسات جا سراسري ۲ انچ آهي سا فصل کي پهچائڻ لاءِ ڪافي نه آهي. ساريال جي هوڪم هلي تڏهن ئي ٿئي جڏهن هائي هڪ ٻئي کان هيءَ ٻئي ۾ لاڳيتو وهندو رهي ٿو ۽ ان لاءِ ڪو گهڻو ڌيان ڪو نه ٿو ڏيڻو پوي ۽ رات جي وقت خير ڪو ڪر ڪر ٿو پوي.

ڦٽيون ۽ ڪڙڪ جهڙن ٻين فصلن کي واري تي ريج ڏيڻو پوي ٿو. تنهن ڪري انهن فصلن کي پاڻي ڏيڻ ۾ وڌيڪ پورهئي جي ضرورت ٿئي ٿي. واهه تي ريج ٿيندڙ ٻنيءَ کي پاڻن (هارين) ريج ڪرڻ لاءِ ورهائڻو پوي ٿو جنهن ۾ پاڻي جهڙو لاءِ هارين جا بند بند ٿين ٿا. جنهن تہ واهن ۾ ڏينهن رات پاڻي وهي ٿو ۽ جنهن تہ سارين کان سواءِ ٻين فصلن جي حالت ۾ جڏهين اهو (پاڻي) چڱي انداز ۾ اچي ٿو وڃي تہ پوءِ هڪ ٻاريءَ کان ٻيءَ ٻاريءَ ۾ ورهائڻو پوي ٿو ۽ تنهنڪري پاڻيءَ جي ورهائست تي سخت نظر رکڻي پوي ٿي. ريج ۾ ٻي خيالي ڪرڻ سان فصلن کي ڪافي نقصان پهچي سگهي ٿو ۽ حد کان وڌيڪ پاڻي ڏيڻ سان زمين کي دائمي نقصان ڏيئي سگهجي ٿو. هاري انهيءَ ڪم تي اوترو وقت ڏيان ڏيندو جيترو سندس پاڻيءَ جو وارو (حصو) هوندو. انهيءَ کانپوءِ هو پنهنجي ٻوڙاري هاريءَ کي پاڻي ورهائست لاءِ ڏيندو آهي. هارين جي اها عادت ٿيندي آهي جو پنهنجن فصلن کي (ضرورت کان) وڌيڪ پاڻي ڏيندا آهن. هارين جي وچ ۾ وري ڪو پاڻيءَ جي ورڇ تان تڪرار ٿيندو آهي. ان جي برعڪس اهڙا تڪرار گهڻو ڪري ننڍين زمينن وارن کائيدارن ۽ سندن پاڙيسرين جي وچ ۾ ٿيندا آهن.

Gul Hayat Institute

۴۳. سنڌ اندر هڪ راڻي ٿيل زراعت جي ريت آهي جنهن موجب زميندار ساڳئي واٽر ڪورس تي ريج ٿيندڙ هڪڙي وڏي ٻيڪي بلاڪ ۾ خشڪ پوکون جهڙوڪ (ڪپهه ۽ ڪڙڪ) وار ڦير سان ڪري ٿو. اها (ريت) ڪن ڳالهين ڪري سڌا وهندڙ واهن جي ڏنل ريج جي حالتن ۾ ٻي مثال آهي. هڪ واٽر ڪورس تي زميندار جي ساري زمين کي ريج ۽ فصل جي وار ڦير جي مطلبن لاءِ هڪ ٻيڪي ٻني ڪري ٻيڪي آهي پوءِ ڪٿي ان ساري زمين جي ايراضي ڪيتري نه هجي.

اهڙي طرح، مثال طور، ڪنهن زميندار کي سدائين وهندڙ واه جي هڪ ساڳئي والڙ ڪورس تي ان سؤ ايڪڙن جو هڪ بلاڪ آهي، جنهن کي هو هڪ هڪ ٽڪر ڪري هارين کي آبادي ۽ جي لاء ڏيڻ لاء ندين ٽڪرن ۾ نه ورهائيندو، پر ان جي بدران، هو ان سون ايڪڙن جي هڪ بلاڪ ۾ ئي فصلن کي واري سان هن ريت پوکيندو. اونهاري ۾ اٽڪل پنجاهه ايڪڙن ۾ ڦٽيون پوکيندو ۽ سياري ۾ اٽڪل ست ايڪڙن ۾ ڪڻڪ هڻي رهيل ايراضي ايندڙ فصلن جي پوکي جي موسم اچڻ تائين ساڳي ۽ هيٺ ڇڏيندو. زمينن جون ايراضيون فقط انهن حدن اندر پوکي سگهجن ٿيون جو ميسر هڻي اونهاري ۾ زمين جي فقط ۲۶ سيڪڙي ۽ سياري ۾ ان کان ٿوري وڌيڪ ايراضي کي آباد ڪرڻ جيتمرو آهي. پوءِ جنهن بلاڪ کي آباد ڪرڻو آهي سو هارين کي پاڻا ڪري ورهائي ڏنو آهي سڌا وهندڙ واهن تي هاري کي آبادي لاء جيڪا زمين ڏني آهي سا انهي ڪري هر ڪنهن سال ڦري ٿي. فصل لاء زمين جي رار ڦيرو جو هي طريقو هارين جي فصل ۾ اختيار نه ڪيو آهي.

۴۴. هي ريت اختيار ڪرڻ لاء ٿوري اقتصادي سبب آهن؛ پوريون تر سڀ موسمي فصل هڪ هڪ بلاڪ ۾ هڻڻ ڪري ان جي ريڇ لاء ٻيڄن جي ڪل ڊيگهه گهٽ ٿئي ٿي جنهن ڪري سمن ۽ بخار کان ٻاڻي جو بچاء ٿئي ٿو ۽ ٻيو ته چوري ۽ ڇوڙائي مال جي ٻيل کان فصلن جي حفاظت لاء گهريل پورهي ۾ ڪجهه بچت ٿئي ٿي. فصلن جي بلاڪ واري هڪ پوکي ڪرڻ ڪري واسطيدارن هارين ۾ ٻاڻي جي ڪافي وڌيڪي درج سهوليت سان ٿئي ٿي ۽ گهڻو انهي سبب ڪري ئي انهن ۾ ٻاڻي جي درج تان هر ٽڪر ٿيندا آهن.

دوت ڌيڻ جا حق

۴۵. هاري دوترن جي ياداشت (اليڪٽورل رول) ۾ داخل جو حقدار آهي جيڪڏهن هو مقرر ٿيل تاريخ واري سال کان اڳئين سال ۾ ايتري زمين آباد ڪئي هجي جنهن تي ڊل گهٽ ۾ گهٽ ۲ رويبر بست ٿي هجي يا ٽئي ها جيڪڏهن اها زمين جاگيري (يا انعام) ۾ ڪئي وڃي ها. انهيءَ حقداريءَ لاءِ گهٽ ۾ گهٽ ۲۱ سالن جي عمر هئڻ ضروري آهي:

ب - ڪي اقتصادي حالتون .

رهڻي جون حالتون .

۴۶. سنه ۱۹۴۱ جي سنڌ جي آدمشماريءَ جي رپورٽ موجب هڪڙي ڏيهر ۾ اٽڪل چهر ڳوٺ هوندا جن مان ڪي وسيل هوندا ته ڪي اڻ وسيل. انهيءَ کان سواءِ ٻين ۾ يا انهنجي ڏنگن (حدن) تي جهوپڙين ۽ ڪيترائي جهنگتا هوندا ۽ ڪيتريون چڙو چڙ جهوپڙيون پڻ هونديون ۽ زميندار جي اجازت سان هارين پنهنجي آباد ڪيل زمين تي يا انهن ويجهو ٺاهيون هونديون. اهو ته ظاهري ناممڪن آهي ته جهوپڙين ۽ اڏڙي هر ڪنهن جهنگتي کي آدمشماريءَ لحاظ کان ”ڳوٺ“ ڪري ليکيو وڃي ۽ ڇاڪاڻ جو انهن جهوپڙين مان گهڻيون اهڙيون آهن جي فقط ٿورو وقت لاءِ واسطيدار هنڌ تي ٺاهيون ويون آهن ۽ هيءَ ڳالهه صوبي جي ماڻهن جي هرهر هڪ هنڌ چڙي پئي هنڌ وڃي رهڻ جي خاصيت ڏيکاري ٿي. سنه ۱۹۴۱ ۾ هڪ سؤ کان وڌيڪ ۽ ۵۰۰ کان گهٽ آدم شماري وارا ڳوٺ ۵۵۵ هئا.

۴۷. شهرن جي هاڻوڪي ٺهيل گهرن جي مطابق هاري عام طرح خراب گهرن ۾ رهن ٿا. زميندار پنهنجن هارين کي گهرن اڏڻ لاءِ زمين ڏئي ٿو پر وري ڪن حالتن ۾ هو پنهنجي خرچ تي کين رهڻ لاءِ

جاء ڏئي ٿو. هو پنهنجي زمين تان ٻارتي ڪاٺ ۽ سنهيون لڪڙيون
ڇڪي ملي سگهن ٿن جي ڪر آڻڻ لاءِ هارين کي ويڙ جي اجازت
ڏئي ٿو ۽ اهڙي طرح انهن کي پنهنجا گهر اڻڻ لاءِ سهوليتون ڏئي ٿو.
گهرن جون ۽ انهن ۾ اڳڻن ۽ وڻاڻن جون پتيون گهڻو ڪري مٽيءَ
جون ٺهيل هونديون آهن جي هاري يا تر پاڻ ٺاهيندا آهن يا رازن
(اوڻن) کان مزدوري تي ٺهرائيندا آهن. ڇت سادي ڪاٺ جي
پتين جي ٺهيل هوندي آهي جنهن کي سنهيون لڪڙين ۽ گاري سان
ڊڪيو ويندو آهي. دروازا ڪاٺ جي اڻ گهڙيل تختن يا ڪاٺن
يا ٻانسن جي چڙهن مان ٺاهيا آهن. دريڙن ڪڏهن ڪر اتفاق سان
وجهن ٿيون. مٽيءَ جي ڪچن پتين جا ٺهيل هي گهر گهڻو ڪري
موسر جي سختين (آس - برسات وغيره) کان محفوظ آهن. هن نموني
جي گهر کي ئي عام طرح مسلمان هاري پسند ڪن ٿا. شيد پول ڏانهن
جا گهڻا هاري وري ڪڍين جهوپڙين (جهڳيون ۽ لائڊيون) ۾ رهڻ پسند
ڪندا جي اڪثر ڪاٺن، پکن ۽ سنهيون لڪڙين جون ٺهيل هونديون
آهن. انهن ۾ اها خوبي آهي جو هارپ بدلائڻ تي اهي سولائيءَ سان
دامي ۽ مٽيءَ هڻڻي سگهجن ٿيون. هن نموني جي سڀني گهرن ۽
جهوپڙين ۾ گهڻو ڪري هڪ ئي ڪوٺي ٿيندي آهي. اهي اڄ ڪلھ
جي سرن جي پکن گهرن کان وڌيڪ ٿڌا ۽ هوا دار آهن.

۴۸. اهي گهر جڏهن ٻنهن اڻڻن ٿا ته ڏسڻ ۾ فرحتي ۽ صفائيءَ
وارا هوندا آهن پر جلد ئي خراب ٿيو وڃن ۽ اڪثر انهن جي صفائيءَ
سنڀال ڪانه ٿئي ٿي. رفتہ رفتہ انهن جا کڏ جهڪيل ۽ ٻاهران ميرا ۽
گدلا ڏسڻ ۾ اچن ٿا پر انهن جي اندر صفائيءَ تي هميشه سچو ڪتذب دل
و جان سان ڌيان ڏئي ٿو.

۴۹. گهر جي اسباب ۾ گهڻو ڪري فقط سهڻو لاءِ ڪاٺ جا

ڪٽولا ڪاٺار جي رسي ۽ يا پٿن سان مڙهيل ڏوندا آهن جي ڪٽڻ
فقط معصومن ۽ وڻن جي لاءِ ڪر ايندا آهن. ٻيا ٻار گهڻو ڪري
تي سمهندا. اونھاري ۾ سڀ کلي آمان هيٺ سمهندا آهن.

۵۰. کاڌو کليل چاهين ۽ قد ڏير نموني جي تنورن تي ٻاجاڻو وڃي
ٿو جن ۾ گهڻو ڪري سڪل چيٽا ٻاريا ويندا آهن. ڊگهي ڪاٺي
ملي سگهن اُتي اُهي چيٽي سان گڏ ڪٽب اچن ٿيون. هاري پنهنجي
روزانو ڪير کي ڪاڙهن لاءِ چيٽي کانسواءِ ٻي ڪا به ٻارڻ جي نه
ڪٽب نه آڻيندو پر ڪٽي اها وٽس هجي به. اڳتي هلي، چانور يا جوڙ
۽ ٻاجهري جي رب هارين جا مکير کاڌا آهن، جنجو دارو سندن ئي پيدا
ڪيل اناج تي آهي. انهن سان گڏ هو هميشه چڱي انداز ۾ کير ۽
ان مان ٺهيل شيون به واپرائين ٿا جن ۾ ڪڏهن ڪڏهن موسمي ٻاجيون
بيضا ۽ چٽي پٽ شامل هوندا آهن. پاڪرو گوشت مزي سان کائيندا
آهن پر اهو مزو گهڻو ڪري وڻن ڏينهن ملهائڻ جي موقعن لاءِ مخصوص
آهي. روزانو کاڌو ساڳيو ئي مٺ ست کانسواءِ سنجڻ وارو ٿيندو آهي
پر ان کي چڱي جو کي غذا بنائڻ لاءِ ان ۾ ڪن وٽامنس کانسواءِ ٻاڦ
ڪاربو هائڊرائيٽ، پروٽين ۽ چرٻين جا مقوي جزا موجود هوندا آهن.
ان جو نتيجو اهو آهي جو هاري مضبوط ۽ سگهڻو ٿئي ٿو جنهن ۾ غذا
جي اوطائي کان وڌيڪ ٻي ڌامي جي خامي هوندي آهي.

۵۱. اڪثر ڳوٺ ۽ واهڻ ڪر رٿيل خاڪي (پلان) موجب
ٺهيل نه هوندا آهن. ملڪيت جي وقتي بي سلامتي ڪري گهر
هڪ ٻئي سان گڏيل ٿين ٿا. انهي ئي سبب ڪري چوٽائي مال کي
چروڻ لاءِ رات جي وقت پير ٻڏي ڇڏبا آهن يا گهرجي ڀرسان ٻڏي
ڇڏبو آهي. هڪٻئي جي لاءِ خير خواهي جو جذبو جو پنهنجي
ڪٽنب يا ذات جي ماڻهن جي وچ ۾ ٿيندو آهي سوئي معمولي چورن
کي روڪڻ لاءِ وڏي ۾ وڏو اُهاڙ آهي. اڄ ڪلهه جي خيال موجب

ڳوٺن ۾ ته صفائي آهستي ڪانه. سڄي ئي چيوڙن کي ڏاس ڪرڻ لاءِ سڀ کان مفيد شيءِ آهي. گولائي صفائي کي سڌارڻ لاءِ اڀائڻ ڪٽڻ ۾ خبرداري ۽ سچيتي سان ڪم وٺڻ ضروري آهي خصوصاً اهڙن هنڌ جتي ”سڌاريل“ سرشتي کي عمديءَ طرح ٽائمر رکڻ لاءِ ڪي به سهوليتون موجود نه آهن.

هاريءَ جو زندگيءَ جو نمونو

۵۲. بڻهي تي ٻوڪ ڪرڻ هاريءَ لاءِ حياتي ۽ ڪاٺ جو هڪ نمونو آهي. اهوئي هن جو مکيه ڌنڌو ۽ ڪمائيءَ جو ذريعو آهي جيتوڻيڪ ڪن حالتن ۾ هروڀرو ائين به نه آهي ٻوڪ جي اهڙي قسم جو طريقو هنجي گذران لاءِ هڪ پختو رستو آهي ۽ اهوئي ٻوڪ جو طريقو آهي جو هنکي انهن تڪليفن کان بچائي ٿو جي هينيان سرڪاري ڪامورا بيهي کائيدارن کي اڪثر ڏيندا هجن.

۵۳. هو پنهنجي روزاني پورهئي جو گچ حصو سڄي سخت گرمي ۽ تڪي اُس ۾ ڪري ٿو. هن جو روزمره جو کاڌو اهڙي قسم جو آهي جو ضروري محنت کان سواءِ هيءَ طرح سندس طاقت کي گهٽجڻ نٿو ڏئي. موسمي تباهي (مليريا) کيس ڪم ۾ هيٺو ڪريو ڇڏي. گرم ماڻهن ۾ رهندڙن اڪثر زرعي ڪمن وانگر هو پنهنجي زندگيءَ جي معيار کي بلند ڪرڻ کان وڌيڪ تن آساني ۽ آرام واري حياتي پسند ڪري ٿو. هو گهڻو ڪري خوش گذاري ٿو بشرطيڪ هو پنهنجي ۽ پنهنجي ڪٽنب جي کاڌي ۽ ڪپڙي جي معيولي ضرورتن کي پورو ڪري سگهي ۽ ساڳئي وقت نيات جي پاتيءَ جي حيثيت ۾ پنهنجا سماجي فرض پورا ڪري سگهي. خوشي جا ۽ آهي تنهن بابت سندس خيالات ۾ ڦيري آڻڻ جي ڪوشش ڪجي يا نه، ان تي اڃا اختلاف آهي. جيڪڏهن سندس زندگي جي معيار کي

ٻانڌ ڪرڻ لاءِ رئيل آباد ۾ سندس ناراضيو وڌائين ته اهي (آباد)
 پنهنجي مقصد ۾ ناڪام ٿيندا. مطمئن هارين جو ملڪ جي استحڪام
 تي گهرو اثر آهي.

۵۴. پندرهن سال اڳي لائڊ براج اريگيشن پروجيڪٽ جي آباد
 کان پوءِ جنهن تي اٽڪل ستر لک ايڪڙن جي ايراضي آباد ٿي سگهي ٿي.
 سنڌ ۾ زرعي پورهيتن جي حالت جي ڪري، گهڻن هارين کي آباد
 وجهڻ مليو آهي جو زميندارن کي پنهنجي مرضي موجب هارپ جا
 ڪي شرط مڃڻ لاءِ چوندا. ائين ڪرڻ ۾ هاري فصل جي ورهائڻ
 بابت هيندڙ ڪا به دستورن کي يقين ڏيڻ ٿو ڪري ۽ هر گهڻي
 حالتن ۾ هو گهرن نقدي قرض لاءِ ۽ ڇيتري زمين هو چڱيءَ طرح آباد
 ڪري سگهي ٿو تنهنڪن وڌيڪ ملڻ لاءِ طالب ڪري ٿو. اهڙي
 طرح خشڪ فصلن جي لاءِ ريج ٿيندڙ زمينن جي هو اونڌاري ۾ ڇو
 کان اٺن ايڪڙن تي ۽ سياري ۾ ۸ کان ۱۰ ايڪڙ ڪهڪڙي
 لاءِ ايراضي ملڻ جي اميد رکي ٿو ۽ انهن کانسواءِ ٻين به مدد
 فصلن لاءِ ڪجهه ايراضي جي طالب ڪري ٿو. ساريال زمين تي
 هو هارين کان پندرهن ايڪڙن ملڻ جي اميد ڪري ٿو. جسماني
 لحاظ کان هاري لاءِ اهو ناممڪن آهي جو هو پنهنجي ڪنهن
 ۽ هڪ جوڙي ڏاند جي مدد سان انهن ايراضين تي فصلن جي بوڪر
 ريج، گڏ، لبارو ۽ ڳاڙهه ڪري. تنهنڪري سٺي موسم گهرو
 (پورهئي) جي پورائي ڪرڻ لاءِ هن کي وقتي ڪمي رکڻا پون ٿا.
 اهڙا ڪمي خاص طرح پنهنجي فصلن جي گڏ ۽ لاري ڪرڻ لاءِ
 رکندو آهي. زمين جي ايڏين وڏين ايراضين تي پنهنجي جڙو
 زماني جي اوزارن سان سو جيڪا بوڪر جي تياري (هرڏيڻ) ڪري ٿو سا
 مٿاڇري نموني ۾ ٿئي ٿي ۽ گڏ ڪيڏا جو ڪم جنهن تي فصل
 ڪاميابي جو گهڻو دارو مدار آهي تنهنڪري گهڻو ڪري ڇڏي ٿو

دهي ٿو. پنهنجي طور اڪثر حالتن ۾ خاص فصل ۽ نسبتاً گهٽ
 بهادش ٿئي ٿي. جيڪڏهن سندس زميندار ٻوڪم به نسبت سندس
 چال کي سڌارڻ لاءِ مٿس زور رکي ٿو ته هو پنهنجي هارپ جڏي
 ٻئي زميندار وٽ ڪم ڪري ٿو. هو ننڍي ايراضي تي گهڻي ۽
 چڱي ٻوڪم ڪرڻ کان وڌيڪ ايراضي تي اڌو گهري ٻوڪم ڪرڻ وڌيڪ
 فائديمند ۽ آسان سمجهي ٿو. هن ڳالهه ۾ سندس شخصي فائدا قومي
 مفاد جي برخلاف آهن.

۵۵. هاري دولت گذرڻ نه، پر معمولي خفن ۽ تڪليفن کان بچڻ
 گهري ٿو. گهڻا هاري قرض ڪٽڻ جي خلاف نه آهن ۽ سندن لهڻيدارن
 جي قرض ادا ڪرڻ جي تقاضا هنن لاءِ وڌيڪ ٻوڙ آزار آهي.

۵۶. هاري ڪن ٿورن سماجي ڪمن ۾ بهرو وٺي ٿو جي گهڻو
 ڪري مڱڻين، شادين، ولادت، موت ۽ ٻين ديني موقعن تي مجلسن
 تائين مهڙو د آهن. هارين جون ڪي مظهر گوناڻيون جماعتون
 ڪونهن. اهي مذهبي ميلا جي تازو ڪن سالن تائين هارين کي پنهنجي
 درجي جي ماڻهن سان ميلاب جو موقعو ڏيندا هئا سي گهڻا وچڙندڙ
 بيمارين پکڙجڻ جي خوف کان ۽ ٻين سببن ڪري بند ڪيا ويا آهن.
 انهن جي بد مان يا انهن سان لاڳو هر ڪن علائقي ۾ منظم زرعي نماز آساني
 سان ٿي سگهن ٿا. انهن ۾ گوناڻي بهبودي جي ڪم جي هر چار ۽ گوناڻين
 راندين جي چئاميتين کي شامل ڪرڻ گهرجي.

آمدني جا وڌيڪ ذريعا

۵۷. هارين جي آمدني جا ٻيا مکيه ذريعا هي آهن ته زميندارن ۽
 واپارين جو مال ڊگهي گاڏين تي ڇوڙڻ، ڪٽنب جي سڀني سگهارن
 پاتين جو فصلن جا لاڙا ڪرڻ، کير مان ٺهيل شيون ۽ ننڍو چروبايون
 مال وڪڻڻ. اڪثر ڪري اهو دستور آهي ته پنهنجي فصلن جو

لاڀارو گهڻي ڀاڱي ۾ هاري پنهنجي ڪٽنب جي مدد سان ڪن
 آهي. ڪل پيدائش مان فصلن جي لاڀاري جو خرچ ڪاليجو وڃي
 لاڀاري جي زوري جي رقم گهڻو ڪري لطيل فصل جي ڪم
 جي صورت ۾ ڏني آهي پر ڦٽين جي حالت ۾ گهڻو ڪري ٻول
 نقد زوري ڏني ويندي آهي. پنهنجي حالتن ۾ جڏهن لاڀاري
 ڪم هاري ڪندو آهي تڏهن کيس ڪيل ڪم لاءِ عيوض ملندو آهي
 ۽ هي ٿيل صافي پيدائش ۾ سندس حصي کانسواءِ ملندو آهي. لاڀ
 جو خرچ سراسري طرح لطيل فصل جي اٽڪل $\frac{1}{3}$ کان وٺي $\frac{1}{2}$ تائين ٿيندو
 گهرندڙ آهي.

۴. گهڻا هاري ڪم کير واري (سؤٽا) گهڻون ڌاريندا آهن
 گهڻن هارين کي چوپائي مال جا ننڍا ڌڻ هوندا آهن جن ۾ ڪم
 وڌيڪ مينهنون پيا هونديون آهن. ڌڻ جي انداز جو دارو مد
 مال جي ڇرڻ لاءِ زميندار جي ڌنل سهوليتن تي ۽ چاري جي ملڻ
 آهي. هاريءَ کي سندس چوپائي مال مان جيڪو فائدو ٿئي ٿو ته
 ۾ زميندار حصو ڪونه ٿو وٺي. چوپائي مال جي ٻالڻ ۾ بيسن ڪم
 وارن فصلن جي ٻوڪڻ کان گهٽ محنت لڳي ٿي ۽ هن ڳالهه ۾ هار
 جا مفاد سندن زميندارن جي منهنجي خلاف آهن. ڪن هنڌ هار
 هٿان کير مار ٺهيل شين جو چڱو واپار ٿئي ٿو. ڪن نيارين حالتن
 هاريءَ کي هن ذريعي مان آمدني ايتري ته گهڻي ٿئي ٿي جو هو
 پنهنجي سڀني گهرو خرچن جي پورائي ان مان چڱي طرح ڪر
 سگهي ٿو.

هاريءَ جي آمدني ۽ قرضداري.

۵. ڪن چاڻو ماڻهن جو چوڻ آهي ”هاري قرض ۾ ڄائو آهي
 قرض ۾ رهي ٿو ۽ قرض ۾ مري ٿو“ هن عام چوڻيءَ ۾ گهڻن هارين ۾

سندن مالي وسيعت مندي ۽ شاهوڪاري بابت سمجهو حال نقش نه ڪيو ويو آهي. ٻين مهياڪاري لڙائي کان ترڪ ڏهر سال اڳ زراعتي جنسن جي گهٽ اڳهه جي ڪري، بيشڪ گهڻي قدر مفلسي هئي، لڙائي شروع ٿيڻ سان جنسن جا اڳهه جڳي قدر چڙهيا ۽ انهي حد تي هلندا آيا آهن جنهن ڪري نان پراج جي زمينن کان سواءِ، جن هارين پنهنجن فصلن تي معقول (ڪافي) ڌيان ڏنو آهي تن مان، گهڻن کي پنهنجن قرض لاهڻ ۽ اوڌر جي ساڪن وڌائڻ جو موقعو مليو آهي - ڪي هاري اهڙا به آهن جن وٽ سندن زميندارن کان وڌيڪ نقد سرمايو آهي.

۶۰. گهڻا هاري پوءِ ڪٿي اهي قرضدار هجن يا وٽن رقم جمع ٿيل هجي، پنهنجن زميندارن کان سالياني ڪم جي ٻول ڪرڻ وقت نقد قرض جي ٻڌي رقم لاءِ تقاضا ڪندا. اها ڳالهه خاص ڪري شيڊيول ذاتين (پيلس، ميگهواڙن ۽ اوڌن) سان لاڳو آهي. لڙائيءَ کان اڳ- وارن ڏينهن ۾ اهي قرض اٽڪل ٽيهن روپين کان وٺي اسي روپين تائين هر هڪ هاريءَ پٺيان هوندا هئا هاڻي گهڻين حالتن ۾ اهي چئن سون روپين کان مٿي هوندا. اها تقاضا اڪثر ڪري هاريءَ جي فوري ضرورتن کي ويجهار ۾ آڻڻ ڌارن ڪرڻ ۾ ايندي آهي. پنهنجي فصل جي نه ٿيڻ جي حالت ۾ ان قرض کي هڪ قسم جو ويجهو ڪري سماجهي ٿو ۽ جيڪڏهن هو هارپ ڇڏي پئجي وڃڻ چاهي ته انهيءَ قرض کٽڻ ڪري هو پنهنجي زميندار جي اجازت کان سواءِ ائين پئجي وڃڻ لاءِ خود مختيار هجي ٿو. شيڊيول ذاتين وارن هارين جي حالت ۾ جيتوڻيڪ هاريءَ کي پنهنجي فصل مان ايتري آمدني ٿيندي هجي ها کيس ۽ سندس ڪٽنب کي پنهنجن روز مره جا سکر ماڻڻ ۽ سماجي قرض ادايون ڪرڻ لاءِ ڪافي کان وڌيڪ هجي ته به هو پنهنجي اوڌر جي ساڪن کان وڌيڪ قرض جي طلب ڪندو. پنهنجي گهر جون تمام

۱۱

ٿوريون ضرورتي گهرجون پوريون ڪرڻ بعد ان جهڙڪڻن مان
ڪا به ڀاڄي ٻاڄي ٿو ته هو پنهنجي ذات وارن جي رواج موجب به
۽ ڏڻ وار ماڻهن ۾ اها رقم خوب اڏائي ٿو جڏي ڪن حالتن ۾
جي دائمي قرضداري جو ڪارڻ سندن ئي غفلت ۽ ڪوتاه انديشي آهي

۶۱. گهڻن هارين کي قرضدار هئڻ ڪري ۽ قرضن ۾ رهند
پيشماني ۽ افسوس نه ٿيندو آهي. اوڏر ملڻ ۾ کين چيتري سهولت
۽ سهولتي ملندي آهي اوتري قدر هو مقروض رهندا آهن. سندن ان
جي ساڪر جو تخمينو سندن پوڪيل جنسن جي بازاری اڳهن ۽ سن
جوابي مال ۽ سندن انهن زيورن جي قيمت موجب لڳايو ويندو آهي
جي اهي قرض ڪٽڻ لاءِ گروي رکي سگهن. ڪن ٿورين نراهن جا
ڪانسواءِ عام طرح اهو دستور آهي ته هاري قرضن لاءِ هڪ ئي ضمانت
ڏيندو آهي ۽ اها ضمانت آهي سندس فصل، جو هو پوکي ٿو يا جنهن
پوکڻ جي هو اڃا اميد رکيڻو.

۶۲. هارين جا قرض انهن هنڌ گهرا ٿين ٿا جتي فصلن کي موڙ
هوا جي سختين ۽ ناموافقيت، ۽ جيتن ۽ پوک ۽ جوابي مال ۾ به
پوک ڪري ۽ ريج ڪرڻ لاءِ باڻي جي گهٽتائي جي ڪري سڌ
نقصان پهچي ٿو. انهن ئي ٽڪرن ۾ هاري تمام گهڻي قدر ماحه
دوندا آهن ۽ پنهنجا قرض ادا ڪري نه سگهندا آهن. هنن ئي علائقن
۾ هاري وڏي ۾ وڏا قرض گهرندا آهن ۽ اڪثر پنهنجا قرض ادا ڪرڻ
ڏاران پهچي ويندا آهن. عام طرح، مسلمان هاري ڪي وري پنهنجا
قرض ادا ڪرڻ ڏران پهچي وڃن ٿا.

۶۳. ڳوٺ جي دڪاندار کان ڪاڏي ڪپڙي جي ضروري شي
جي ٿوري اوڏر ملڻ کان سواءِ، هاري کي زميندار وٽان ئي اوڏر
ملي سگهي ٿي. زميندار اهو قرض، هاري کي سڌي طرح روڪڻ
يا پيدائش (جنس) ۾ ڏيندو آهي يا گهڻو ڪري ڳوٺ جي دڪاندار

جي معرفت (هٿان) ڏيندو آهي. هر حالت ۾ زميندار کي ئي ٿيل پيدائش ۾ هاريءَ جي حصي مان انهن فرضن جي وصولي ڪرڻي آهي ۽ هاريءَ جي فرضن جي وصولي نه ٿيڻ ڪري جيڪي نقصان ٿين ٿا سي گهڻو ڪري زميندارن کي ئي سهڻا ٻون ٿا.

۶۴. زميندارن جي اڪثريت، پنهنجن هارين کي فرضن ڏيڻ جي بار کان آخو رهڻ پسند ڪندي آهي. اها ڳالهه، فرضن تي ڪهڙي نرخ سان وياج ورتو ويندو يا ڏنل ضمانت ڪهڙي قسم جي آهي، تنهن سان تعلق نه ٿي رکي جڏهن هاريءَ کي اوڌر لاءِ ٻيو ڪو وسيلو يا ذريعو نه رهيو هوندو آهي ته ان حالت ۾ هن کي اوڌر ڏيڻ زميندار جو ئي اخلاقي فرض ٿيندو آهي. زرعي پورهيتن جي قلت ۽ هارين جي ڪم تي رٽ لاءِ چرمت، اهي اهڙيون لاچارين آهن جن جي ڪري زميندارن کي ۽ پنهنجن ئي مفادن خاطر پنهنجن هارين کي پيسن (فرض) ڏيڻ لاءِ مجبور ڪن ٿيون.

۶۵. غافل ۽ ڪوتاهه انديشه هاري کي سندن غفلت ۽ ڪوتاهه انديشيءَ کان بچائڻ ضروري آهي. زميندار کي پنهنجي ڏنل فرض لاءِ معقول ضمانت گهرجي. اهڙا اٻار ٻار آهن جن جي وسيلي پنهنجي جدا جدا مفادن کي محفوظ ڪري سگهجي ٿو. هن بابت اسين باب ۲ ۾ سفارشون ڪريون ٿا.

هاريءَ جون خاتونون

۶۶. هاريءَ کي گهڻين ئي خاتونن کي منهن ڏيڻو آهي. معاشرتي ۽ اقتصادي ريتن ۽ رسمن جي ڪري اهي خاتونون مٿس مڙهيل آهن جي ريتون رسمن سمندس اختيار کان ٻاهر آهن. هنکي انهن معاشرتي رسمن موجب خوشي جي موقعن تي پنهنجي ٻچندي کان وڌيڪ خرچ ڪرڻو ٿو پوي. پنهنجي نيات ۾ عزت رکڻ لاءِ هنکي ائين

ڪرڻو پوي ٿو، کيس پنهنجي مرضن جي گهٽتيا کان پنهنجي برادر جي
جي تعلقات جو وڌيڪ خيال آهي -

۶۷. هنجي اڻڄاڻائي گهڻي قدر سندس علم جي ڪرڻو پوي
ڪري ٿي آهي، جا سندس اڪثر مشڪلاتن جو بنياد آهي. سرڪار
جون تعليمي تجويزون، ريڊيو جي صحيح استعمال ۽ گهڻي سندن
اهي سڀ گڏجي چڪر ه جي ٻارن مان بي علمي جو داغ گهڻي
قدر دور ڪن.

۶۸. صحت جي باري ۾ گذريل دور ۾ سرڪار جي طرفان
هنڪي ڪنهن به سهوليت جو ذرو به مهيا ڪري نه ڏنو ويو آهي
جنهنجي ملڻ جو هو حقدار آهي. ويمن جي حالتن ۾ تربيت يافتہ ڌاري
جي مدد حاصل ڪرڻ هن لاءِ تمام مشڪل آهي. مانا جو مرض، دو
ڪڏهن ڪڏهن و ڇڙندڙ ٿيو هجي تنهن لاءِ صحت کاتي جو ڪافي
عمدو بندوبست آهي. موسمي تبديلين جي حالت ۾ جو هر سال هر سائن
پوڻ کان پوءِ ڪن مهينن تائين صوبي جي ريج ٿيندڙ گهڻن هنڌ
وڇڙندڙ ٿيو هون تنهنجي آزار کان ماري ۽ سندس ڪتب کي لاڳاپو
لاءِ ڪجهه نٿو ڪيو وڃي. موسمي تبديلي وقت ٿيندا آهن جنهن
وقت ساري جي وڌ ڪرڻ، ڪجهه جي چونڊ ڪرڻ ۽ ڪٽڪ جي به
چٽڻ جي لاءِ صحت پورهنجي جي ضرورت درپيش هوندي آهي هاڻ
جڏهن هو هڪل تندرست هوندو آهي تڏهن هن اهي ڪم سندس
فصاڻ جي ريج جي ڪم سان گڏجي ڪائس تمام صحت پورهنجي جي
تقاضي ڪن ٿا. هاري تي موسمي تبديلين جي ضعف جو اثر جلدي ظاهر
ٿئي ٿو جو هو سندس هڪيل فصاڻ جي ڪم کي مهينن ڏيئي نٿو سگهي
انهيءَ سبب زمين جي گهٽيل پيدايش جي ڪري جيڪي بيحد نقصان
ٿين ٿا تن جو شمار نٿو ڪري سگهجي.

۶۹. هاري پنهنجي چوٽائي مال جي صحت ۽ سلامتي کي پنهنجي
ڪتب جي صحت ۽ سلامتي کان گهٽ نٿو سمجهي، سندس چوٽائي

مال تي سندس دائمي سرمايو آهي. هنڪي پنهنجي ڏانڊن کان سواءِ ڪانه سري. جيڪڏهن هُو ڪنهن اتفاق، بيماري يا جوريءَ سبب ڊگهو وڃائي ٿو ته هن لاءِ اهو ايڏو وڏو مالي نقصان آهي جنهنجي پورائي ۾ هنڪي ورهيه لڳيو وڃي. صوبي جو چوڀايو مال گهڻو هارين جي ئي مالڪيت آهي ۽ نه زميندارن ۽ مقاطعدارن جي. چوڀائي مال جي جوري کي روڪڻ، مال جي بيمارين تي ضابطو رکڻ ۽ مال جي عمدن ديسي نسلن کي سڌارڻ لاءِ سرڪار جيڪا ۾ مدد ڏيندي سا هارين کي ئي مدد مائدي.

۷۰. هن مهاڀاري ٿڙائي جي دوران ۾ ۽ ان کان پوءِ هارين، ڪپڙي، کنڊ، گامبخت ۽ اوزارن لاءِ گهريل لوهر ۽ گهرو ۽ ضرورتن جي جنسن جي ملڻ ۽ انهن جي ورهاست تي سرڪار جي ضابطي (ڪنٽرول) جي ڪري سخت تڪليف محسوس ڪئي آهي. هارين جي ۽ اطمينانيءَ جو هيءُ وڏو سبب آهي. هنن جي ۽ اطميناني انهن شين جي قيمتن جي ضابطي هيٺ هئڻ ڪري نه آهي پر انهيءَ ڪري ئي آهي جو هي شيون اڪثر ڪنهن ۾ قيمت تي ملي نٿيون سگهن. اسان هن ڳالهه تي زور ٿا ڏيون ته اهو ضروري آهي ته واهپي جي ضروري شين جي پوري موجودات هئڻ تي انهن جي ورهاست ٻيٽ هائڊر ضابطا جلد از جلد لاهجن.

Gul Hayat Institute

ج - زمين جي تپندياريءَ جي سرشتي جون ڪي هالئون

لغڊ روڻيو مرشتو *

۷۱. سنڌ ۾ گهڻو ڪري زرعي زمين سروي (هٽاش) ڪئي ويئي آهي ۽ اُنجا نقشا ڪڍيا ويا آهن. زمين جي ڍل ٻڌڻ جي مطلب لاءِ زمين جو (گهٽ ۾ گهٽ ايراضيءَ وارو) جزو ”سروي نمبر“

* جناب راءِ صاحب صويراج آر. ريجسٽرڪالي، پائريڪٽراف سيملمينٽس سروي ۽ لغڊ رڪارڊس سنڌ جن جي ڪيل نوٽ موجب.

آهي. لائڊ براج پرو جيڪت هيٺ آباد ٿيندڙ زمين کي گهٽائي
۾ چونڪڙين ۾ ورهائي چئن چئن ايڪڙن وارا هڪجهڙا سروي ٿيا
ويا آهن. ٻين هنڌ سروي نمبرن جا ڊيگري ڏنگا ۽ سندن ايراضي
مختلف هونديون آهن پر گهڻا ڪري هر هڪ اٺن ايڪڙن کان گهٽ هوندا آهن.

هر ڪنهن سروي نمبر کي دائمي حد نشان هوندا آهن جي اڪثر
بهر جا هوندا آهن پر ڪڏهن ڪڏهن مٽي جي ڌڙين يا ٿڙن جا هوندا
آهن. حد نشانن کي چڱي طرح وائر رکڻ لاءِ زمين جو ٿيڪيڊار جوابدار آهي.

۶۲. زمين جي ڍل فقط انهن سروي نمبرن تي بست ٿئي ٿي
جي ڪنهن موسم ۾ آبادي هيٺ آڻجن ٿا. ڪنهن سروي نمبر تي
بست ٿيڻ جو ٻي ڍل ساليانو حساب (جمع بندي) ٿيڻ وارو هوندو آهي ۽
ڪليڪٽر يا ^{اسسٽنٽ} ڪليڪٽر جنهن کي جمع بندي آفيسر ڪارٽر آهي

سو انجي ٿيڪس ڪندو آهي. مقرر ڪيل ڍل جي طلب ٿيڪيڊار
کان ڪئي ويندي آهي پر جڏهن زمين جو ٿيڪو مطالعو دار وٽ
هوندو آهي تڏهن هو ٿيڪس ڪندو بست موجب سڌي طرح سرڪار

کي پياريندو آهي. هن مکيه موسم ۾ زمين ”خريف“ (اونهاري جا فصل
۽ ”ربيع“ (سياري جا فصل) لاءِ جدا جدا ڍل ٻڌل آهن. وچ واري

بهار جي فصل کي ”آڏانهن“ ڪري چيو ويندو آهي. خريف جي فصل
کان ترٺا هوندا آهن ۽ زمين تي ٿيندڙ فصل کي ”دوباري“ چيو

آهي. وادن رستي ريج ٿيندڙ زمين کي ”موڪي“ چيو ويندو آهي.
واهن مان ريج نه ٿيڻ جي ڪري زمين ۾ ٿيڪو ٻڌائڻ جي ڀاڱي ۾

مدار آهي تنهن ڪري ”باراني“ چيو ويندو آهي. نار رستي ريج ٿيندڙ آبادي کي
”جرخي“ چيو ويندو آهي. ”بوسي“ واهن مان ريج ٿيندڙ سياري جي ٻوڪن آهي

جنهن ۾ ها آڪٽوبر کان هوءَ ٻاڙي ڏيڻ ۾ ايندو آهي. ”سياري“
ٻوڪن اها آهي جا ٻوٽا يا سر جي ٻاڙي تي ڪئي ويندي آهي. اها

سڌو ڍل يا جي ڪنهن تي عام جامر آهي جتي ٻوٽو جي موسم ۾ زمين
ٻاڙي هيٺ آهي وينديون آهن ۽ انهيءَ ۾ دريا جي اٿل ٻڌل سبب ڪنهن

ڦير ٿار ٿيندي آهي.

۷۳. ڊل (زمين جي محصول) جو سرشتو انهي اصول تي ٻڌل آهي ته سرڪار زميندار جي ريج ۾ ڏنل ٻاڻي ۽ زمين جي گڏيل استعمال جي عيوض سندس ٻوڪ جي صافي آمدني مان ڪنهن حصي وٺڻ جي حقدار آهي. شروعات ۾ سرڪار اهو حصو جنس ۾ وٺندي هئي جو اٽيل فصل جو ڦي سيڪڙي موجب حصو وٺندو هو.

۷۴. موجوده صديءَ جي شروعات ۾ هند سرڪار زمين جي ڊل (محصول) مقرر ڪرڻ جي مطلب لاءِ زمين جي ڪرائي جي (سالياني) قيمت جي اڌ جيتري ٺهراءُ جي منظوري ڏني. گذريل وقت ۾ انهي وڌي ۾ وڌي استعمال ۾ رکڻ کي ڄاڻي ٻجھي وڌايو نه ويو آهي ۽ نماي طرح سان ڊلون انهي مقرر رکڻ کان ڪافي گهٽ رهيون آهن. لاءِ براج جي ٺهڻ کانپوءِ اهو رکڻ زميندار جي (ٿيل فصل مان) صافي آمدني (پيدائش) جي ۴۰ سيڪڙي جيترو ۽ پوءِ وري ۳۳ سيڪڙي جيترو مقرر ڪيو ويو. زميندارن جي اٽلن صافي پيدائش جو حساب هڪ خاص مقرر ٿيل سيٽلاميٽ آفيسر هٿان مقرر ٿيل نموني ۾ سيٽلاميٽس (زمين جي محصول جي رڪن) جي وري نئين ڪرڻ وقت ڪيو ويندو آهي. ڊل جا هيندڙ رکڻ وري ۱۹۵۲ ۾ نئين سر مقرر ڪرڻ ۾ ايندا. ڊل جو رکڻ هر هڪ فصل لاءِ جدا حساب ڪري مقرر ڪيو آهي ۽ اهو پڻ ريج جي هر ڪار تي منحصر آهي. اهڙي طرح موڪي زمين لاءِ استعمال ۾ (مقرر ٿيل) ڊل جو رکڻ وٺجي ٿو، چرخي جو رکڻ اڪثر ڪري موڪيءَ جي رکڻ جو ۱/۲ حصو آهي ۽ گڏيل موڪي ۽ چرخي جي هر ڪار لاءِ گڏيل رکڻ جي اڌ جيتري ڊل وٺڻ ۾ اچي ٿي.

۷۵. تازو گذريل سالن ۾ سرڪار، مکيه فصلن يعني ڪپهه، جانورن ۽ سياري وارن اناجن جي ڊل ٺهراءُ لاءِ سلائيڊنگ اسڪيل گهٽ وٺڻندڙ نرخن مان پٽاندر ڊل مقرر ڪرڻ جو سرشتو مقرر

۷۵

ڪيو آهي. هن اسڪيل (پيماني) موجب ڊل ٻڌڻ لاءِ ائين ٺهرايو آهي ته پوريائين هر هڪ فصل جي ڊل جو اسٽنڊرڊ رڪب مقرر ڪيو ۽ پوءِ پيماني ۾ ڊل جو رڪب هر سال، لاهاري جي وقت کنڙلي وقت جي موسوم تائين جيڪي به انهي جنس جا بازاري اگهر هجن انهن سراسري اگهر پٽاندر، مقرر ڪري ڏيکارڻ ۾ اچي ٿو. اهڙي طرح جي رڪب ڪيڊ لاءِ هڪ سولي واٽ ڄاڻايل آهي.

۷۶. جن مناسب اصوان تي انڪم ٽئڪس جا رڪب ٻڌبا آهن مان ڪي سٺا اصول (مٿي ذڪر ڪيل) نئين سرشتي اندر پڻ اچي ٿا جنهن موجب زمين تي سرڪاري طلبون مقرر ڪرڻ ۾ اچن ٿي کائيدارن ۾ سرشتي کي خوشي سان قبول ڪيو آهي ڇاڪاڻ ته موجب جڏهين کائيدار سولائيءَ سان ڪافي رقم جڙڻا ٿين ٿا تڏهن ئي سرڪار جون طلبون وڌيون ٿين ٿيون. جن ۾ ٻوڪ جي جنسن جا اگهر گهٽ آهن ۽ جڏهين سندن ٻوڪ جي آمد انهن سببن ڪري گهٽجي ٿي جن تي کين اختيار نه آهي ته (مٿين سرشتي موجب ٻڌل) ڊل ۾ کين رعايت ملي ٿي.

زميندار

۷۷. زميندار پنهنجي حق جي آڌار تي زمين جو مالڪ آهي سڀ زمينداري زمينون ورثي، انتقال ۽ ورهاڱي جوڳيون آهن. زمين سرڪار کي زمين جي ڊل ۽ ضلع لوڪل بورڊ سيس جي صورت ۾ ره جا محصول ڏئي ٿو ۽ مسلمان زميندار هڪ عارضي تعليمي سيس پڻ ڏي ٿا. اهي محصول زميندار جي کاتي تي ڏيکاريل سڄي ايراضي تي نه، پر ڪنهن سال فقط سڄي ٻوڪي آباد ڪيل ايراضي تي ٻڌا وڃن ٿا. ڊل ۾ جي قسم ۽ ٻين ڳالهين جي ڪري بدلائي ٿي.

۷۸. ڪجهه جانورن ۽ سياري وارن ٻين اناجن جي حالت ۾ سلائيڊ اسڪيل موجب ڊل ٻڌي وڃي ٿي جا اهڙي طرح ڦرندي رهي ٿي

۴۷

واسطيدار جنس (فصل) جي لاهاري جي موسم وارن بازاری اگهن جي سراسريءَ سان ٺهڪي اچي. اها ڏل سراسري طرح، هڪ سڄي ٽڪر لاءِ، زميندار جي، هڪ ايڪڙ ۾ هڪ فصل جي صافي آمدنيءَ جو ۱۳ سيڪڙو ٿئي ٿي. ضلع لوڪاپور ۾ سس اڪثر ڪري ڏل جي ۱۲ سيڪڙي جي حساب سان ساريو وڃي ٿو ۽ عارضي تعليمي سس ۶ سيڪڙو وٺجي ٿو. مسلمان زميندار تي سندس آمدنيءَ جو ۳۹ ۱۲ سيڪڙو ۽ غير مسلمان تي ۳۷ ۱۲ سيڪڙو آهي. گڏيل ڏلون ٻيون ٿيون. جڏهن فصل سڄو ٿئي يا انهنجي ڪجهه ڀاڱي ۾ شڪست کائي ٿو ته سرڪار ڏل کان معافي ڏئي ٿي جنهن جو انداز فصل جي ٿيل نقصان جي انداز موجب بدلاجي ٿو. ۱۹۴۵ - ۴۶ ۾ سس جي وصولين کان سواءِ زمين جي ڏل جي ڪل رقم ۴۹۱ (۴۹۱) ڪروڙ رپيا ٿي. هيءُ سرڪار جي آمدني جو وڏو ذريعو آهي.

جاگيردار

۷۹. خان بهادر نور نبي صاحب جي جاگيردارن، زميندارن، ڪرائيدارن ۽ هارين جي وچ ۾ تعلقات تي ۱۹۳۹ واري رپورٽ موجب ”جاگير“ لفظ جي معنيٰ آهي بخشش يا انعام. ڏنل زمين لئنڊ روينيو ڪوڊ هيٺ جاگيريءَ جي اصطلاح جي طور تي منتقل ٿيل، (معافي ڏنل) زمين ڪوٺيو آهي، انهيءَ جي معنيٰ ته اها زمين جنهن ۾ سرڪار ڏل وٺڻ بابت پنهنجو سمورو يا ڪجهه حق ڪنهن شخص کي منتقل ڪري ڏئي - اٽڪل ۱۰۰ ورهيه اڳ، سنڌ جي فسخ ٿيڻ وقت، جاگيرن جون ايراضيون موجوده وقت کان وڌيڪ هيون. برطانيه سرڪار کي جاگيرون بحال ڪيون ته ڪن کي فقط هڪ، ٻن يا ٽن نسلن تائين تسليم ڪيو وڌيڪ اهو ٺهرايو ويو ته اهي جاگيرون انتقال ڪرڻ ۽ ورهائڻ جو ڪو به ٿيڻ نٿو ٿيڻ ۽ اهي شجري جي فقط مرد وارثن کي ڏيڻ جو ٿيڻ ۽ ٿيڻ نٿو ٿيڻ وارث نه هجي.

۳۸

ٽر آهي موٽي سرڪار جون ٿينديون . جاگيردارن جا چار قسم آهن ۱. (۱) پهرئين ڪلاس جا جاگيردار (۲) شاهي ٽالپر خاندان جا جاگيردار (۳) سردار جاگيردار ۽ (۴) خير انداز . هنن ڪلاسن ۾ ٽر آهي پر جاگيرداري جو حق سڀني جي عام خاصيت آهي .

۸۰. موجوده وقت جملي ۱۰۳ جاگيرون آهن جنجي ۽ ايراضي ۱۰۱۴۰۰۰ ايڪڙ آهي. سن ۱۹۴۶ ۾ هنن زمينن تي ۱۹۶۱ ايڪڙ ايراضي آباد ٿي . غير آباد ايراضي جو گچ حصو آباديءَ لائق آهي . سڀ کان وڏي جاگير جي ايراضي ۲۱۱۵۶ ايڪڙ آهي . ڪورٽ آف وارنٽس ۽ انڪمپرڊ ايسٽيٽس جي سنڀال هيٺ جاگيرن زمين ۲۱۶۹۵ ايڪڙ آهي .

۸۱. جاگير تي عام طرح جاگيردار کي ئي قبضيداري جو حق آهي . پر جتي ٻيا حق رکندڙ، يعني مخادم هوندا آهن تن حالتن مخادم کي ئي قبضيداريءَ جو حق هوندو آهي ، مخادم جاگيردار هٿان بي دخل ٿي نٿا سگهن .

مخادم

۸۲. مخادم کي زمينن ۾ قبضيداريءَ جو حق آهي ۽ جا زه سندس قبضي ۾ رهي ٿي تنهنجي پيدائش جي متصرفي پاڻ ڪري ٿو . مخادم جا حق فقط جاگيري زمينن تي هوندا آهن . اهو حق ور ۾ ڏيڻ، انتقال ڪرڻ ۽ ورائڻ جو ڳو آهي . هيءُ انهي سرشتي ۾ هڪ نمونو آهي جنهن موجب ٻيئي قبضيدار (يعني مخادم) اختيار آهي ته هو پنهنجي مالڪ وانگر پنهنجو حق انٽا ڪري سگهي ۽ هيءُ سنڌ اندر زمينن جي قبضيداري سرشت جي هڪ عام خاصيت آهي . سروي ٿيل جاگيري زمينن ۾ مخادم جا حق رڪارڊ آف رائٽس (حقن جي رڪارڊ) ۾ ڏاڍا ٿيل آهن . زمين جي ڍل ڏيڻ جو بهار مخادم تي آهي جا هو جاگيردار

کي بيماري ٿو. سرڪاري واهن مان ريج ٿيندڙ جاگيري زمينن تي جاگيردار پنهنجي جاگيري حق جو کيس سرڪار کان منتقل ٿي مليل آهي، تنهن جي عيوض ۾ ڍل جو اڌ حصو ٻاٺ وٽ رکي ٿو ۽ باقي ڍل جو اڌ سرڪار کي ٻاٺي جي رڪب (حقار) طور ڏئي ٿو.

۸۳. سنڌ ۱۹۴۱ ۾ لئنڊ روينيو ڪوڊ ۾ سنڌاري آڻڻ بابت واعدو جي پاس ٿيڻ کان اڳ، سڀ جاگيردار مخادم ۽ سندن هارين کان پيدائش جو حصو جنس ۾ وصول ڪندا هئا جنهنجو انداز مختلف جاگيرن ۾ ۽ ڪن حالتن ۾ ساڳي جاگير ۾ گهڻي قدر مختلف هوندو هو. هن طرح سنڌريل واعدو موجب ٺهرايو ويو آهي جيڪڏهن ڪو حقار ڏيڻون آهي ته ان حالت ۾ جاگيردار کي مخادم وٽان حقارو لٽي ڍل ملندي (يعني ڍل مان حقارو کائي ٻاٺي ڍل جي بهجت جاگيردار کي مخادم وٽان ملڻي آهي) عام طرح هن ائڪٽ مان مخادم گهڻو فائدو پرايو آهي ۽ انهي ڪري جاگيردارن کي ڪجهه نقصان ۾ رسيو آهي پر واسطيدار هارين کي ڪو خاص فائدو نه حاصل ٿيو آهي.

۸۴. جيتوڻيڪ گهڻا مخادم ڪڙمي آهن ۽ پنهنجي سر زمين بوکين ٿا پر منجهائن ٻين ڪيترن کي وڌين زمينون کائي ٿي آهن جي هو ٻڌڻي جي شرطن تي هارين جي مدد وٺي بوکين ٿا. اهڙين ئي زمين جي حالت ۾ هارين کان بلڪل ٻڌڻي ٿيڻ واريون طلبون وصول ڪيون وڃن ٿيون خصوصاً جڏهن اهي زمينون غير حاضر مقاطعدارن کي ٻڌي ٿي ڏنل هونديون آهن. خان بهادر نور نبي صاحب جي رپورٽ موجب مخادمين جي قبضي هيٺ جاگيري زمينن جي ڪل ايراضي ۳۷۲۱۵۲ ايڪڙ آهي.

مورو ٿي هاري

۸۵. ”مورو ٿي“ لفظ جي اڪري معنيٰ آهي ”ورڻي ۾ مليل“ تنهنڪري مورو ٿي هاري اهو ڪڙمي آهي جنهنکي زمين جي ڪنهن

۴۰

ڪر ٿي ٻوڪر ڪرڻ جو دائمي حق آهي. مگر اهو هنڪي قبضيداري جا حق نه ٿو ڏئي جن حقن جي ماطن ڪري کيس زمين جي سرڪاري ڍل ڏيڻي هجي. جن زمينن تي مورثي (هارين جا) حق هوندا آهن انهن جي سرڪاري ڍل وڌو کاتيدار پري ٿو، جو يا جاگيردار هوندو آهي يا مخادم -

پنيدار (مقاطعات)

۴. گهڻن زميندارن کي پنهنجون زمينون مقاطعي تي ڏيڻ سهوليت ۽ فائدو نظر ايندو آهي. اها حقيقت خصوصاً هيٺين ڳالهين - برابر لڳي ٿي (۱) اهي زميندار جنهن زمينون (ايسٽيٽون) ايڏي ته وڌيون آهن جو هو سنڀالي نٿا سگهن (۲) اهي زميندار جي پنهنجي زمينن تي نٿا رهن ۽ (۳) گهڻو ڪري اهي سڀ زمينون جي انڪمير اسٽيٽس ۽ ڪورٽ آف وارڊس کاتي جي سنڀال هيٺ آهن. زمين جي مقاطعن جو مدو ۵ سال آهي. مقاطعات اڪثر غير آبادگار هوندو آهي جنهنجي وڌي هر وڌي مراد اها هوندي آهي ته، پنهنجي زمين ۽ ان تي لڳايل پورهئي مان جيترو ٿي سگهي اوترو لا حاصل ڪريان، هو گهڻو ڪري انهي خيال هيٺ هوندو آهي ته منهنجي مقاطعي جي قدرتي گهٽ مدي اندر زمين جي وڌن سڌار تي پنهنجي سڙيل رقم ڪيل فصلن منجهان حاصل ڪري نه سگهار زمين جي زرخيزي کي ٻاڻر رکڻ يا وڌائڻ هر هو ڪوبه چاه نٿو وٺي پنهنجي مقاطعي جي عرصي هر کيس ڪيل دائمي سڌارن لاءِ ڪوبه غير ڪونه ٿو ملي. اهڙي هر کيس خاطري ڪانهي ته مقاطعي ختم ٿيڻ اهو وري کيس نئين سر ٿي ملندو مقاطعات پنهنجي مقاطعي وارين زمين تي ڪو ورلي رهندا آهن. زمين جي سنڀال ۽ جوڙجڪ مٽيڻ يا ڪمار جي سپرد هوندي آهي. جنهن جي اڳون چڙهڻ ڪر زمين جي مقاطعن جون هلندڙ رقمون هنن انهن موجب وڌي وڃي لڙائي جي اڳ وارين رقمن کان ٽيڻيون ٿيون آهن.

ھارپ جون ڪٽيون .

۸۷. سنه ۱۹۳۲ ۾ لائڊ راج پروڊيڪٽ جي چڙهي راس ٿيڻ تي، جن پورهيتن کي پنهنجي زمين نه هئي، سرڪار زمين جي نئين ٽڪرن وٺڻ جي سهوليتن ڏيڻ جو ٺهراءُ ڪيو. سرڪاري زمين جي اهڙين ڪٽين کي ”ھارپ“ جون ڪٽيون چئجي ٿو. اهي ڪٽيون ”ڪڙميءَ جي قبضيداري“ جو هڪ خاص نمونو آهن جنهن ۾ خريدي جي تڪميل تي قبضيداريءَ ۽ معافي سان مليل زمين جا حق ڏنل آهن.

۸۸. هن نموني جي ڪٽ جي پهرين ۵ سالن ۾ ڪٽ ڪندڙ کي ”ٻول تي ڪرائيندر“ ڪري سمجهيو آهي ۽ کيس سرڪار کي رعائتي اگهن تي ڪرايو ڏيڻو پوي ٿو جو ڪرائيداريءَ جي هر ڪنهن سال جي پڇاڙي ۾ وصول ڪرڻ ۾ ايندو آهي. هي ڪرايو آباديءَ جي ڏيک آهيل زمين جي ڍل ۽ ٻين بيمت ٿيل محصولن کانسواءِ وٺڻ ۾ اچي ٿو. ڪٽ ڪندڙ کان طلب ڪئي ويندي آهي ته هو انهي عرصي اندر زمين تي رهڻ ۽ ان کي آبادي هيٺ آڻڻ جو ارادو اظهار ڪري. جيڪڏهن ڪا به ڪٽ ڪري ڇڏي ۽ ڇڏي ٿي ته هو زمين کي آبادي هيٺ آڻڻ لاءِ پوري ڪوشش ڏيڻي ۽ ڪٽ جي ٻين شرطن جي پابندي ڏيڻي ڪري ته هو هن کي (ڪٽ ڪندڙ)

سرسري نموني ۾ هڪدم بي دخل ڪري سگهي ٿو. پهرين پنج سالن جي ختم ٿيڻ کان پوءِ ڪٽ ڪندڙ کي رعائتي اگهن موجب زمين جو مالڪانو سلطان رستي پندرهن سالن جي عرصي اندر ڏيڻو آهي جنهن ڪري ڪٽ جي اصلي تاريخ کان وٺي ۱۰ سال لڳن ٿا. شروع وارين ڪٽين ۾ ڪٽ ڪري زمين جو گهٽ ۾ گهٽ جزو ۱۶ ايڪڙ مقرر هو پر سنه ۱۹۴۲ کان وٺي انکي وڌائي ۲۰ ايڪڙ ڪيو ويو آهي.

۹۹. شروعات ۾ ھارپ جي ڪيٽن لاء براج ايراضي مان ايڪڙن ۾ ڇڏي رکي وڃي. هن وقت نائين ائڙين ڪيٽن ڪل ايراضي ۵۰۰۰ ايڪڙ وڃي لڳي آهي. چيو وڃي ٿو ته هن وقت لائڊ براج پروجيڪٽ تي ٽريل پڪڙيل ٽڪرن ۾ آبادي زمين جا وڌيڪ ۵۰۰۰۰ ايڪڙ ملي سگهن ٿا. هاڻي هن زمين جي ڌڪڻ ڪري جيڪا زمين آبادي ۽ هيٺ اچڻ جهڙي ٿي انهي جي ايراضي ۾ اڃا توڙي ھارپ تي زمينون نه ڏنل آهن.

۹۰. جيتوڻيڪ ائڙيون نه ڪي حالتون آهن جن ۾ ھارپ ڪيٽون ڪندڙ پنهنجون ڪيٽ ڪيل زمينون ڇڏي ويا آهن تنهن ۾ به لائڊ براج پروجيڪٽ تي ملي سگهڻ جيڪري ايراضي کان ھارپ ڪيٽن جون نقاضائون گهڻو وڌيڪ آهن. باب ۴ ۾ اسين هن براج پروجيڪٽ تي سرڪاري زمينون ھارپ جي شرطن تي ڪيٽ پنهنجن سفارشون ڪريون ٿا.

غير حاضر زميندار

چوڻي آهي ته ”زمين جي لاء بهترين پاڻ آهي زميندار جا“ ۹۱. غير حاضر زمينداري جا ٻه قسم ٿي سگهن ٿا يعني اهو زمين جو پنهنجي زمين تي نه رهي ۽ ٻيو اهو زميندار پنهنجي زمين تي نه رهي پر انهن جي سڀڌال ۽ پهچندي ۾ دلاچسپي نه وٺي. سنڌ ۾ ٻئين قسم جا زميندار گهڻا آهن. هڪ امريڪن اقتصادي ماڻھو چوڻ آهي ته ”جنگ، موتمار مرض ۽ ڌڪار کان پوءِ ٻئي درجي سڀ کان خراب ڳالهه ڳوڻاڻي طبقي لاء آهي غير حاضر زمينداري. ڪ به ٻڌو جي صفائين ٿي وڃڻ کان اڳ سندس بربادي جو آڌ ڏاڪو* زميندار جي غيرحاضري آهي.

۹۲. سنڌ ۾ غير حاضر زميندار زمين تي پنهنجن مڃاڻ جي ٺاهه لاء ڪام گاري يا مڃي مقرر ڪندا جنکي وڙلي ڪا اصطلاح زرا

* يونائيٽيڊ اسٽيٽس آف اميريڪا جي ڪن جي ترقي ۽ ان جي کوجنا جي نوگراف ۾، جيمس انهيءَ جو حوالو اوريڊيج ”ٺاهه ٽيمپور ان ڪالونيز“ ۾ ڏنو آهي.

جي ڄاڻ آهي. اهي تعليم يافته ٿين ٿا ۽ معمولي حساب ڪتاب رکي سگهن ٿا. اڪثر اينڊيون اختياريدن ۽ ذميوارين انهن کي سپرد ڪيون وڃن ٿيون جن جي صحيح استعمال ڪرڻ ۽ قابليت سان سراجامي ڪرڻ جا هر لائق نه آهن. اڪثر ڪري ڪاهگارن جي آرارن ۽ زيادتين جي ڪري هاري ناراض رهن ٿا. زمينداري سرشتي ۾ انتظام جون اهي مشڪلاتون تڏهن درست ٿينديون جڏهن زميندار پنهنجي ترجيح يافتہ حيثيت کي محسوس ڪري پنهنجي شخصي ذميوارين تي ڌيان ڏيندا. هيءَ ڳالهه سندن هارين سان برتاءِ توڙي سندن زمين جي ٻري استعمال سان لاڳو آهي.

انڪمپرو اسٽيٽس ۽ ڪورٽ آف وارڊس.

۹۳. سنہ ۱۸۹۶ جي انڪمپرو اسٽيٽس ائڪٽ جي مراد آهي ته زمين جي انهن مقروض ڪائيدارن کي پنجاهو ڏنڊ جي حفاظت گهرڻ ۽ جي. ايل. ايل. ڊل ۳۰۰ رپين کان گهٽ نه ڀريندا هجن. جيڪڏهن ائين سمجهڻ ۾ اچي ته ڪا اسٽيٽ ويهن سالن اندر پنهنجو قرض نه لاهي سگهندي ته ان کي پنجاهو ڏنڊ کان انڪار ڪيو ٿو وڃي. سنہ ۱۹۲۶-۲۷ ۾ مئنيجر جي ضابطي هيٺ زيرباري هيٺ آيل اسٽيٽون ڪل ايڪاسي (۸) هيون. انهن اسٽيٽن جي ڪل ايراضي ۶۸۰۰ ايڪڙ هئي. سنہ ۱۹۲۶-۲۷ ۾ وصول ڪيل مقاطعي جي رقم ۴ لک ۲۵ روپيا هئي. ۲۵ لک روپين جي ڪل قرض مان زيرباري هيٺ آيل انهن زمينن تي هن وقت باقي ۲۰ لک روپيا قرض رهيل آهي. سال ۱۹۲۷ ۾ ئي جهوني ۾ دهوني اسٽيٽ ضابطي هيٺ ورتي وئي.

۹۴. سنہ ۱۹۰۵ جي ڪورٽ آف وارڊس ائڪٽ جي مراد آهي

انهن صغيرن، زالن، ڄرين ۽ ٻين زميندارن کي مدد ڏيڻ، جي پنهنجون زمينون نٿا سنڀالي سگهن. سنہ ۱۹۲۶-۲۷ ۾ ڪورٽ آف وارڊس

هيٺ اٺڙيون ايسٽيٽون ڪل ۱۹۹ هيون. انهن ايسٽيٽن
 ايراضي ۹۲۵۰۰ ايڪڙ هئي، ۽ انهن مان وصول ڪيل مقاطعي
 رقم ۱۵۴۲۰۰۰ رهيا هئي سنه ۱۹۴۶-۴۷ ۾ ڪورٽ آف وارڊس.
 مقاطعي هيٺ سموري ايراضي جي مقاطعي جي رقم جو سراسري رڪن
 ايڪڙ ۰-۷-۱۶ رهيا هئو. مقاطعي جي رقم جو اگھ ۰۰۰ ايڪڙن کان گھ
 ايراضي وارين ايسٽيٽن جي حالت ۾ في ايڪڙ ۱۸ رهيا، ۵۰۰ ۽ ۰۰۰
 ايڪڙن جي وچ وارين ايسٽيٽن جي حالت ۾ في ايڪڙ ۲۰ رهيا
 ۱۰۰۰ ايڪڙن کان وڌيڪ جي حالت ۾ في ايڪڙ ۰-۲-۱۰ رهيا ۽
 ۱۰ سال اڳي مقاطعي جي رقم جو اگھ اٽڪل ۵ رهيا في ايڪڙ هو ۽ ۱۰
 کان اڳي (يعني ۱۹۳۳-۳۴ کان اڳي) في ايڪڙ اٽڪل ۲ رهين ڪا
 ۳ رهين تائين هو. ڪورٽ آف وارڊس هيٺ آيل سڀ زمينون هرور
 ڪو زيرباني (قرض) هيٺ آيل نه آهن. جڏهن سول ڪورٽ اٺڙ
 سرٽيفڪيٽ ڏئي ته ڪي صغير، زالون، جريا ۽ ٻيا ماڻهو پنهنجي زمين
 جي سنڀال ڪرڻ جا لائق نه آهن ته اهي ڪورٽ آف وارڊس هيٺ وڃن
 سگھجن ٿا پوءِ ڪٿي قرضن کان آجا هجن. ستن لکن جي قرض مان پوءِ
 ۲۹۰۰۰۰ رهيا قرض انهن ايسٽيٽن کي ادا ڪرڻو آهي. ڪورٽ آف وارڊس
 جي سنڀال هيٺ جهوليءَ ۾ جهوني اسٽيٽ جا اڃا توڻي ڪورٽ آف وارڊس
 جي نظرداري هيٺ آهي سا سال ۱۹۱۶ جي آهي. **Gul Hayat Institute**
 ۹۵. انگبرد اسٽيٽس ۽ ڪورٽ آف وارڊس جي عملدارن هٿان
 ڪيل جوڙجڪ تي هرچ مئنيجر کي مابل مقاطعي جي رقمن، منجهان ڪيو وڃي
 ٿو جو سراسري طور جملي آمدنيءَ جو ۶۱ سيڪڙو آهي. کاڌ خوراڪ ۽ مشهور
 خرچن لاءِ جيڪي درمڪ وارڊ کي ڏجي ٿو تنهنجي حد قانوني طرح مقرر ٿين
 ڪانه آهي پر رواجي حالتن ۾ کاڌ خوراڪ لاءِ اسٽيٽ جي ڪل آمدني جي ٽين
 هتيءَ کان مٿي ڪونه ڏين ۾ ايندو آهي. مقاطعي جي رقم جي صافي آمدني
 مان باقي بچيل رقم اسٽيٽ جي مالڪ جي حساب ۾ جمع ڪئي وڃي ٿي
 رواجي طرح مقاطعا عام نيلام ۾ سڀ کان وڌيڪ واک ڏيندڙ کي ۵ سالن جي

مدني لاء ڏنا وڃن ٿا. سنڀال هيٺ آيل اسٽيٽن جي سڌاري يا زمين جي قدرتي زرخيزي محفوظ رکڻ جي ڪار ڪوشش ڪار ٿي ڪئي وڃي.

د- ڪوٽڙا سڪ-۱ سمنج

ترقي پسند زميندار

۹۶. وڏن زميندارن کي سندن ڪم تي رکيل هارين تي جيڪا فوقيت ۽ برتري حاصل آهي تنهنجي تقاضا آهي ته هو پنهنجن هارين جي بهبودي ۽ ڪمن ۾ شخصي ۽ (بي) جهڙي دلچسپي وٺن ۽ ان ڪم ڏانهن نئين روشنيءَ وارو ترقي پسند رخ اختيار ڪن. گهڻي زميندار ائين ڪن پيا پر انهن جو تعداد بلڪل ٿورو آهي. اسان پنهنجي رپورٽ ۾ ٻئي ڪنهن هنڌ ڳولڻ جي عوام جي تعليم بابت پنهنجو رايو ڏنو آهي جنهنجي اشد ضرورت آهي. اهو پڻ ضروري آهي ته زميندارن کي سندن هارين ۽ سندن زمين جي صحيح استعمال بابت سندن جوابدارين جو احساس ڏياريو وڃي. زميندارن جي اڪثريت هارين وانگر ئي بي حس ۽ قدامت پسند آهي. جيڪڏهن زميندار موجوده زماني جي هلت موجب نه هلندا ته ان حالت ۾ اسان کي وڏين زرعي زمينن جي ٻاڇڙ جي اميد گهٽ نظر ٿي اچي. جيڪڏهن زمينداري سرشتي کي ختم ٿيڻ کان ٻاڇڙو آهي ته زميندارن کي پنهنجي هارين جي بهبودي ۽ ڪمن ۾ گهري دلچسپي وٺڻي پوندي جنهن کان هو گذريل دؤر ۾ غافل رهيا آهن.

۹۷. هارين جي زندگيءَ جي معيار کي بلند ڪرڻ جو فقط اهو مطالب نه آهي ته هو وڌيڪ خريدي ڪرڻ لائق ٿين. اسين سمجهون ٿا ته ڳولڻ جي رهڻي جون حالتون ان وقت تائين سڌري نه سگهندون جيستائين ڪم هاري، زميندار ۽ سرڪار پنهنجي پنهنجي

۳۶

وس آهر سڌاري جي ڪمن ۾ بهرو نه وٺندا ۽ چيسٽائين ڪن مان جي اهڙي ريت تنظيم نه ڪئي ويندي جو هو ڳوٺ جي جماعت ڪمن ڪارين جي مجموعي انتظام ۾ حصو وٺي سگهن. هن هاري زميندار توڙي سرڪار جي ڪي به قدم کڻندا سي گهڻو ڪري بيڪار ذات ٿيندا چيسٽائين ڪن هارين کي اڏڻ ڪمن ۾ بهرو نه تي آماده نه ڪيو ويندو جن مان سڌي طرح ڪين فائدو رسي سرڪار کي پڻ معاشرتي ۽ ٻين ضروري ڪمن لاءِ چڱي جو ڪي مدد مهيا ڪري ڏيڻ ۾ ۽ مستحق ڪمن ۾ مالي امداد ڏيڻ لاءِ پنهنجي نموني بهرو وٺڻ گهرجي.

۹۸. هن مڪي ڪم جي شروعات ۾ پهريائين جيڪو قدم ڪرائڻ ٿي سگهيڻو سو آهي هاري ۾ اهو جزو ڦوڪڻ ته هو پنهنجي مدد پاڻ ڪري. هن ڳالز ۾ اڃا وقت گهرجي جو هو پاڻ ۾ ايتري شهرت تميز پيدا ڪري جنهن موجب پنهنجي جماعت جي مفاد کي پنهنجي شخصي مفادن کان مقدم سمجهي انهن کي ترجيح ڏئي. اسين سمجهون ٿا ته ڳوٺاڻي بهرو جي ڪمن ۾ محڪم چڱي ڪاميابي حاصل ڪرڻ لاءِ اول هيٺين ڳالهين جو هئڻ ضروري آهي:—

Gul Hayat Institute

(۱) ته زميندار کي ڪافي همت پريل ڪم ڪرڻ ۽ فرض ادائي جو احساس هئڻ گهرجي جو هو پنهنجي هارين ۾ پڻ وانگر دلچسپي وٺي ۽ پنهنجي ڳوٺ ۾ سڪن سهندڙن کي وڌائڻ ۽ سڌارڻ شروع ڪري ڏئي ۽

(۲) هٿس ڦوڪڻ (فند) جو خاطر خواه ذريعو هجي جڏهن ۾ ڪجهه جدد و زميندار ڏين ۽ ڪجهه جدد و هاري ڏين؛

(۳) سرڪار جي مخطوري جنهن موجب زميندار پنهنجن هارين کان بندي ايراضين ۾ مجموعي هوڪم (سيري) ڪرائين ۽

(۴) گھوٽ جا جماعتي (مشتري) ڪم ڪاريون جي گھوٽ جي هاري ڪاميٽيءَ جي هٿان هلايا وڃن جا جماعتي فنڊ جي پوري استعمال لاءِ جوابدار رهي.

۹۹. هن وڏن زميندارن کي پنهنجا گھوٽ آهن ۽ جنکي پنهنجن هارين جي حالت سڌارڻ لاءِ طريقن ۽ ذريعن جي گهرج آهي، تن جي مدد لاءِ ائين هيٺ ڪن خدمتن جو ذڪر ٿا ڪريون جي آسانيءَ سان ڪري سگهجن ٿون. ائين اهو به ڏيکاريون ٿا ته ڪهڙي حد تائين چندي توڙي گھوٽ جي جماعتي ڪمن ڪارين جي انتظام جي ڪمن ۾ هو پنهنجن هارين کي شريڪ ڪري سگهن ٿا.

گھوٽاڻيون هاري ڪاميٽيون

۱۰۰. گھوٽاڻي بهبوديءَ جي ڪم لاءِ اهو ضروري آهي ته گھوٽاڻا ماڻهو گڏجي ڪم ڪن. اهو ٿڌهن ٿي گھندو جڏهن هاري ڪاميٽي جي صورت ۾ ڪا جماعت ناهجي. گھوٽاڻي هاري ڪاميٽيءَ ۾ وڏي وڏي گھوٽاڻا هئڻ گهرجن جن مان گھٽ ۾ گھٽ ۶ هاري هجن. زميندار يا سندس ڪو نامزد ڪيل ماڻهو انجو چيئرمين هئڻ گهرجي. هنن ڪاميٽين جون ڪم ڪاريون هن حد تائين محدود ٿين ته هو فيصلو ڪن ته گھوٽاڻي بهبوديءَ جي ڪم ۾ ڪهڙيءَ حد تائين هارين کان پورهيو وٺجي، هن ڪم لاءِ جيڪو فنڊ ڪٺو ٿئي تنهن کي ڪيئن خرچ ڪجي ۽ هٿ ۾ ڪنيل ڪم جي تڪميل ڪجي. رواجي طرح گھوٽ جو ملان ڪاميٽيءَ جو ميمبر ٿيڻ گهرجي جو معمولي حساب ڪتاب رکندو.

فنڊ ڪٺي ڪرڻ جا ذريعا

۱۰۱. پنهنجي گھوٽ جي رهڻيءَ جي حالت کي سڌارڻ لاءِ هاري چيئرمين شخصي طرح خرچ ۾ حصو نه ڀريندا تيسرائين اهو

مشڪل آهي جو اهي الاهي ڪم ۾ سرگرمي ۽ سان گڏجي وڃن ٿا. ڊاڪٽري وٺندا رهن. اهي پنهنجو حصو نقد ڏيڻ جي برخلاف ۽ رهندا پر پنهنجي پورهئي جو حصو ڏيڻ لاءِ يڪدم تيار ٿيندا تنهن ڪري اسين سفارش ٿا ڪريون ته ڳوٺن ۾ سڪا سهنج ۽ لاءِ گهريل پيسو فسان جي جماعتي ٻوڪ جي ڪرڻ ذريعي ڪڍ ڪڍ ۽ اهي فصل هر ڪنهن موسم ۾ زميندار جي هن ڪم لاءِ طرح ڏنل بندي زمين جي ايراضي تي ٻوڪيا وڃن. هري هاريءَ کي (هن) ٻوڪ لاءِ هڪ ايڪڙ جي چوٿين هتيءَ کان وٺي زمين مان نه گهرجي. جماعتي ٻوڪ جي فصلن جي وڪري سان صافي پيدائش ڳوٺ فند ۾ جمع ٿيڻ گهرجي. زميندار کي اها اجازت ڏيڻ گهرجي ته اهڙن فصلن جي وڪري جي پيدائش مان فقط لاهار جو خرچ ۽ سرڪاري طلبون ڪاٽي. جماعتي ٻوڪ ڪرڻ جو هي نمونو سنڌ لاءِ ڪو نئون ڪوٺڻ آهي. هنڪي سيريءَ جي آباد ڪري چوندا آهن.

۱۰۲. جيڪڏهن ڪنهن زميندار جي هارين مان ۵۰ سيڪڙو هاري پنهنجي رضا سان سيري جي ٻوڪ ڪرڻ چاهين ته پوءِ انهن زميندار جي باقي هارين لاءِ اهو لازمي ڪجي ته ساڳين شرطن تي انهي (سيريءَ) ۾ شريڪ ٿين. جيڪڏهن سيريءَ جي ٻوڪ ڪرڻ وارن هارين جو انداز ۵۰ سيڪڙي کان گهٽ هجي ته پوءِ اهي سيريءَ جي ٻوڪ مان ٿيندڙ سڪا سهنج کي، جيڪي قدر موزون ٿئي، فقط شريڪ ٿيندڙ هارين جي ڪنهن جي استعمال لاءِ محدود ڪيو وڃي. سرڪار کي مستحق ڳوٺاڻين هاري ڪاميٽين کي مددي گرانٽ ڏيڻ گهرجن.

ڳوٺاڻن سڪا سهنج جا ڪي قسم

۱۰۳. هنن جا ۳ قسم آهن، يعني (۱) اهي جن جو خرچ هاري ڪاميٽي هاري ٿئي ۽ (۲) اهي جي زميندار پنهنجي روءِ سوء پنهنجي

خرج تي ڪري ڏيندا ۽ (۳) آهي جي سرڪار پاڻ تي ڪٽندي.
اسين هتي فقط هارين ۽ زميندارن جا ڪم ڏڪر ڪنداسين. گوناڻي
بھوديءَ ۾ سرڪار جا ڪم باب ۳ ۾ ڏڪر ڪيا ويا آهن.

۱۰۴. ڳوٺ جو جاسي گاه (هال) -

هر ڪنهن ڳوٺ ۾ پهرين ضروري گهرج هيءَ آهي ته عوام جي
گڏ ٿيڻ لاءِ هڪ جاءِ جاسي گاه (هال) وانگر ٺهيل هجي. شروعات ۾
انجي نقشي تي گهڻي محنت ڪرڻ يا انجي اڏاوت تي گهڻو خرچ
ڪرڻ جو ضرور نه آهي. جيڪڏهن اها جاءِ سموري ڪاڇي جڙيل
هوندي ته اها گهريل مطلب ادا ڪندي. اڏاوت ۾ خاص ڪري هڪ
کليل چنڊو هاجي جنهن ۾ فقط هڪ پاسي کان اهڙي پٽ ڪافي ڊيگهه
۽ ويڪر سان هجي ۽ جنهنجو اندريون پاسو هلندڙن تصويرن (فلمن)
ڏيکارڻ لاءِ ڪافي لسو هئڻ گهرجي. جڏهن ته مينهن کان وڌيڪ اُس
کان بچڻ جي ضرورت آهي تنهن ڪري چٽ کي هڪو ڪري ٺاهڻ
ضروري ناهي. اهڙي جاسي گاه کي ٺاهڻ لاءِ زميندار کي ڪجهه
سامان پنهنجي رضا سان منت ڏيڻ گهرجي ۽ هارين کي مجموعي طرح
پورهيو ڪري اهو خوشيءَ سان منت ٺاهڻ گهرجي. ٻئين واري ڪمري
کان کليل چنڊو بهتر آهي ڇاڪاڻ جو هن انهيءَ جي اڏاوت تي خرچ
گهٽ ٿئي ٿو ۽ خاص ڪري هارين جي وڏي انداز کي اکين ڏٺو احوال
ڏسڻ جو موقعو ملي ٿو ۽ کليل هنڌ جاسي جي ڪارروائي ٿيڻ ڪري
جماعت جا سڀ ماڻهو ان ۾ شخصي طور دلچسپي وٺي سگهن ٿا. گوناڻي
جماعت جا سڀ جاسا انهيءَ جاسي گاه ۾ ڪيا ويندا. ڪاميٽيءَ جي
جاسن ۾ ڳوٺ جي سڀني ماڻهن کي شرڪت جي اجازت هئڻ گهرجي
پر انجي ڪارروائي ۾ بهرو وٺڻ جو حق فقط ڪاميٽيءَ جي ميمبرن
کي رهندو.

۱۰۵. ڳوٺ جو بمب -- ريج ولندڙ علائقن جي اهڙي هر ڪنهن ڳوٺ ۾ هڪ يا ٻه ڀاڱي ڪيڊ لاء هٿ سان هلائڻ وارا بمب هئڻ گهرجن جتي زمين جي هيٺ وارو ڀاڱي هيٺ لائق هجي اهڙن بمب جا فلتو اُوارا هڻ گڏ ڪري پاسيرا رکڻ گهرجن .

۱۰۶. ڳوٺ لاء ڊاڪٽر -- چيڪڏهن ڳوٺ جي آس پاس ويجهرائي ۾ ڪا به سرڪاري اسپتال نه هجي ته ڳوٺ جي لاء ڳوٺ فند مان پگهار تي ڊاڪٽر رکيو وڃي جنهنڪي ڳوٺ کان ٻاهر هڻ ڪم ڪرڻ جي اجازت ڏيڻ گهرجي .

۱۰۷. دوائن جي ٻيٽي -- هيء اهڙي طرح ٺاهي رکجي جو منجهس توت، علاج ۽ موسمي تب ۽ ٻين عام بيمارين لاء دوائون تيار رکيون وڃن . سرڪاري اسپتال توڙي ڳوٺ لاء ڊاڪٽرن هئڻ جي حالت ۾ هيء ٻيٽي سڪول جي ماستر جي حوالي ۾ رکڻ گهرجي جنهنڪي ڳوٺ فند مان اعزازي معاوضو ڏيئي سگهجي ٿو . دوائن جي اهڙين ٻيٽين جو هڪ (اسٽنڊرڊ) نمونو ٺاهڻ گهرجي . سرڪار کي رعايتي اگهن تي ورهاست لاء دوائن سان پيريل ٻيٽين ۽ دوائن جو ذخيرو رکڻ گهرجي .

۱۰۸. ملان سڪول -- چيڪڏهن ڳوٺ ۾ ڪو سرڪاري سڪول يا سرڪار جي امداد ولندڙ ملان سڪول نه هجي ته پوء چنڊا ڪري پگهار تي ملان رکيو وڃي جو ٻارن کي پاڙهڻ سڃاڻي .

۱۰۹. دائي (مڊوائيف) -- چيڪڏهن ڳوٺ ۾ تربيت يا فم دائي نه هجي ته پوء دائي کي ضرورت جي وقتن تي ٻاهران گهرايو وڃي جنهنڪي خدمتن لاء پاڙو ڀتو ڏنو وڃي .

۱۱۰. ڪتب خانو -- فند جي لحاظ کان ڪتبخاني لاء موزون ڪتاب خريد ڪيا وڃن جي سڪول جي ماستر يا ملان وٽ رکيل وڃن .

۱۱۱. راندين جو سامان - هن ۾ فٽ بال، والي بال ۽ ميدان ۾ ٿيندڙ ٻارن جي راندين جو سامان هئڻ گهرجي.

۱۱۲. ريڊيو - جتي سرڪاري ريڊيا مفت ۾ يا رعائتي انگن تي مليل هجن تڏهن انهنجي بگڙي جي نئين سر چارج ڪرائڻ سميت سندن سنڀال تي ٿيندڙ خرچ ڪاميٽي جي فند مان ڏنو وڃي.

۱۱۳. ڄاڻو لاءِ وٺ - ڳوٺ ۾ ۽ انجي آس پاس ڄاڻو لاءِ وٺڻ جي پوکڻ ۽ انهنجي سنڀال جو ڪم ڪاميٽي جي حوالي هئڻ گهرجي.

۱۱۴. ڳوٺ جا رستا - ڳوٺ ۾ اچڻ لاءِ جيڪي رستا آهن تن تي ڪاميٽي کي ڌيان ڏيڻ گهرجي.

۱۱۵. رات لاءِ چوڪيدار - جيڪڏهن فند ايترو نه آهي جنهن مان پگهار تي رات لاءِ چوڪيدار رکي سگهجي ته پوءِ چوڪيداري ڪٿي جي کاڌي جو خرچ ڀريو وڃي. هنن ڪتن کي سکيا ڏيڻ آسان ڪم آهي. ڏينهن جو هنن کي ٻڌي ڇڏڻ گهرجي ۽ رات جو کولي ڇڏڻ جي ڀر سندن سنڀال ۽ کاڌو ساڳئي ماڻهو جي حوالي هئڻ گهرجي.

۱۱۶. مٿين ڳالهين بابت انهي ڪري اشارو ڪيو ويو آهي جو اهي ڳوٺ جي مکيه ضرورتن مان گهڻو حصو آهي. جيئن جيئن ڳوٺن جا ماڻهو پنهنجين ضرورتن ۽ جماعت جي مفاد لاءِ سماجي خدمتن جي موقعن کي وڌيڪ محسوس ڪندا ٿين ٿيئن سڌاري جي وڌيل ڪمن ڪارين لاءِ ميدان وسيع ٿيندو. جن ڳوٺن ۾ هڪ کان وڌيڪ زميندارن وٽ هاري ڪم ڪندڙ آهن اُتي واسطيڏار زميندارن جي گڏيل ڪوشش سان اهو ممڪن ٿيندو ته ڳوٺ جي سڀني رهائڪن کي هڪجهڙا فائدا پهچائين.

زميندار جو وڌيڪ مددي خرچ

۱۱۷. هارين هٿان ڪيل سيري آبادي جي رٿيل ذريعي جيڪا ڪل آمدني هاري ڪاميٽي جي ٿئي ٿي. تنهن ۾ حق حصو زميندار جو آهي سو پڻ مددي خرچ لاءِ هڪ جندو آهي. اسين هيٺ وڌيڪ اهي سڪا ۽ سهنج ڄاڻيون ٿا جي هڪ مهربان وڏي استيت زميندار پنهنجي هارين جي پلائي لاءِ پنهنجي خرچ تي ڪري سگهي ٿو، مختصر طرح اهي هي آهن.

(الف) پنهنجن هارين لاءِ گهر جوڙائڻ.

(ب) هڪ ننڍي اسپتال سامان وغيره سميت ٺهرائڻ.

(ج) چٽي اسڪول نه هجي اتي ملان اسڪول ٺهرائڻ.

(د) چوٽائي مال لاءِ هڪ جماعتي وڻاڻ ٺهرائڻ.

(هـ) گوٺ جي گهر وٺائي جي رسد لاءِ پاڻي آنرائڻ جو پڪو ٺاهڻ ٺهرائڻ جنهن ۾ ڄاڻيون (فلٽر) ۽ ڊٽ سان هلائڻ جو بهم هجي.

(و) پنهنجي زمين تي سهوليت وارن هنڌن تي بيل گاڏين ۽ جا رستا ٺهرائڻ.

(ز) مال کي ڏينهن جو چانو ۾ بهارڻ لاءِ ٿورن ايڪڙن ۾ هڙي رکڻ.

(ح) هڪ يا وڌيڪ عمدو ڊگهو نسل پيدا ڪرڻ لاءِ ڏيڻ.

(ط) هر هڪ هاري کي پنهنجن ٻوڪن لاءِ زمين جي ٿوري ايراضي ڏيڻ.

(ي) پنهنجي زمين سڌارڻ ۽ انجي زرخيزي وڌائڻ لاءِ صحيح لياقت وارا زرعي مشينجر مقرر ڪرڻ، جن کي زرعي جي گهريل ڄاڻ هجي.

(ڪ) هارين کي آبادي جي گهٽي محدث کان بچائڻ لاءِ ٿرڙڪٽورسٽي پوک ڪرڻ.

(ل) راندين جي ميدان لاءِ زمين ڏيڻ.

۱۱۸. اسين سفارش ٿا ڪريون ته ريڊيو ۽ اخبار وسيلي ڳوٺاڻي پرچار جي رٿن ۾ هن هڪ ڳالهه جو هئڻ ضروري آهي ته زميندارن کي سيکارجي ۽ انهن تي زور آڻجي ته هو پنهنجن هارين جي بهبودي ۽ پنهنجي زمين جي صحيح استعمال بابت تهذيب ۽ ذاتي ذميواريون محسوس ڪن.

باب ۲.

زمينداري بڻشي سرشتي ۾ سڌارا.

”اسانکي انهن خرابين کي منهن ڏيڻو آهي جي هن صدين تائين وڌنديون رهيون آهن. اسين انهن کي هڪدم سڌاري ڪونه ٿا سگهون پر ان لاءِ اسين پنهنجو ڪم شروع ڪري سگهون ٿا.“*

۱۱۹. جن ڳالهون جي اسانکي تهقيقات ڪرڻي آهي تن موجب اسانکي هدايت ڪئي ويئي آهي ته اسين هارين جي اظهار ڪيل امجن بابت ڄاڻ ڪريون ڳوٺاڻي اقتصادي حالت کي ڊگھڙ کان سواءِ اهڙن موزون قدم ڪڍڻ لاءِ سفارش ڪريون جن جي ذريعي هارين جي

زندگيءَ جو معياد بلند ٿئي ۽ هارين کي جن حقن ڏيڻ لاءِ رت ٻيڙ
ڪريون تن مان جيڪڏهن زميندارن کي ڪو نقصان رسي ته انهن
ٻيڙ ڏيڻ لاءِ ڪن ذريعن جي مصلحت تي غور ڪريون.

۱۲۰. اسان ”زميندار“ لفظ جي معنيٰ ڪئي آهي ”هار
کي ڪم تي رکندڙ“ جنهن ۾ جاگيردار، مخادم ۽ مقاطعدار پڻ اچن
وڃن ٿا. هن باب ۾ اسين جيڪي سفارشون ڪريون ٿا تن ۾ اسان
لفظ ”قبضيدار“ انهيءَ معنيٰ ۾ استعمال ڪريون جنهن ۾ اهو لفظ
رونيوڪوڊ ۾ ڪتب آيل آهي. اسانجي رپورٽ جي مطلبن لاءِ
”زميندار“ ۽ ”قبضيدار“ لفظن جي ساڳي معنيٰ سمجهڻ گهرجي.

الف - هارين جا اهنج ايڏا

”اسين سائنس دولت ۽ ذهني اصولن ۾ ڪٿي ترقي ڪريون
اهڙي ترقي بيڪار آهي، بيڪار کان وڌيڪ شراڻگيز آهي، جيڪڏهن
اها شاهوڪار ۽ غريب جي وچ ۾ ويڇو وڌائي ۽ انسان جي برادري
وڌيڪ ناممڪن بڻائي“ انهيءَ پيغام

۱۲۱. اسان جيڪو سوال نامو ٺاهيو (ميمبر ۲)، تنهن ۾ اسان
هارين جي انهن اهنجن جا ممڪن ۽ مکيه سبب ڄاڻايا جيڪي اسان
سمجهيو ته اسانجي ڏيان ڏيڻ جوڳا هئا. اهو سوال نامو ۲۰۳ عملدار
ٽوڙي غير عملدار ماڻهن ۾ ورهايو ويو جن ۾ زميندار، جاگيردار ۽
سرڪاري هاري ڪاميٽين جا عهديدار پڻ هئا جنکي اسان لائق سمجهيو
ته هو هارين جي اهنجن بمسببت ۽ انهنکي دور ڪرڻ جي اڻاڻن

ڪارائتي سنڌ ڏيندا. ۴۵ ماڻهن انهي سوالنامي جا لکيت ۾ جواب ڏنا. ۴۴ ماڻهن جون زباني شاهديون ورتيون ويون. هنن ۱۲ زميندارن ۲۲ هاري ۽ ۱۰ عملدار پڻ هئا.

۱۲۲. جيتوڻيڪ هارين جي گهڻن ئي اهڃڻ اڏائڻ جو بيان ڏنو ويو آهي پر سندن ظاهر ۽ حقيقي ڏک، سور بلڪل ٿورا آهن. سندن انهن صاف ظاهر اهڃڻ اڏائڻ جو واسطو زميندارن سان روزمره جي تعلقات سان آهي، جنهنجو گهڻو ڪري اهو سبب آهي جو ٻوڪ جي ٻنهي جون ريتون زباني شرطن ۽ قرارن تي ٻڌل آهن جنهنڪري اڪثر حالتن ۾ غلط فهمي ٿئي ٿي. هاري کي مروج دستور ۽ رواج لاءِ ڏاڍي عزت هوندي آهي پوءِ ڪٿي اهي کيس پيڙهندڙ رسمن سان ڇڏن دستور جي برخلاف انهن کان ڪا تقاضا ڪئي وڃي ٿي ته هو انڪار ڪن ٿا ۽ ان ۾ حق به جانب آهن. هننڪي فصل جي سندن حصي مان ٿيندڙ گرين اوگزين، ٻارن جي گهڻي موت، سندن ڪٽنب ۾ بيمارين، جوريءَ يا مرض سبب سندن ڏانڊن جو نقصان، ضروري ۽ ٻيگهرو شين جي قلت، سندن جاگيريت ۽ تعليم جي نه هئڻ، سندن محنت سان ڪمپل آمدنيءَ تي سماجي دستورن جي مڙهيل چٽين ۽ ٻين ڪيترين غلامن جي ڪري (جي موجوده وقت سندن قسمت ۾ آهن) دل ٽٽي دل افسوس ٿئي ٿو. سندن گڏيل آواز نه هئڻ ڪري هو موجوده معاشرتي ۽ اقتصادي سرشتي جون مڙهيل مشڪلاتون بيمرواهي سان ڏهن ٿا. محنت ۽ سنڀال سان هو پنهنجي اهن ڏاڏن جي ٻيروي ڪندا رهيا آهن ۽ کين انهن کان وڌيڪ جيڪو فائدو پهتو آهي سو هيءُ آهي جو جن واهن تي هو هاڻي ٻوڪ ڪندا تن کي خاطري سان هاڻيءَ جي رسد ملي ٿي جنهن ڪري سندن محنت سان وڌيڪ پيدائش ٿئي ٿي. پر هنن سنڌريل ايراضين ۾ پڻ سندن زندگي جي معيار ۾ ڪو

مدارو ڪونه ٿو ڏسجي. غير براڄ ايراضي ۾ آبڪلائي ساريال وارن تي پاڻي جي رسد جي غير يقيني حالت ڪري سندن اقتصادي حالت گهڻي قدر خراب ٿي آهي. سنڌو درياءَ تي به نوان نڪرندڙ براڄ هنن علائقن ۾ مصيبت دور ڪرڻ ۾ گهڻي مدد ڏيندا. ريگستاني ۽ ڪوهستاني علائقن ۾ جتي ٻوڪا جو ساڄو دارو مدار غير يقيني برسات تي آهي، اُتي سندن اقتصادي حالت ۾ ڪو به ڦيرو ڪونه آيو آهي ۽ جيڪڏهن انهن ماڻهن لاءِ گذاري جو ٻيو ڪو وسيلو ڳول ڪاڍيو نه ويندو ته پوءِ هنن علائقن ۾ خاص سڌاري جي اميد رکي نٿو سگهجي. اجتماعي لحاظ کان هاري غير منظم آهن ۽ منجهن ڪي سٺا اڳواڻ ڪونهن. انهيءَ ڪري هو غفلت سبب معاشوتي انصاف جي حق کان هيستائين محروم رهيا آهن.

۱۲۳. گذريل ٽورن سالن جي عرصي ۾ غير سرڪاري هاري ڪاميٽين جي طرفان هارين ۾ هلاچل ٻيڊا ڪرڻ کي همٿايو ويو آهي. هڪ صوبائي هاري ڪميٽي آهي ۽ ان سان گڏ ضلع هاري ڪاميٽيون پڻ آهن. نواب شاه، حيدرآباد ۽ ٿرپارڪر ضلعن ۾ اها هلاچل نهايه زور آهي. اڳواڻ هارين وٽ وڃن ٿا ۽ ڪڏهن ڪڏهن غلام پروڙنگندا لاءِ لائوسپيڪرن سان موٽرون استعمال ڪيون وڃن ٿيون. هن مهل جي شروعاتي دؤر ۾ هيءَ هلاچل حيدرآباد ضلع جي جاگير زمينن تائين محدود هئي جتي هارين کي ٻوڪا ڪرڻ ۾ (مؤروٽي) حقن، جي ظاهري طرح قبضيداريءَ (مخادمي) جا حق هئا، تن جي تقاضا ڪرڻ ۾ مدد ڏني ويندي هئي ۽ ان لاءِ همٿايو ويندو هو. گذريل ٽورن سالن جي مدت ۾ ڪاميٽين پهنجي مقصد کي وسيع ڪري سڀني هارين جي لاءِ حقن جي تقاضا ڪئي. هاري ڪاميٽيءَ جي طرفان شايع ڪيل هڪ سنڌي چوڙي ۾ اها ڏسڻ ۾ ٿو اچي ته هنن ڪاميٽين جا مکيه ظاهري مقصد هي آهن :-

(الف) خاطري ڪرڻ ته هارين کي زميندارن کان

ڪامپنيءَ جي خيال موجب پورو حق ۽ انصاف ملي ۽

(ب) هارين کي بمثلن ته اهي تقاضا ڪن ته جيڪي

زمينون اهي هون ٿا تن تي کين دائمي حق ڏنا وڃن ۽

(ج) زمين تي زمينداري ۽ ڪرائيداري سرشتي کي

ختم ڪري انجي بدران ڪڙمين جي مالڪيءَ جي سرشتي کي
جاري ڪجي.

۱۲۴. هارين جي هڪ مکيه اڳواڻ جنهن اسانجي ڪامپنيءَ اڳيان

زباني شاهدي ڏني آهي تنهن اها تصديق ڪئي ته سرڪار هارين ۽

زميندارن جي وچ ۾ بڻجي وڃي رواجن تي ضابطي رکڻ لاءِ ڪهڙا به

اڻاڻو لهندي ته اهي به ڪار ۽ بي اثر ٿيندا، جيڪڏهن پهرين سمجهي هارين

کي زمين تي دائمي حق نه ڏنا ويندا. هن هارين جي اهڙن حقن کي

نقد ڪراين ۽ هارين جي آزاد نه وٺي ورت ڏيڻ جي حقن سان شامل ڪيو.

هن ٻڌايو ته هن باري ۾ سندس ڪامپنيءَ جو مقصد آهي ته زميندارن

جي محتاجي کان سواءِ ايجسٽيچر (مجلس قانون ساز) ۾ هارين جي

نمائندگي حاصل ڪجي ۽ ووٽ جي حق کي اڏڻي ريت وڌائجي هو اهو

۱۸ سالن جي عمر وارن سڀني بالغن کي ڏيڻ لاءِ. هن چيو ته ووٽ جي حق کي

وسيع ڪرڻ جي تقاضا جو مقصد اهو آهي ته ووٽرن جو تعداد ايتري قدر

وڌي وڃي جو ايجسٽيچر جي اميدوارن يا انهنجي حمايتين لاءِ اهو

ناممڪن ٿي پوي جو هو هارين وٽ آزاديءَ سان وڃي سگهن ۽ چونڊ

وقت هارين کي ڪاڏي ڪارائت لاءِ منهنجي تمام وڏو خرچ ڪرڻو پوي.

هن جي خيال موجب هن طرح سان ئي هاري پنهنجي ووٽ کي آزاديءَ

سان استعمال ڪري سگهندو.

۱۲۵. هندن ڪاميٽين جي خرچ ٻڪي لاءِ هڪ هاري تي هڪ
 آئو ميمبري جي في رڪنل آهي پر جيڪي هاري جماعت جي ڪ
 ڪارين ۾ بهرو وٺن ٿا تن مان هر هڪ کي في سال هڪ رهيو لاهار
 جي وقت ڏيڻو آهي. شهرن جا ڪي همدرد ۽ بااثر حمايتي ڪاميٽي
 جي فند ۾ ڪافي چمدا ڏين ٿا.

۱۲۶. اسانجي جي ڪاميٽي جو هڪ ميمبر انهيءَ راه جو آهي
 ڪن اهڙن گهٽهه ملچل ڪنڊڙن جي هٿان اجتماعي نفرت پيدا ٿيڻ ۽
 آثار آهن جي هاري بازي ۽ سياسي مفاد کي قومي مفاد تي ترج
 ڏين ٿا. اسين مڃون ٿا ته معاشرتي انصاف جي تقاضا آهي ته هاري
 کي هن کان اڳ- جيئرو حق ملندو رهيو آهي تنهن کان وڌيڪ
 ملڻ گهرجي. هارين جي اجتماعي حيثيت ۾ سندن جيڪي چال
 اهڃڻ جون ٻڪارون آهن تن کي صلح ۽ درجي بدرجي وارو
 طريقن سان حل ڪري سگهجي ٿو. انقلابي حرڪت سان هر
 فائدي کان وڌيڪ نقصان پهچندا. جيڪڏهن هارين جي جماعتن جا
 ناگوار هارين جي جائز ۽ سچن ٻاچن اهڃڻ کي دور ڪرڻ
 مدد ڏيندا رهندا ته اهي سرڪار جي نائيد جا مستحق آهن ۽ هر جيڪڏهن
 هندن جون خريڪون قانون جي خلاف هونديون ته انهن تي
 خبرداري ۽ سان نظرداري ڪرڻ جي ضرورت ٿيندي. جيڪڏهن اجتماعي
 نفرت هارين ۾ پيدا ٿي پيشي، پوءِ ڪٿي اها ”ڏاڻي“ ۽ ”مترڪي“ جي
 جهنڊي هيٺ هجي يا هيءَ طرح، ته پوءِ سرڪار لاءِ نهايت گهڻي
 تڪليف پيدا ٿيندي.

۱۲۷. اهو ڪو معاشرتي انصاف جي خلاف نه آهي ته پورهيو
 کي پنهنجي پورهئي جي ڦل مان حصو ملي بشرطيڪ اهو حصو واهي
 هجي. هاري کي سندس پيدا ڪيل فصل مان سندس حصو مليل

ٺڏڻ واريءَ سمجهيو ويندو جڏهن کيس ايتري ڪمائڻ جي سهوليت ملي جو هو زندگيءَ جي جڳي معيار مطابق پنهنجي ۽ پنهنجي ڪنٺ جي پرورش ڪري سگهي. سڀني سڌريل ملڪن ۾ رهندڙ انسان وانگر پورو ڪاڌو، ڪپڙو ۽ اجهو، اهي ئي سندس ضروري گهرجن آهن؛ پر هو انهيءَ ۾ حق بجانب آهي ته سندس پورهئي مان کيس ايتري آمدني ٿئي جو هو نه فقط انهن ضرورتن جي پورائي ڪري، پر زندگيءَ جا ڪجهه سکيا بههچ ٻڌائي سگهي.

۱۲۸. هاريءَ جي آمدنيءَ جو دارو مدار اهڙين ڪيترن ئي ڳالهين تي آهي جن جي ڪت ڪري نٿي سگهجي جنهنڪري اهو ناممڪن ئي ٿيو آهي ته فصل جو ڪيترو سيڪڙو مقرر ڪجي جو هميشه هڪ سان ۽ وڌيڪ نه هجي. حقي ۽ وڌيڪ نقد ڪرائن جي مقرر ڪرڻ ۾ هڪ ساڳي ڳالهه لاڳو آهي. گهڻن هارين کي زمين جي وڌين ايراضين مٿان ڪري ۽ گهڻين زمينن جي قدرتي زر خيزي ۽ ريڄ لاءِ هلائي جي رسد جي موجودگيءَ جي لحاظ کان اسين هن ڳالهه تي متفق آهيون ته هاريءَ جي لاءِ وڌيڪ فصلن جو صافي ۵۰ سيڪڙو وڌيڪ حالتن ۾ سندس معقول ضرورتن جي پورائي لاءِ صافي ٿيندو. بهرحال اهو ٺڌڻ ڪافي ٿيندو جڏهن فصلن جي پيدائش سراسري پيدائش کان گهٽ نه ٿيندي ۽ جڏهن فصلن جي اڳيون ۽ ضروري شين جي اڳيون جي وچ ۾ مناسبت هوندي. هيءَ ڳالهه ته فصل جو ۵۰ سيڪڙو هاريءَ جي ضرورتن جي پورائيءَ لاءِ ڪافي آهي تنهن جي تصديق توڙي ترديد ۾ اڳن اکرن سان ڪابه ثابت يا شاهدي موجود ڪانهي. جيڪڏهن اقتصادي پيمائشون جن لاءِ باب ۳ ۾ اسان سنارڻ ڪئي آهي، ظاهر ڪن ته ڪنهن اڪر ۾ يا ٻوڪي جي ڪنهن خاص سرشتي هيٺ ڪن سالن جي مدت بعد ان جي سراسريءَ تي انهنجي فصلن جو هيءَ

هيٺو سندن مناسب گهرجن لاءِ ڪافي نه آهي ته پوءِ سرڪار کي واسطيدار هارين جي حصي کي مناسب حد تائين وڌائڻ جي موزونيت تي غور ڪرڻ گهرجي. اهي پئمائشون، جن هارين کي فائدا نه حاصل ٿيل هوندا، بابت اقتصادي سبب ظاهر ڪنديون ۽ انهن پئمائشن جي رپورٽن جي آڌار تي ئي سرڪار کي پنهنجي هاليسي (نيتي) مقرر ڪرڻ گهرجي.

1۲۹. اسانجي ورٽل رٿائي شاهديءَ ۾ ڪن هارين ظاهر ڪيو ته هر کان ۽ سندن ٻين واقف ڪار هارين کان سندن زميندار ناجائز طلبن ڪندا آهن. ٻين سڀني معاشرتي طبقن وانگر زميندار به ڪي سٺا آهن ته ڪي خراب. اهڙي طرح ڪي هاري چڱا آهن ته ڪي خراب. اسانجي خيال موجب موجوده قانون جنهن پابنديءَ سان عمل ۾ آندا وڃن ٿا، تنهن سبب ڪري، جي ڪي ٿورا زميندار پنهنجن هارين سان بي انصافي ۽ ظلم جي ملڪ ڪندا ۽ جي چورن کي پناهه ڏين ٿا تن ۾ به سڌارو آڻڻ ڪنهن حد تائين محدود ٿي پيو آهي. جڏهن هيٺيان پوليس عملدار هارين جي خلاف ڪيل ڪوڙن ڪيسن ۾ چهره پوشي ڪن ٿا تڏهن قانون بيڪار ٿيو پوي. زميندارن ۽ هارين جي وچ ۾ نفرت ۽ بي اعتمادِي کي رفعِ رفته دور ڪرڻ لاءِ اسين اخلاق جي بلند درجي ۽ اعليٰ انسانيت واري ايندڙ نسل ۾ ئي اميد رکون ٿا. اسانجي ڪاميٽيءَ جو هڪ ميمبر رشوت توڙي اڪٽ جاري ڪرڻ لاءِ سفارش ٿو ڪري ۽ يقين ٿو ڪري ته جيڪڏهن اهو چڱي طرح عمل ۾ نه آيو ته به اهو اڪٽ رشوت خور عملدارن ۽ بي ايمان ماڻهن جي حڪمن تي گهرو اخلاقي اثر ڪندو.

نقد ڪرايو

۱۳۰. اسانجي ورٽل شاهديءَ جي دٻارن ۾، ڪن زميندارن ۽ هاري شاهدين بيشي سرشتي جي دٻارن نقد ڪرايو جاري ڪرڻ جي سفارش ڪئي. ائين ڪرڻ لاءِ هنن اهو دليل ڏنو ته نقد ڪرائي جي

۱۳۳. هارين جي وائڻن کي ڏانهن ڏيکاري ۽ انهن ۽ سندن
زميندارن جي وچ ۾ ٿيندڙ تڪرارن کي اسين گهڻي قدر ٽن مکيه

سببن جو ڪارڻ سمجهون ٿا يعني ته، ٿيل پيدائش ۾ هاري جي هٿن مان ڪن زميندارن هٿان اهاون جي وصوليءَ ۾ زيادتيون، ڪن زميندارن هٿان وياج جا گرا نرخ وصول ڪرڻ ۽ هاريءَ جي قرضن جي ڪارڻ وٺڻ سندس حساب ڪتاب هٿرادو رکڻ.

جيڪڏهن هارين ۽ سندن زميندارن جي وچ ۾ سندن ٻو جي لاڳاپن کي ڪنهن ضابطي هيٺ نه هلايو ويو ۽ انهن کي قانوني حيثيت نه ڏني ويئي ته هارين جي ناراضگي جي مثين سببن مان گهڻو سبب ۽ انهن مان پيدا ٿيندڙ تڪرار جاري رهندا ايندا ۽ شايد جيئن وقت گذرندو ويندو ٿيئن اهي ٻڻ وڌندا رهندا. تنهن ڪري اسان ان موجب ئي پنهنجون سفارشون ڪريون ٿا.

۱۳۴. سرڪار لاءِ اهو نڪي مناسب آهي نڪي ممڪن ته هاريءَ جي روزمره جي انهن بيشمار ڪمن تي ضابطو رکي جن جو زميندار سان واسطو آهي. اسان پنهنجون سفارشون ٻڌي سرشتي جي فقط انهن ڳالهين تائين محدود رکيون آهن جن بنسبت اسان کي ڏسڻ ۾ اچي ٿو ته ضابطو رکڻ ضروري آهي. اسان انهن کي اهڙي سادي نموني ۾ مختصر ڪري پيش ڪيو آهي جو اسان انهن لاءِ مناسب سمجهيون.

۱۳۵. جيڪڏهن سڀ زميندار پنهنجن هارين ڏانهن اهڙا هٿيار ۽ خير خواههجن جهڙا ضابطي ۾ ڪي بهترين زميندار آهن، ته پوءِ شايد سرڪار کي ٻڌي جي دستورن تي ضابطي رکڻ لاءِ دخل ڏيڻ جي ضرورت ئي نه هجي.

۱۳۶. هن باب ۾ اسان جن اهاڻن لاءِ سفارش ڪريون ٿا تن جو مطلب اهو ڪونهي ته لعنڊ ٽينيونٽر مسٽر جي ڪري هڪ جي جنهن سرشتي ۾ ذاتي نقص آهن تنهنجي پٺڀرائي ڪئي وڃي پر ان جي مراد اها آهي ته ٻڌي سرشتي جي ٻڌي ڌرين جي مڪيه ڪمن تي ڪنهن

ٺٽوئي واپار رکجي ان لاءِ ٺٽوئي خاطر ٺٽي ته جيستائين اهو سرشتو جاري رهندو اچي تيسين ڪا به ٿر شڪايت دور ڪرڻ لاءِ فقط رواج يا رسم جو آثار نه وٺي پر ان جي بدران پنهنجي ڪار ڪرڻ ٿر بيونل اڳيان پيش ڪري جنهن جا ميمبر هاري ۽ زميندار هوندا. اسان ڪي يقين آهي ته ائين ڪرڻ سان هن سرشتي جون علاج جوڳيون گهٽيون خرابيون دور ٿينديون، زميندارن نسبت هارين جا جائز اهنج ۽ ٿڪ آسانيءَ سان دور ٿي سگهندا ۽ زميندارن ۽ هارين جي وچ ۾ خير خواهيءَ جو جذبو بهتر ٿيندو.

۱۳۷. ٺٽي سرشتي جي قانونن بابت اسان جون سفارشون، سهوليت طور، (الف) کان (ڪ) ڀاڱن ۾ ورهايل آهن. هر هڪ ڀاڱو ٻين ڀاڱن مان هڪ يا وڌيڪ ڀاڱن تي مدار رکندڙ آهي ۽ انهن ۾ هارين جا اهي مکيه ڪم ڪاريون سمايل آهن جي زميندار سان واپار رکن ٿا.

ڀاڱو (الف)

ٺٽي تي آبادي ۽ فصل جي ورهاڱي بابت قانون.

۱۳۸. الف ۱. جانورن جي پورهيءَ ۽ ٺٽي جي پورهيءَ ۽ پنهنجي ٻوڪيل فصلن جي عمدي آبادي لاءِ زراعت جي اوزارن مهيا ڪرڻ جي ذميواري هاريءَ تي هئڻ گهرجي.

۱۳۹. الف ۲. پنهنجي ٻوڪيل فصل مان پوريءَ طرح گڏ ڪرڻ ۽ گڏ جي خرچ ڀرڻ جي ذميواري هاريءَ تي هئڻ گهرجي.

۱۴۰. الف ۳. هاري ڪي مليل ٻنڀن ۾ ريج لاءِ بندن ۽ ڪڙين ٺاهڻ ۽ سنڀالڻ ۽ انهنجي تعمير ۽ سنڀال جي خرچ ڀرڻ جي ذميواري هاريءَ تي هئڻ گهرجي.

۶۴

۱۴۱ الف ۴. جيڪي مکيه والٽڪورس واهن جي ماڊيوارن کان ٻنهن ڏانهن اچن ٿا تن جي پوري سهولت ۽ اهڙي سهولت لاءِ خرچ پرت جي ذميواري قبضيدار تي هئڻ گهرجي.

۱۴۲ الف ۵. هاريءَ کي مليل زمين جي ريج لاءِ هائيءَ جي پوري حصي ملڻ جي ذميواري قبضيدار تي هئڻ گهرجي.

۱۴۳ الف ۶. هاريءَ کي ٻوڪ لاءِ ڪهڙي هنڌ زمين ڏجي، ان تي ٻوڪ لاءِ ڪهڙيون تجويزون ڪجن ۽ ان تي ڪهڙا هج ٻوڪيا وڃن اهي قبضيدار جي حڪم ۽ منظوري جي پابندي سان هئڻ گهرجن. هاريءَ جي آباد ڪيل زمين ۾ ٻوڪڻ لاءِ هجن جي قيمت هاريءَ کي پرت گهرجي.

مسجهاڻي :- اسين انهيءَ ڳالهه بابت ٻار ۾ متفق راءِ نه آهيون ته موجوده دستور موجب ٻوڪڻ لاءِ هج جو خرچ هاريءَ کي پرت گهرجي، جيڪڏهن هج جو سڄو خرچ يا ان جو ڪجهه ڀاڱو زميندار کي پرتو آهي ته پوءِ هنکي فصل جو وڏو حصو ملڻ گهرجي ۽ يا هيءَ صورت ۾ زمين جي ڍلن جا رڪب انهيءَ مطابق گهٽايا وڃن. هر اسان مان گهڻن جو خيال آهي ته ملندڙ دستور کي جاري رکڻ گهرجي جيستائين ڪ ڍلن جا رڪب وري نوان مقرر ڪجن ۽ انهيءَ وقت سڄي معاملي تي نئين سر غور ڪيو وڃي.

۱۴۴ (الف) ۷. هاريءَ جو پنهنجو ۽ پنهنجن ڍڳن جو پورهيءَ زراعت جا اوزار مهيا ڪري ٿو، تنهنکي سڄي پيدائش مان لاهاري جي خرچ ڪانڊا بعد هيٺ ڄاڻايل حصا ملڻ گهرجن :-

(الف) موڪي، بوسي، دوهاري، سيلابي ۽ ٻاراڻي وارين زمينن تي سندس ٻوڪيل پيدائش جو اڌ.

(ب) چرخي رستي آبادي ٿيندڙ زمينن تي جتي نار جو خرچ ۽ سنڀال هاري تي آهي اُهي سندن هوڪيل پيدائش جو حصو.

(ج) چرخي مدد موڪلي وارين زمينن تي جتي نار جو خرچ ۽ سنڀال مٿس آهي اُهي سندن هوڪيل پيدائش جو حصو.

مسجهاڻي : اسان هن قانون ۾ هاريءَ کي ٿيل پيدائش ۾ سڀ ڪنهن منڊلاڻ ساڳئي ئي حصو ملڻ جي سفارش ڪئي آهي ۽ فقط انهيءَ حالت ۾ سندن حصو وڌندو جڏهن زمين چرخي يا چرخي مدد موڪلي پرڪار سان آباد ڪندڙ موجوده وقت دستوري رواجن ۾ مڪاني غيرقاريون آهن پر اسين مسجهاڻي ٿا ته وقت هروڙ هڪجهڙائي رکي وڃي. انهيءَ طرح ڪراچي ضلع ۾ اهو دستور آهي ته قبضيدار پنهنجي خرچ تي هوڪڻ لاءِ هج ڏئي ٿو ۽ پيدائش جو حصو وٺي ٿو. اسان جي سفارش هن مڪاني دستور ۾ بنيادي تبديلي آڻيندي جنهن موجب هج جو خرچ هاري پريندو ۽ قبضيدار کي ٿيل پيدائش جو اڌ ملندو. هن جي ڪري زمين جي ڍل جي رڪنن ۾ غيرقار ڪرڻ جي ضرورت ڪانه ٿيندي ۽ هاريءَ جي مفاد جو چڱو بچاءُ ٿيندو جو هن کي پيدائش جي ۱۳ حصن مان ڏيڍ حصو وڌيڪ ملندو.

۱۲۵ الف^۸. جن زمينن تي هاريءَ کي قانون الف^۷ ۾ ڏيکاريل حصي کان وڌيڪ حصو ملندو اچي ٿو اهي هن کي انهيءَ دستور مطابق حصي وٺڻ جو حق رهن گهرجي.

۱۲۶ الف^۹. ٻارو ڪندڙن کي جنس يا نسل ۾ مڪاني دستور مطابق مزوري ڏيڻ گهرجي.

۷. الف ۱۰. هاريءَ جي ٻوڪيل فصل هر سئو حصي مان لوازم ۽
 بستگين (اوزار سرخاري لاهي سميت) جي صورت هر ٻاڻين سميت ڪرڻ
 ڪي نه ڪانون جنس هر نه ٿيڻ گهرجن .

منجهڙائي :- هن قانون موجب فقط لاهي جي خرچ جي ڪاٺ کان نه،
 بستگين، اوڳڙن يا لوازم (اوزارن) جي ڪنهن نه صورت هر ڪجهه نه ڪاٺ
 کان سواءِ هاري پيدائش جي الف ۷ ۾ رٿيل حصي ملڻ جو پورو حقدار آهي .
 هيءَ قانون ٻئي جي مروج دستور کان بالڪل گهٽو ڦريل آهي .
 اسان هيءَ سفارش ڪريون ٿا، جيتوڻيڪ ٻنهي ڌرين جي گڏيل مفاد لاءِ زميندار
 هٿان ڪيل ڪم جي مدد ملڻ جي عيوض، هاري، گڏيل حصي مان ٻن ٻنهي
 سيران، جو سندن حصي جي ۱۲ ٻئي جيترو ٿئي ٿو، ڪاٺ تي اعتراض ڪرڻ
 ٿو وٺي . زميندار جي دستوي مدد هر هيٺيون گهالهيو اچي وڃن ٿيون :-
 ڪارائتو يا واهي :- بيٺل فصل جي حفاظت لاءِ ۽ هارين کي هاڻي
 برابر ورهائي ڏيڻ لاءِ انهن جو بگهار ڏيڻ .

ٺوهو :- ورهاست جي وقت تائين لطيل فصل جي حفاظت لاءِ
 چوڪيدار جو بگهار .

ڌڙ وائي :- ورهاڱي وقت ان جي تورڻ لاءِ رکيل ماڻهو جي
 مزدوري .

ڪانگ ٿار :- بيٺل فصل تان پڪي اڏائڻ لاءِ رکيل ماڻهو جو بگهار .
 ڪن زمينن ۽ خاص ڪري جن جاگيرن تي مخادير آهن اُتي ٻين ڪيترن
 ئي سميت ڪري ڪانون ڪرڻ هر اچن ٿيون . هن قانون جو زميندار
 (قبضيدار) جي صافي پيدائش تي ۽ ان ڪري ڍل جي رڪن تي چيڪو
 اثر ٿئي ٿو تنهنجو مثال قانون نمبر ج- ۱۵ ۾ ڏيکاريل آهي جتي اسان
 وڌيڪ سفارش ڪئي آهي ته في الحال هاريءَ کي سئو حصي فصل جي

۱۵۰ الف ۱۳. هاري کي اهو حق ڏيڻ گهرجي ته جبريف
۱۵۱ ۱۳. هاري کي اهو حق ڏيڻ گهرجي ته جبريف
۱۵۲ ۱۳. هاري کي اهو حق ڏيڻ گهرجي ته جبريف
۱۵۳ ۱۳. هاري کي اهو حق ڏيڻ گهرجي ته جبريف
۱۵۴ ۱۳. هاري کي اهو حق ڏيڻ گهرجي ته جبريف
۱۵۵ ۱۳. هاري کي اهو حق ڏيڻ گهرجي ته جبريف
۱۵۶ ۱۳. هاري کي اهو حق ڏيڻ گهرجي ته جبريف
۱۵۷ ۱۳. هاري کي اهو حق ڏيڻ گهرجي ته جبريف
۱۵۸ ۱۳. هاري کي اهو حق ڏيڻ گهرجي ته جبريف
۱۵۹ ۱۳. هاري کي اهو حق ڏيڻ گهرجي ته جبريف
۱۶۰ ۱۳. هاري کي اهو حق ڏيڻ گهرجي ته جبريف

اڌ ايڪڙ هوندي. انهي لاءِ ڪائڻس ڏنل ايراضيءَ جو نقد ڪرايو
 گهرجي. اهو ڪرايو زميندار جي انهي زمين تي سڃاڻپ لاءِ
 ڊل (لوڪل بورڊ ۽ ٻين محصولن سميت) کان هيٺو هئڻ گهرجي. ۽
 ۽ لوسٽ جي حالت ۾ اهو نقد ڪرايو ڊل وغيره کان چٽو ٿيڻ
 گهرجي.

سمجهاڻي:- هارين کي ڪڏهن ڪڏهن پنهنجي چوڻائي
 جي لاءِ گهريل جاري جي هٿ ڪرڻ ۾ تڪليف ٿيندي آهي.
 سندن عادت آهي ته جيتري مال کي پوري طرح ڪرائي سگهن ٿا،
 وڌيڪ مال ڌاريندا آهن. ڪوتاهه انديش زميندار جاري جي آيا
 تي ناحق ۽ اڃا پون بندشون وجهندا آهن. خريف ۾ سڀني
 هيٺ ڏانڊن جي هر ۾ ڪوڙي جي جاري لاءِ اڌ ايڪڙ ۲ ربيع ۾
 وهندڙ واهن تي وڌيڪ ۱/۴ ايڪڙ ڪافي آهي. جن نان هراج (ساريا)
 علائقن ۾ خريف ۾ جاري هوندي نٿو سگهجي تنهن ۾ قانونن جي
 کان معاف ڪرڻ جي ضرورت ٿيندي. اسان مقرر ڪيل ايراضي
 جاري جي هونءَ لاءِ نقد ڪرائي جي سفارش ڪئي آهي ڇاڪاڻ ته ()
 جاري جو فصل سولائي سان نٿو ورهائي سگهجي ۽ (۲) هاري کي
 ايراضيءَ مان ٿيل جاري جي گهرج ٿيندي. پر سڀني لوسٽ تي ڪا
 انهي ڪري وڌايو ويو هي جو جاري جي انهن فصلن جو هڪ موسم
 ٿي گهٽ ۾ گهٽ ٽي دفعا لاهارو ٿي سگهي ٿو ۽ اهي گهڻو
 گهرن ٿا.

۱۵۱ الف ۱۲. هاري کي اهو حق ڏيڻ گهرجي ته هو هر ڪا
 ريج واري موسم ۾ ڪرايو ڏيڻ کانسواءِ وڌ ۾ وڌ ايڪڙ جي
 ايراضي ۾ خلاصو پنهنجي ۽ پنهنجي ڪٽنب جي لاءِ پاجين جي هڪ
 ڪري.

مسجھائي :- ڪيترن ئي قسمن جي پاڇين جي پيدائش لاءِ مڪاني حالتن جي موزون هجڻ جي باوجود هاري وري ڪو پاڇيون پوکين ٿا. جيڪي هاري پنهنجي گهر وٽ ضرورتن لاءِ پاڇيون پوکڻ چاهين تنکي ڪنهن محدود ايراضيءَ ۾ اهڙو حق ڏيڻ گهرجي. رٿيل ايراضي ايتري ٿوري آهي جو زميندار کي ڪرائي جو نالي ماتر نقصان ٿيندو.

۱۵۲ الف ۱۵. خريد ٿيل پاڻ ۽ انجي نيٺ جو خرچ هاري ۽ قبضيدار ٻنهي کي هڪجهڙو ڀرڻ گهرجي.

۱۵۳ الف ۱۶. هاريءَ جا پوکيل فصل ورياست تائين هاريءَ ۽ قبضيدار ٻنهي جي گڏيل قبضي ۾ سمجهڻ گهرجن. جنهن حالت ۾ هاري قبضيدار کي ٽئين وڪڻي ٿو تنهن حالت ۾ هاريءَ جي ٽئين جي حصي جي وڪري جي قيمت ٽهراڻو وقت گڏيل قبضو ختم ٿئي ٿو.

۱۵۴ الف ۱۷. جتي نقد ڪراين جو دستور هجي اتي اهي جاري رهڻ ڏنا وڃن.

۱۵۵ الف ۱۸. هاريءَ کي مليل زمين تي مشين وسيلي آبادي ڪرڻ تي جيڪو خرچ اچي سو حساب ۾ هاريءَ جي ڪنڌي ۾ داخل ڪرڻ گهرجي بشرطيڪ انهي هاري ۾ هاريءَ اڳواٽ پنهنجي راءِ ڏني هجي.

مسجھائي :- اسانکي اميد آهي ته ٽرئڪٽر وسيلي آبادي تيزي سان ترقي ڪندي ۽ انجو دارو مدار گهريل مشينريءَ جي ملي سگهڻ تي آهي. فقط قبضيدار ئي اهڙي مشينري خريد ڪري ۽ ڪم آڻي سگهي ٿو. هاريءَ کي زمين کي هر ڏيڻ جي نهايت گري پورهئي کان بهچائي سگهجي ٿو ۽ زمين کي ٽرئڪٽر جي وسيلي هر ڏيڻ سان ان جي پيداوار ۾ گهڻي قدر وڌائي سگهجي ٿي. هر ڏيڻ جو خرچ گهڻين ڳالهين تي مدار رکي ٿو. تنهن ڪري اهڙي خرچ جي ڪا به واجبي رقم

مقرر ڪري نٿي سگهجي. هن ڪم لاءِ هاريءَ کان وڌيڪ وصال
نه ڪئي وڃي تنهن لاءِ ضروري آهي ته هن کان سندس ٻلي خبر
ڪرڻ جي اڳواٽ منظوري وٺڻ گهرجي.

۱۵۶ الف ۱۹. زميندار جو هاريءَ کان ڪنهن به ٻول کان سواءِ
پنهنجي شخصي فائدي لاءِ مفت پورهيو (بيگور) وٺڻ قبضيدار لاءِ بي قاعدي ٺهراءُ
گهرجي. هاري جي ڏنل چيٽ جي پورهئي لاءِ ڪيس ساڳئي ڏينھن
هلائڻ مڪاني اڳهن موجب ضروري ڏيڻ گهرجي.

سمجهاڻي :- رواجي طرح هارين ۽ زميندارن جي وچ ۾ تعلق
اهڙا آهن جو جتي ٻئي ڌرين هڪٻئي جون خير خواه آهن اتي روز
مره جي ڳالهين ۾ هڪٻئي ۾ جڳي ڏي وٺ ٿئي ٿي. پنهنجي ڌرم
مان ڪنهن به ڌرجي معمولي خدمتن تي ضابطي رکڻ جي ڪار
ضرورت ڪانه آهي پر اهو ضروري آهي ته هاريءَ کان ناحق ۽ بيجا
پورهئي وٺڻ جي طلب کان ڪيس بچاءُ ڏنو وڃي. ٻيئي سرشتي کان
ٻاهر ٻيو ڪانٽس زبردست پورهيو انجنيئري کاتي ۽ دستورڪٽ لوڪل بورڊ
وارا واهن جي گهارن، آبڪلائي موسم ۾ واهن جي کاتي ۽ رستي
جي گهارن جي نازڪ ۽ ضروري وقتن تي وٺندا آهن. هنن لاڃاري
ضرورتن وقت مليل پورائيت ايترا نه هوندا آهن جو انهن ڪم ۾
جڳي طرح لڳي سگهن. پوءِ زميندارن جي معرفت هارين کان پورهيو
وٺڻ کان سواءِ واسطيدار کاتي لاءِ ٻيو ڪو چارو نه هوندو آهي. قوه
اقتصاديت جي مفاد جي لحاظ کان انهيءَ دستور کي آفتن ۽
لاڃاري ضرورتن جي حالت ۾ جاري رکڻ گهرجي بشرطيڪ هاري
کي سندن ڪيل ڪم جو پورو معاوضو ڏنو وڃي. اهو عام دستور
اختيار ڪرڻ گهرجي ته هر ڪنهن هاريءَ کي هر روز ڪم
ختم ٿيڻ تي فوراً ضروري ڏني وڃي. ڪم ختم ٿي وڃڻ کان
پوءِ ضروري ڏيڻ جو طريقو نامناسب آهي پوءِ ڪٿي اها ضروري

سڌي طرح هارين کي ڏيڻ ۾ اچي يا زميندارن جي معرفت. عام طرح هاري اهڙين نازڪ ضرورتن جي وقتن تي پنهنجو پورهيو ڪنهن ۾ زبردستي کان سواءِ ڏيندا بشرطيڪ ڪم جي دوران ۾ سندن زميندار کين کاڌو ڪارائين. انهنکي ڪم تي پهچڻ لاءِ ڊگها مفاصلا طئي ڪري اچڻو پوندو ۽ انهنکي پنهنجي کاڌي جي رڌڻ جون سهوليتون نه هونديون. اسين سمجهون ٿا ته زميندارن تي اهو لازمي هئڻ گهرجي ته جڏهن سندن هاري اهڙن ڪمن ۾ لڳل هجن تڏهن انهنکي کاڌو ڏين. زميندار انهي کاڌي جي قيمت مقرر ٿيل آڱهن تي واسطيدار کائن کان پورهيتن جي روزاني حاضريءَ جي ڪتاب جي آڌار تي وصول ڪري سگهن ٿا. جا هارين جي مزوريءَ مان ڪاٽي وڃي.

۱۵۷ الف ۲۰. هاريءَ لاءِ اهو لازمي نارهڻ گهرجي ته آبڪلاني جي موسم ۾ واهن کان پنين ڏانهن ايندڙ ڪڙين جي گب کائيءَ لاءِ پنهنجو پورهيو ڏئي. فيضيدار تي اهو لازمي هئڻ گهرجي ته جڏهن هاري انهيءَ ڪم ۾ لڳل آهي تڏهن هنکي پنهنجي خرچ تي کاڌو ڪارائي.

مسجهاڻي :- آبڪلاني جي موسم ۾ جڏهن درياهه جو پاڻي گهٽي قدر لٽيل هوندو آهي تڏهن واهن کان پنين ڏانهن ايندڙ گهٽا ڪڙيا گب سان پرچي ويندا آهن جنهن ڪري انهن جي پاڻيءَ جو نيڪال گهٽجي ويندو آهي. ڪڙين جي پوري سنڀال جي جوابداري زميندارن تي آهي پر اُهي پورهيتن کان سواءِ اهو ڪم ڪري نٿا سگهن. آبڪلاني جي موسم ۾ گهڻو ڪري چوٽڪو ڪم لاءِ پورهيت ملڻ مشڪل آهن. هارين کي ڪم تي رکڻ وقت کين نقد مزوري ڏيڻ کان کاڌو ڪارائڻ بهتر آهي ۽ هاري هنن انهن شرطن تي خوشيءَ سان اهو ڪم ڪن ٿا.

۱۵۸ الف ۲۱. ڦٽين جي فصل کانسواءِ جيڪڏهن هاريءَ جي برڪيل فصل جو ويو بڻجي ڪرڻ جي وقت تائين اُتاريو ويو هجي ته

قبضيدار ان ويهي تي چيڪو خرچ ڪيو هوندو تنهن جو اڌ هاري جي ڪنڌي حساب ۾ لکجي ۽ ٽئين جي حالت ۾ جيڪڏهن هاريءَ جي ٽئين جو حصو قبضيدار جي حوالي ۾ هوندو ته ٽئين ويهي جو مدر اوسينائن ٿيندو جيستائين هاريءَ جو حصو خريدار کي ملي وڃي.

مسجهاڻي - سنڌ اندر فصلن جي ويهي اُٺارڻ جي رسم ڪانهي جتي اهڙي رسم آهي اُتي ويهي تي خرچ ڪيل رقم جو اڌ هاريءَ جي ڪنڌي لکڻ واجب آهي.

۱۵۹ الف ۲۰. فصلن جي سيري (جماعتي) ٻوڪ ۱ ڪرڻ جي اجازت ڏيڻ گهرجي بشرطيڪ هر هڪ هاري هر ڪنهن موسم ۾ ۱۵ ايڪڙ کان وڌيڪ زمين نه ٻوڪي ۽ (ب) سرڪاري طلبن (ڊل ويٽر) جي ڪاٺ بعد سموري آمدني ڳوٺ سڌار جي لاءِ ڪم آڻجي ۽ (ج) هڪ ڳوٺاڻي هاري ڪاميٽي مقرر ڪجي جا انهي فنڊ جي خرچ ڪرڻ لاءِ ذميوار ٿئي.

مسجهاڻي :- اسان باب ۱ ۾ وضاحت سان ڄاڻايو آهي ته ڳوٺ سڌار جي مفاد لاءِ هارين جي هٿان بندي ايراضين تي فصلن جي سيري (جماعتي) ٻوڪ ۱ ڪرڻ جي اجازت ڏيڻ مناسب آهي ۽ ان ۾ اسان ٻڌايو آهي ته ڪهڙن قسمن جا مفيد ڪم ڪري سگهجن ٿا. هن دستور کي قانوني طور منظور ڪرڻ گهرجي پر شرط اهو آهي ته ان لاءِ اجازت مليل ايراضيءَ جي يونٽ (گهٽ ۾ گهٽ جري) کي محدود ڪيو وڃي.

پاڻو (ب)

هاري جي قبو ليعن بابت قانون

۱۶۰ ب ۱. قبضيدار لاءِ لازمي ٺهرائڻ گهرجي ته هو جڏهن ڪنهن هاري کي ڪم تي رکي ٿا ته هن اهڙي قبوليت

۷۶

لکي جنهن ۾ هارپ جا شرط اهڙي طرح ڄاڻائي جو اهي بڻشي بمسبت سرڪاري قانونن سان ملي اچن .

مسجهاتي :- هارين ۽ ڪائيدارن جي وچ ۾ هارپ بابت قبوليتون درلي وينديون آهن - الهيءَ ڪري ئي مڪاني دستورن ۽ رواجن تان تڪرار ۽ اختلاف پيدا ٿين ٿا . بهتر ٿيڻ وٽر هيءَ قبوليت هڪڙي سادي مقرر ٿيل نموني ۾ هئڻ گهرجي . بڻشي دستورن بابت سرڪاري قانونن جا ڪتاب معمولي قيمت تي عام ڊڪري لاءِ سڀني پوسٽ آفيسن ۾ رکڻ گهرجن .

۱۶۱ ب ۲. هارپ جي قبوليت ۾ قبضيدار ۽ هاري جا حق ۽ جوابداريون نروار ڪري ڄاڻائڻ گهرجن يا ٻئي صورت ۾ ڄاڻائجي تہ بڻشيءَ جي سرڪاري قانونن موجب شرط ڪيا ويا آهن -

۱۶۲ ب ۳. هارپ جي قبوليت ۾ انهي قبضيدار جو نالو ۽ پتو ڄاڻائڻ گهرجي جنهن وٽ هاري ان کان اڳ-۱ ۾ ڪم ٿي هو .

مسجهاتي :- هن قانون جي مواد آهي تہ جن هارين کي پنهنجن فرضن ادا ڪرڻ کان سواءِ ٻيچي وڃڻ جي عادت آهي تن تي روڪ پوي .

۱۶۳ ب ۴. هاريءَ وٽ سندس اڳوڻي قبضيدار جي زميل فرض جي رقم بابت چڪاس ڪرڻ کانسواءِ ۽ الهيءَ فرض جي هن قانونن پٽاندڙ ادائي ڪرڻ کانسواءِ . جيڪڏهن ڪو قبضيدار اهڙي هاريءَ کي رکندو تہ اهو قبضيدار انڊين پيمل ڪوٽ هيٺ ڏوهي ٺهرائڻ ۾ ايندو . قبضيدار جي لاءِ هڪ مهيني تائين بنا پوري قيد جي سزا يا ۱۰۰۰ رپين تائين ٿيندي جي سزا يا اهي ٻئي سزائون ٿيڻ گهرجن .

۶

سمجهائي ٿي. هن قانون جي مراد آهي ته انهن قبضيدارن جي روڪجي ۽ سزاياب ڪجي جي نون هارين کي سندن ساڪر وڌيڪ گهرا فرض ڏيئي هائوٽ رهائڻ لاءِ لاجپائين ٿا ۽ اهڙي طرح هاري کي دائمي فرضدار بنائين ٿا. جنهن رواج موجب زميندار نئين هاري کي رڪن وقت هاريءَ جا فرض سندس اڳوڻي زميندار کي پوري ڏئي ٿو يا اهڙن فرضن جي ادائي لاءِ هار تي ذموڪڻي ٿو، سو تسليم ڪيا رواج دستور ٿي چڪو آهي. اسان جي رت هن مناسب دستور سان نهڪندڙ آهي.

۱۶۴ ب ۵. هارپ جي قبوليت تي هاري ۽ زميندار يا سندس مڃپيار کي ٻن شاهدن جي روپ ۾ دستخط ڪرڻ گهرجي.

۱۶۵ ب ۶. هاري جي قبوليت جو هڪڙو مسودو قبضيدار کي هار وٽ حفاظت سان رکڻ گهرجي ۽ ان جو نقل هاريءَ کي ڏيڻ گهرجي.

۱۶۶ ب ۷. جيڪڏهن قبوليت هر هارپ جا شرط نروار ڪيل نه هجن ته پوءِ قبوليت جو اسٽينڊر فارم (مقرر ٿيل نمونو) هيٺين طرح هٿڻ گهرجي ٿي.

هارپ جي قبوليت تاريخ _____ سنم ۱۹ _____ تي

_____ هاري ولد _____

_____ ۽ کانيدار ولد _____

_____ جي وچ ۾ گهٽ _____ ڏيهر

تعلق _____ ضلع _____ جي زمين

_____ جي آباديءَ ۽ هائوٽ شروع _____ خريف ۱۹ _____ کان مدت

_____ مڪ موسم ٽائين ٿي. _____ مڪ سال

(۱) کانيدار جو هاريءَ وٽ رهيل فرض اچوڪي ڏينهن ٽائين

_____ رهيا آهي.

۷۵

(۲) هاري اڳوڻي کاتيوار مسمي _____

ولد _____ ڳوٺ _____ تعلقي _____
 ضلع _____ وٽ گذريل موسم ۾ ڪم ٿي هو .

(۳) هتي جي سرڪاري قانونن ۾ مقرر ٿيل شرط لاڳو آهن .

(۴) هن قبوليت ۾ چيڪي لکيل آهي سو هاري کي پڙهي
 ٻڌايو ويو ۽ هو بيان ٿو ڏئي ته هتي جي سرڪاري قانونن موجب
 هو پنهنجي اڳوڻي کاتيوار جا فرض ادا ڪري چڪو آهي ۽
 جيڪڏهن هن هاري ۾ سندن بيان ڪوڙو لکيو ته هو فوجداري
 ذريعي لاء پاڻ کي جوابدار ٺهرائي ٿو .

(۵) هن موجب کاتيوار بيان ٿو ڏئي ته هاري جي پاس هو ڪ
 مان هن چڪاس ڪئي آهي ته (۱) هاري تي سندن اڳوڻي
 کاتيوار جو ڪيترو فرض هو ۽ (۲) ذڪر ڪيل فرض سرڪاري
 قانونن موجب ادا ڪيل آهي .

دستخط (۱) _____ (هاري)

(۲) _____ (کاتيوار يا انجو مختيار)

Gul Hayat Institute

هن شاهدن جي روبرو :-

(۱) _____ ولد _____

_____ ڪرت

_____ پتو

(۲) _____ ولد _____

_____ ڪرت

_____ پتو

سمجھائي :- هارپ جي قبوليت جي رٿيل فارم کي ٺاهڻ کان اڳ ائمن سمجهيو ويو آهي ته ٻئيءَ جا سرڪاري قانونن عمل ۾ آيل آهن. هارپ جي قبوليت ۾ ٻين ٽن فقرائن شامل ڪرڻ جي مراد آهي ته نئون زميندار توڙي هاري ٻئي محسوس ڪن ته جيڪڏهن هارپ پنهنجي اڳوڻي زميندار وٽان سرڪاري قانونن موجب وٽس انهي زميندار جي رهيل قرض ادا ڪرڻ کان سواءِ ٻي آيو هجي ته اهو ڏوهه ڪيتريقدر سنگين آهي. هارپ جي قبوليت جا فارم معمولي قيمت تي وڪري لاءِ سڀني پوسٽ آفيسن ۾ موجود رکڻ گهرجي.

ڀاڱو (ج)

هاريءَ جي حساب ڪتاب بابت قانون

۱۶۷. گهڻن هارين جو حساب ڪتاب هن وقت ڳوٺ جو دڪاندار رکيو جو هارين کي نقد قرض ڏيڻ لاءِ زميندار جي ايجنٽ (مختيار) وانگر ڪم ڪري ٿو. جيڪي هاري دڪان تان اوڌر ٿي شيون وٺن ٿا تنهنجو دڪاندار ٿار حساب رکي ٿو. لاهاري وقت دڪاندار کي نقد يا جنس ادا ڪرڻ سان اهي ٻئي حساب صاف ٿين ٿا. جڏهن اوڌر يا قرض جي ادائين فصل جي جنس ۾ ٿئي ٿي تڏهن گهڻو ڪري انهي جنس جو اگهر بازار جي چالو اگهر کان گهٽ مقرر ٿئي ٿو. اگهر ۾ اهڙي لاٺ جو مدار پنهنجي طرفن جي قبوليت تي آهي ۽ هر انهيءَ ۾ شڪ نه آهي ته هن سؤدي ۾ هاريءَ کي ٿي نقصان پوي ٿو. دڪاندار حساب ڪتاب اهڙي ٻوليءَ ۾ لکي ٿو جو فقط هو پاڻ ئي سمجهي ٿو. هاريءَ کان نقد قرض لاءِ گهڻو ڪري رسيدون ورتيون وڃن ٿيون پر عام طرح هڪئي سندس معمولي خريدارين لاءِ ڪوبه بل ڏنو نٿو وڃي ۽ نڪي وري حساب چڪيو ٿيڻ تي کيس رسيدون ڏنيون وڃن ٿيون. هاري

ٻنهنجي پادگيري تي ئي ٻرو سو رکي ٿو. جڏهن هاري موسم جي ختم ٿيڻ وقت دڪاندار جو قرض ادا ڪري نٿو سگهي تڏهن چالو حساب رکيو وڃي ٿو. ڪي ٿورا ترقي پسند زميندار پنهنجا منشي رکندا آهن ۽ انهن حالتن ۾ هاريءَ جي اوڌر جو حساب ايجر ۾ رکيو ويندو آهي. ائين سمجهون ته هاري جو حساب ڪتاب هوري ريت رکڻ ۽ ان جي چڪاس لاءِ ان جو کاتو (ليجر) ۽ شخصي پاس بوڪ رکڻ نهايت ضروري آهي.

۱۶۸. سن ۱۹۳۰ جي آبادگارن جي چوڌڪاري (امداد) جي ائڪٽ موجب ڪنهن آبادگار کي آبادي لاءِ ڏنل قرض تي وياج وٺڻ سزا جوڳو ٿيو آهي. آبادي کان سواءِ ٻي طرح ڏنل قرضن تي ضمانت جي حالت ۾ ^۸ سيڪڙو تائين ۽ جيڪڏهن قرض ضمانت کان سواءِ هجي ته ۱۰ سيڪڙو تائين سادي وياج جي اجازت ڏنل آهي. ٻوئين حالت ۾ قرض ڏيندڙن مڃي لينڊرس ائڪٽ هيٺ ليسان برڊار هئڻ گهرجي. مسلم زميندار عام طرح سان ۽ ڪي غير مسلم زميندار پڻ پنهنجي هارين کان نقد قرضن تي ڪو به وياج ڪونه وٺندا آهن.

۱۶۹. جيڪڏهن آبادگارن جي امداد جي ائڪٽ جي ٺهراءَن کي سختيءَ سان عمل ۾ آندو ويو ته هاريءَ کي مالي مدد ڏيڻ دڪاندار کي گهڻو ٻوندو جنهن جو ان ٿر نتيجو اهو نڪرندو جو هاري کي اوڌر ملڻ مشڪل ٿي پوندي ۽ ائين به ممڪن آهي ته گهڻن ننڍن کائيدارن کي به اوڌر ملڻ روڪجي ويندي.

۱۷۰. گوناڻو دڪاندار زراعت لاءِ مالي مدد ڏيڻ ڪري عام بهلڪ جي خدمت ڪري رهيو آهي. هر جيڪڏهن هو وياج جا غير معمولي ۽ گهراڳهر وٺي ٿو ته هو هڪ لازمي آزار سمجهيو وڃي ٿو ڇاڪاڻ ته اُت داري زرعي ڪمن لاءِ اوڌر جو ٻيو ڪو ذريعو نه هئڻ ڪري هو گوناڻي اقتصاديت جو هڪ اهم جزو آهي.

۱۷۱. چاڪاڻ ته هاريءَ جي آباد ڪيل زمين ۾ زميندار شخصي فائدو آهي تنهن ڪري اهو سندس اخلاقي فرض آهي ته آبادي لاءِ هارين کي ٿيل قرضن تي وياج نه وٺي ۽ ڦاٽندي ۾ پٺا اهڙو ٿيل آهي. پر ٻئي طرف گوناڻي دڪاندار کي زمين ۾ ڪو به شڪ ۽ مفاد ڪونهي. هنجو فقط اهو ڪم آهي ته پنهنجون شيون وڪڻي نفعي تي پنهنجا پئسا اڌارا ڏئي. گوناڻو دڪاندار اوتار تي وڪڻن تي وياج نه وٺڻ ڪري جيڪو نقصان سهندو تنهنجي پورائي انهن شين جي وڌايل قيمتن مان ڪندو. اسين انهيءَ ڳالهه تي رڳو ٿا ڏيون ته هاريءَ جي ساڪا کي برقرار رکيو وڃي ۽ ساڳئي وڪڻندڙ ساڪا کي سندس ڪمائيءَ موجب محدود ڪيو وڃي ان ۾ ته هو پنهنجي ڪوتاهه انديشي جو شڪار ٿيڻ کان بچي.

۱۷۲. اسين سمجهون ٿا ته اسان جيڪا لازمي طور حساب ڪندڙ رکڻ جي سفارش ڪئي آهي تنهن تي ڪي زميندار اعتراض وٺندا. اسان سمجهون ٿا ته هاري جي اوتار جو کاتو (ليجر) ۽ پاس ٻوڪ رکڻ ۾ جيڪا رڪاوٽ پوندي سا اهڙي نه هوندي جنهن کي دور نه ڪري سگهجي جيڪڏهن ڪي زميندار رٿيل سادي نموني ۾ حساب نه رکي سگهند. هجن ته هن قانون کان آڇي ٿيڻ لاءِ اهو ڪو ڪافي سبب سمجهڻ گهرجي.

۱۷۳ ج ۱. قبضيدار لاءِ اهو لازمي ٺهرائڻ گهرجي ته هاري جو حساب ڪتاب هڪ مقرر ٿيل نموني ۾ رکي.

۱۷۴ ج ۲. هاريءَ جو حساب ڪتاب (کاتو) قبضيدار کي رکڻ گهرجي جنهن ۾ جمع ۽ واصل جون سڀ رقمون تاريخوار جڙايل گهرجن.

۱۷۵ ج ۳. هاريءَ جو حساب ڪتاب (ليجر) مقرر ٿيل هڪڙي ئي نموني ۾ رکڻ گهرجي ۽ اڳتي هاري ۽ گهٽ ۾ گهٽ

مختيارڪار جي درجي وارو روٽيو آفيسر ڪنهن به وقت استعمال ڪري
۽ انجي چڪاس ڪري سگهي.

۱۷۶ ج ۴. هاريءَ جو حساب اهڙيءَ ريت رکڻ گهرجي جو
انکي پڙهي ۽ سمجهي سگهجي ۽ اهو عربي سنڌي، اردو يا انگريزي
۾ لکڻ گهرجي.

۱۷۷ ج ۵. هر هڪ هاري لاءِ قبضيدار کي پاس بوڪ رکڻ
گهرجي. هن ۾ زميندار سان هاريءَ جي حساب جون جمع ۽ اوڌر
جون سڀ رقمون ڏيکارڻ گهرجن. پاس بوڪ جي داخلا ۾ هر ڪنهن
ڏيئي لپتيءَ جو تفصيل ۽ ان جون تاريخون ڄاڻاڻ گهرجن. اهو
پاس بوڪ هاريءَ جي ملاڪيت هئڻ گهرجي ۽ سندس ئي قبضي ۾
رهڻ گهرجي.

۱۷۸ ج ۶. هاري جي کاتي (ليجر) جون جمع ۽ اوڌر جون سڀ
رقمون وقت بوقت پاس بوڪ ۾ داخل ڪرڻ گهرجن ۽ انهنجي تصديق
داخل ڪرڻ گهرجي. قبضيدار جون هاريءَ تي دعوائون چيڪي پاس
بوڪ ۾ داخل ٿيل نه هونديون سي هي ڦاندي ٿيڻ گهرجن.

۱۷۹ ج ۷. هاريءَ جي بينل قرضن تي قبضيدار چيڪو وڃاڻ
ولي سو سنه ۱۹۴۴ جي سنڌ جي مهني ليدرس ائڪٽ جي قانونن
مطابق هئڻ گهرجي.

۱۸۰ ج ۸. هاريءَ کان ڪنهن به بينل قرض تي وڃاڻ وٺندڙ
قبضيدار کي سنه ۱۹۴۴ جي سنڌ جي مهني ليدرس ائڪٽ هيٺ
ليسڻ وٺڻ گهرجي.

۱۸۱ ج ۹. جنهن حالت ۾ هاريءَ جي قرضن تي ڪوبه
وڃاڻ وٺڻ ۾ نه اچي ته پوءِ:-

(۱) جيڪڏهن قبضيدار جو هاري ٽي قرض ۱۰۰ روپيا کان مٿي ۽ ۲۰۰ روپيا کان گهٽ هجي يا اهڙين حدن اندر هجي جي وقت بوقت سرڪار مقرر ڪري، ته هاريءَ تي اهو لازمي هئڻ گهرجي ته پنهنجي قرض لاءِ ٻئي ڪنهن ماڻهو (همسر) جي ضمانت ڏئي، يا ٻئي صورت ۾ سندس ڪم ڪندڙ ڏاندن جي هڪ جوڙي کان سواءِ پنهنجا ٻيا جانور قبضيدار وٽ گروڙي رکي.

(۲) جيڪڏهن قرض ۲۰۰ روپيا کان وڌيڪ هجي يا اهڙي حد تائين هجي جا وقت بوقت سرڪار مقرر ڪري، ته هاريءَ تي اهو لازمي هئڻ گهرجي ته پنهنجي قرض لاءِ پنهنجي ڪو همسر ضامن ڏئي ۽ ان سان گڏ پنهنجي ڪم ڪندڙ ڏاندن جي هڪ جوڙي کان سواءِ پنهنجا ٻيا جانور قبضيدار وٽ گروڙي رکي.

(۳) هن قانون هيٺ جيڪي دستاويز لکيا وڃن سي اسڪامپ جي محصول ۽ رجسٽريشن کان معاف ٿيڻ گهرجن.

مجهڙائي :- انصاف جي مد نظر، جنهن هاريءَ تي زميندار جا باڪل گرا قرض رهيل آهن تنهنڪي انهن قرضن لاءِ وڌيڪ ضمانت ڏيڻ گهرجي. اهو ٻن سببن ڪري ضروري آهي يعني ته (۱) ڇاڪاڻ جو سنه ۱۹۳۰ جي سنڌ جي آبادگارن جي امداد جي ايڪٽ نمبر ۱۲ جي لهرائن موجب هارين کي آباديءَ لاءِ ڏنل قرض تي وياج وٺڻ جي زميندار کي منع ڪيل آهي ۽ (۲) ڇاڪاڻ ته اسانجي هن کان پوءِ رٿيل قانونن ۾ اهو لهرائيل آهي ته هاريءَ جي قرضن لاءِ پيدائش مان سندس حصي جو جيڪو انداز ورتو وڃي تنهنجي حد مقرر ڪئي وڃي. هاريءَ کان سندس ڪنهن همسر جي ضمانت

دليل ۽ سندس ڪم ڪندڙ ڏاندن جي هڪ جوڙي کان سواءِ ٻيا جانور گروي رکڻ جو ذريعو زميندار کي سندس نيڪ نيت سان ڏنل قرض جي وصولي لاءِ گهربل بچاءُ ٿيندو. هاري جيڪو هر سرخاڻي ڏيئي سگهندو سو گهڻو ڪري انهن هارين مان ئي هوندو جي سندس زميندار وٽ ڪم ڪندڙ هوندا. اسان جيڪا سفارش ڪئي آهي ته هاريءَ جي ڪم ڪندڙ ڏاندن جي هڪ جوڙي کان سواءِ سندس ٻين جانورن کي ڇاڻايل حالتن ۾ لازمي طرح گروي رکيو وڃي سا سنه ۱۹۰۸ جي سول پروسيچر ڪوڊ جي قلم ۲۰ جي پيڪڙي ڪانهي جنهن ۾ هنجي گذران لاءِ گهربل چوڻائي مال جو ذڪر ٿيل آهي.

۱۸۲ ج ۱۰. قرض ڏيڻ وقت ان مان اڳواٽ وياج ڪاٽڻ بي وادي نهرائن گهرجي پوءِ ڪٿي اهو قرض قبضيدار کان هاريءَ کي نقد يا جنس ۾ ڏنل هجي.

۱۸۳ ج ۱۱. جيڪو قبضيدار هارين کي قرض ڏيڻ جي ڪم لاءِ پنهنجو ايجنٽ (مختيار) رکي تنهن کي ئي هنن قانونن جي بجاوڙيءَ لاءِ ذميوار نهرائن گهرجي.

مجهڙائي: گهڻا زميندار ڏڪانداز ٿي ڪم رکندا آهن ته اڻ زميندارن جي ڪندي مان هارين کي نقد توڙي جنس ۾ قرض ڏين. ٻيا زميندار اهو ڪم پنهنجن ڪارڻن جي هٿان ڪندا آهن اهي قرض ڪنهنجي به معرفت ڏنا وڃن پر هنن قانونن جي بجاوڙيءَ جي ذميواري زميندار تي ئي هئڻ گهرجي جو قرض هنجي ئي هلي ۽ هنجي ئي هدايت موجب ڏيڻ ۾ اچن ٿا.

۱۸۴ ج ۱۲. هاريءَ جي طلب ڪرڻ تي سندس جمع هر مهيل ماني ۷۷ حصن ۾ ڏيڻ گهرجي.

سجھاڻي :- جن حالتن ۾ هاري ٿيل پيدائش ۾ زميندار کي وڪڻي ٿو تن حالتن ۾ سندس حصي جي ڪل ايتري ئي سگهڻي جو سندس قرضن لاءِ کان پوءِ به ان مان ڪا به سگهڻيس ٿو. اهڙين حالتن ۾ جا رقم سندس حساب ۾ ۽ پاس بڪ ۾ جمع رهي ڏيکاريل هجي سا منگي طلب ڪر ملڻ گهرجي.

۱۸۵ ج ۱۳. هاريءَ جو حساب ڇهين ڇهين مهيني هاري قبضيدار يا سندس مختيار جي هٿان بن شاهدن جي حاضريءَ ۾ ڇڏڻ گهرجي ۽ اهڙو سرٽيفڪيٽ پڻ داخل ڪجي.

۱۸۶ ج ۱۴. پيدائش جي ورهاڱي کان پوءِ قبضيدار جي جي هاربرداري جو سڄو خرچ قبضيدار کي پرڻ گهرجي.

سجھاڻي :- گهڻين حالتن ۾ هاري ٿيل پيدائش ۾ زميندار حصو گهاٽو جي ميدان کان زميندار جي ڪري تائين مفت ۾ ڇوڻي گهٽو ڪري اهو مفاصلو ننڍو هوندو آهي. بهرحال جتي گهاٽو ميدان کان زميندار جو ڪرو ڪافي دور آهي اُتي هاريءَ جو بهانعو هن ڪم کان انڪار ڪرڻ وڃي آهي. اسين سمجهون ٿا ته پيدائش ۾ زمينداري حصي جي ڪنهن به وقت ٿيل هاربرداريءَ آيل سهرو خرچ زميندار کي ئي پرڻ گهرجي.

۱۸۷ ج ۱۵. ڍلن جا هلندڙ رڪب وري نوان ڪري انهن اهڙيءَ ريت گهٽايو وڃي جو اهي اوائن جي منسوخ ٿيڻ ڪري قبضيدار جي گهٽيل صافي پيدائش سان ٺهڪي اچن ۽ ٻيا بهئي صورت ۾ ايندڙ نئين سيٽلمينٽ تائين قبضيدار کي اجازت ڏيڻ گهرجي ته پنهنجي ڌرين جي گڏيل مفاد لاءِ سندس ڪيل خدمتن جي ٻيڙي هاريءَ جي آباد ڪيل سارين ۽ ڦٽين جي هر هڪ ايڪڙ پنهنجي ۲ رڙي

۸۳

ضلع حيدرآباد :- (نان هراج) - ساريون عالم هتي، هاجون
 ۴ لانيون اٽڪل عالم هتي، ۴ ربيع موسي عالم کان عالم هتي، هاجون
 سيٽلمينٽ جي نئين ڪرڻ وقت ڏنل جي رڪنن جي مقرر ڪرڻ
 واسطي ابواب ڪل پيدائش جي عالم کان عالم هتي نائين ليکيا ويا آهن.
 ابوابن ڪري ڏنل جي رڪنن تي ٿيل اثر ۽ ڪارڻ جو لکڻ

فصل	سراسري پيدائش	ڪل پيدائش مان ڪاٽون (ابواب)		هاريءَ جي حصي جا ابواب	هاريءَ جي حصي جي ابوابن جي قيمت	هاريءَ کان ايڪڙن پيري رٿيل و سولي	ٻيل جي رڪن تي ايڪڙ پٺيان رت جو اثر
		پاڳو	انداز				
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸
قنڀون (ڪچه)	۸	۲۰	۶	۸	۱۰-۰-۰	۲-۰-۰	۲-۰-۰
چانور (ساريون)	۱۸	۴۵	۳۰	۱۵	۵-۸-۰	۲-۱-۰	۲-۰-۰
جوئر	۹	۴۵	۱۵	۴۵	۴-۰-۰	۱-۵-۰	۱-۰-۰
ڪڻڪ	۹	۴۵	۱۵	۴۵	۶-۰-۰	۱-۲-۰	۱-۰-۰

مٿئين نقشي جي ڪالم ۷ ۾ زميندارن جي ابواب وٺڻ تي رڪن
 وجهڻ ڪري کين ٿيندڙ نقصان ۽ ڪارجن ٿا. جيڪڏهن چالو
 سيٽلمينٽ جي هاندي بستگيون (ابواب) منسوخ ڪيون وڃن ته
 پوءِ زميندارن سان انصاف ڪرڻ خاطر هاندي ڏنل جي رڪنن کي
 ٻن اهڙي ريت گهٽايو وڃي جو اهي زميندار جي گهٽيل صافي پيدائش
 سان لهڪي اچن. هيءَ صورت ۾ اسين رت ٿا ڏيون ته جيئن هاندي

سینٽلیمینٽ جا رڪب سال ۱۹۵۲-۵۳ ۾ وري سڌاري نوان ڪيا وڃن
 نيسين زميندارن کي سندن هارين جي آباد ڪيل زمين تي ايڪڙ بنين
 ۾ مقرر ڪيل رقم وٺڻ جي اجازت ڏني . اها رقم ايتري مقرر
 ڪرڻ ۾ اچي جيتري زميندار جي انهي پيدائش ۾ تخفيف ٿي هجي
 جا پيدائش ملندڙ ڏن جا رڪب مقرر ڪرڻ وقت حساب ۾ آندي
 وڃي هجي ، جيئن مٿي ڏيکاريو ويو آهي . ايندڙ سينٽلیمینٽ ۾
 نوان رڪب مقرر ڪرڻ وقت زميندارن جي مالي حالت تي اهڙي
 طرح نظر ثانی ڪري سگهجي ٿي جيئن سرڪار جي پاليسي مطابق
 ٿئي .

۱۸ ج ۱۶. هاريءَ جي هارپ ڪنهن ۾ سبب ختم ٿيڻ
 تي ، هاريءَ جي فرض چڪائڻ وقت ، زميندار کي گهرجي ته هاريءَ
 جي پاس ٻوڪ ۾ هيٺئين موجب داخلا درج ڪري :-
 ”هتيءَ جي سرڪاري قانونن موجب هن پاس ٻوڪ ۾
 ڄاڻايل فرض چڪاڻا ويا آهن.“

يا
 Gul Hayat Institute

”هن فرض جي صفائيءَ تي تڪرار آهي ۽ انهن جي فيصلي لاءِ

جي ٽربيونل ڏانهن _____ جي (تاريخ) تي
 اطلاع موڪليل آهي .“

مجهڙائي :- هاريءَ جي هارپ ختم ٿيڻ تي سندس پاس ٻوڪ
 ۾ داخلا ڪرڻ سان هڪئي فرض جي صفائي جو سرٽيفڪيٽ ملندو
 جنهنجي وسيلي هو هتي ڪنهن زميندار وٽ آبادي ڪري سگهندو .
 عام طور، جيڪڏهن هارپ ختم ٿيڻ وقت هاري پنهنجو رهيل فرض
 چڪائي نٿو سگهي ته هو پاس ٻوڪ ۾ زميندار ان وقت تائين داخلا

نه ڪندو جيستائين ڪهه رهييل قرض نه ٻريو ويو آهي يا انهن قانونن جي شرطن موجب نئين زميندار اهو قرض قبول نه ڪيو آهي ۽ اهو انکي مستقل نه ڪري ڏنو ويو آهي. بهرحال جنهن حالت ۾ هاري جي هارپ ختم ٿيڻ وقت سندس قرض تڪرار هيٺ آهي ۽ اهو نبيرو لاءِ هاري ٽربيونل ڏانهن رجوع ڪيو ويو آهي ته هو ٽربيونل جي فيصلي مطابق تائين هاريءَ کي سندس هارپ بدلائڻ جي اجازت ڏيڻ گهرجي. اهڙين حالتن ۾ نون زميندارن لاءِ اهو لازمي ٿيندو ته رهييل قرض جيڪڏهن ڪي هجن ته، اڳوڻي زميندار کي ٽربيونل جي فيصلي مطابق پري ڏيڻ (ڏسو قانون ب ۴).

۱۸۹ ج ۱۷. ٿيل پيدائش ۾ هاريءَ جي هنن قانونن ۾ ٺهرا حصي مان سڀ کان پهرين اهي قرض وصول ڪرڻ گهرجن جي هاري کي قبضيدار وٽان آباديءَ لاءِ مليا هجن.

۱۹۰ ج ۱۸. هاري ڳوٺ جي ڪاسبين ۽ ڪاريگرن کان ورتل سا، ۽ خذ متن جي عيوض جيڪا رقم نقد يا جنس ۾ ڏني، سا ٻنهي طرفن قبوليت موجب هٿ ڪرڻ گهرجي.

Gul Hayat Institute

پاڻو (د)

ٽئين جي فصل مان هاريءَ جي قرض وصول ڪرڻ بابت قانون

۱۹۱. ٽئين جي ٿيل فصل ۾ هاريءَ جي حصي مان قرض جي وٽ بابت جدا قانونن جي سفارش ڪئي ويئي آهي ڇاڪاڻ ته ٻين مکيه فصلن ۽ طرح ڪپهه جو چونڊو رفتہ رفتہ ڪن مهينن جي آخر تائين ٿيندو رهي ٿو ۽ انهي ڪري جئن ڪپهه جو چونڊو ٿيندو ر ٽن هاريءَ، زميندار ۽ چونڊي ڪندڙن جا حصا روزانو آسانيءَ

درهائي ۽ ٺٺا سگهجن. فصل جي هن ريت دير سان ٿيندڙ ورهاست جي دستور کي جاري رکڻ لاءِ اهو ضروري آهي ته ڦٽين ۾ هاريءَ کي سندس حقن واري حصي ملڻ بابت توڙي کيس زميندار کان ملندڙ ٻاراري اڳهن بابت هاريءَ جي مفادن خاطر ڪي قانون ٺاهجن.

۱۹۲ د. ۱. هاري، جو قبضيدار جو فرضدار آهي تنهنجي لازمي ٺهرائڻ گهرجي ته هو پنهنجي ڦٽين جو حصو قبضيدار جي ڪري ۾ رکي. اهي ڦٽيون هاري ۽ قبضيدار جي گڏيل قبضي ۾ رهڻ گهرجن، جيستائين انهن جو ورهاڱو ڪيو وڃي يا خريدار کي پهچائي ڏنيون وڃن.

سجهائي:- اهو دستور آهي ته جيڪو هاري پنهنجي زميندار جو فرضدار هوندو آهي سو پنهنجي ڦٽين جو حصو زميندار جي ڪري ۾ رکندو آهي جيستائين ڪنهن به واپاري خريدار کي اهو پهچائي ڏنو وڃي. اهو دستور انهيءَ ڪري جائز آهي ته جيڪڏهن اهي ڦٽيون زميندار جي ڪري ۾ نه رکيون ته اهو فرض در حقيقت هي ضمانتو ليڪيو ويندو.

۱۹۳ د. ۲. قبضيدار، جنهن وٽ ٿيل ڦٽين مان هاريءَ جو حصو امانت رکيل آهي تنهنڪي هاريءَ جي ڦٽين جي پهچ جو حساب رکڻ گهرجي، جنهن ۾ ڪري تي رفتار رفتار پهچايل ڦٽين جي ڪل تور، چونڊي تي آيل خرچ جي ڪاٺ ۽ هاريءَ جو صافي حصو ڏيکارڻ گهرجي. چونڊي جي خرچ بابت ڪاٺ ڪل چونڊيل ڦٽين جي سراسري $\frac{1}{12}$ هتي کان وڌيڪ هئڻ نه گهرجي.

سجهائي:- ڦٽين جي چونڊي جو خرچ گهڻي قدر ڦرندڙ گهرندڙ آهي ۽ انجو مدار گهڻين ڳالهين تي آهي جهڙوڪ، بهريون، هيون يا ٽيون چونڊ، چونڊ ڪندڙ پورهيتن جي دستيابي ۽ ڦٽين جا ٻاراري اڳهن وغيره وغيره. گهڻي ۽ پلي فصل جي حالت ۾ چونڊ ڪندڙ $\frac{1}{12}$ هتي

۾ قبول ڪندا ۽ ڇڏي ۽ هاڻي فصل جي حالت ۾ جهڙو اڪثر ٿيندو
چوندي وقت هوندو آهي، چونڊو ڪندڙ اڌ فصل تائين ۾ گهر ڪندا
اسين ان لاءِ ساڄي موسم ۾ فصل جي سراسري ۾ ۲۲ ٻئي ٽائيم ملندڙ
سمجهون ٿا.

۱۹۴ د ۳. جيڪڏهن هاري، پنهنجن ڦٽين جو حصو پنهنجي
قبضيدار کي وڪرو ڪري ته لاهاري جي موسم جي هر ڪنهن مهيني
جي پڇاڙي ۾ حساب ڪري هاريءَ جي انهيءَ مهيني جي ڦٽين جو
حساب چڪائڻ گهرجي. خريدار کي ڦٽين پڇاڙي ڏيڻ وقت انهن
جي آخرين تور ۾ رج - هاريءَ جو حصو ٺهراڻو گهرجي ۽ سندس ڦٽين جو
حساب پڻ چڪائڻ گهرجي.

سمجهائي :- ڪي زميندار هر ڪنهن چونڊي ڪندڙ جون
ڦٽيون هر روز ٿوريندا آهن پر گهڻا زميندار خريدار کي پڇاڙي ڏيڻ
وقت ئي ڦٽيون ٿوريندا آهن. مختلف سببن ڪري چونڊي وقت
ڪيل تور ۽ آخرين تور ۾ تفاوت ٿيندو آهي پر انجو خاص سبب اهو
آهي جو چونڊي وقت ڪيهر منجهه گهڻي وڌر آلاڻ (گهر) هوندي
آهي، گڏ ڪري رکڻ ۾ گهڻي گهر نڪري وڃي.

۱۹۵ د ۳. هاريءَ کي ڪنهن ۾ مهيني ۾ سندس ڏنل ڦٽين
جي حصي لاءِ قبضيدار کي انهيءَ ساڳئي قسم جي ڦٽين جو مهيني جي
آخرين ڏينهن وارو مڪاني بازاري اگهه ڏيڻ گهرجي.

۱۹۶ د ۴. چونڊي جي موسم ۾ هر ڪنهن مهيني جي آخرين
ڏينهن تي انهي مهيني ۾ قبضيدار جي ڪري تي پڇاڙي ڏنل ڦٽين مان
هاريءَ جي حصي جي وڪري جي قيمت هاري جي حساب ۾ ليجر ۾
ڪرڻ گهرجي.

مسجھائي :- هاريءَ جي ڦٽين جي حساب چڪاڻ لاءِ عام دستور
 آهي ته زميندار (چونڊي واري) موسم ۾ ئي ڪنهن به وقت خريدار
 مان پنهنجي ۽ هاريءَ جي حصي جي وڪري جي قيمت مقرر ڪندو
 آهي ۽ انهي وڪري جي قيمت موجب هاريءَ کي ادائي ڪندو آهي.
 ڪي ترقي پسند زميندار پنهنجي هارين جي مرضي تي ڇڏيندا آهن ته
 اُو زميندارن کي پنهنجي ارادي کان وٺي ڪن ته اُو پنهنجي حصي
 مان ڪيترو انداز ڦٽين جو پنهنجي زميندار کي موسم اندر بازاڙي
 اڳهه تي وڪڻڻ چاهيندا. گذريل مهيني جي چونڊيل ڦٽين ۾
 هاري جي حصي جي ماهوار قيمت ٺهرائڻ جي رت ڏيڻ ۾ اسانجي مراد
 آهي تڪرارن کي تارڻ ۽ ساڳئي وقت اما خطري ڪرڻ ته هاريءَ کي
 چونڊي جي موسم جي چالو اڳهن جو سراسري ماهه ملي. انهيءَ موجب
 زميندار کي هن اهو وجهه ملندو ته هاريءَ کان خريد ڪيل حصو ساڳئي
 وقت برابر انداز ۾ ڪپهه جي واپارين يا ڪارخانيدارن کي وڪرو
 ڏئي ڪري ڏئي. بهرحال اسين انهيءَ ڳالهه تي متفق نه آهيون ته هرڪنهن مهيني
 جي ختم ٿيڻ تي اڳهه مقرر ڪيا وڃن. اسان مان ڪي هن خيال
 نٿا ڄاڻن ته هاريءَ کي اجازت ڏيڻ گهرجي ته هو ڪپهه جي موسم ۾
 پنهنجي مرضيءَ موجب ڪنهن به وقت ٻول ڪري. جيڪڏهن ائين
 ڪيو ويو ته پوءِ اهو ٺهراءُ ڪرڻ ضروري ٿيندو ته هاري پنهنجي ٻول
 ڪرڻ جي ارادي جو زميندار کي واهي ڇڏي ڏئي ته زميندار
 کي بازار جي ڪرنڊر اڳهن ۾ هاريءَ جو حصو خريد ڪري غير
 واهي جو ڪم ڪڍڻ پوندو.

۱۹۷۰ د ۶. جيڪڏهن هاري پنهنجي ڦٽين جو حصو پنهنجي
 زميندار کي وڪڻڻ نه چاهي ته قبضيدار کي اها اختيار ٿي هئڻ گهرجي
 ته سندس ڪري مان ڪپهه جي ڪچي وڃڻ کان اڳ ۱۰ ڦٽين جي خريدار

کان هاريءَ جي قرض جي رقم طلب ڪري، بشروطيڪه قرضدار
اها طلب هاريءَ جي حصي جي انهيءَ پاڻي جي بازاري وٽس
وڌيڪ نه هجي جو پاڻو قانون هر اهر لهرائيل آهي.

سمجهائي :- هن قانون موجب جيڪو هاري پنهنجي ٻوڏ
جو قرضدار آهي تنهنجي حق آهي ته پنهنجو قرض جو حصو
هيءَ ڌر کي وڪڻي. جيڪڏهن هو ائين ڪرڻ چاهي ته پوءِ
اهو لازمي هٿل گهرجي ته زميندار جي ڪري تان قرض جي ڪجهه
کان اڳ، پنهنجو قرض زميندار کي بهاري. هاريءَ جو قرض
حصي جي فقط مقرر ڪيل پاڻي جي وڪري جي قيمت تائين نه
کان وصول ڪيو ويندو. سندس باقي بچيل قرض، جيڪو
ڪو هوندو، ته سندس ٻين فصلن هلي لڳيو ويندو.

۱۹۸۰ د ۷. جيڪڏهن هاري پنهنجي ٻوڏ قرض جي
جي ٻاٺ (سڪل ڏانڊيون) ڪنهن به سال جي ۱۵
کان اڳ نه وڌايون ته پوءِ زميندار هاريءَ جي خرچ تي اهي ڏاڍا
وڌائي سگهي ٿو.

سمجهائي :- گذريل ٽورن سالن جي عرصي ۾ ڪجهه
گوگري کي ڪينئن جي مرض جي ڪري نقصان وڌندو رهيو
۽ اهو فصل کي ڪافي نقصان پهچائي ٿو. سرڪار آءِ-سي-سي
جي مدد سان وڏي پيماني تي اهو تجربو ڪري ڏيکاريو آهي
جيڪڏهن ڪنهن وڏي ٽڪر ۾ قرض جي چونڊي کان
سڪل ڏانڊين کي يڪدم زمين جي سطح کان هيٺ
وڌيو وڃي ته پوءِ هن مرض جو امڪان گهٽي قدر
وڃي. جن ٻنهي ڪڏهن ڪڏهن اهي

نه ڪري . اناج جون اهي ٻوڪون هاري نه رڳو پنهنجي گهر
 ضرورتن لاءِ ڪري ٿو پر اهي گهڻو ڪري براج واهن تي ٿيندڙ
 ڪٽڪ ۽ نان براج واهن تي ٿيندڙ ساريال جي مکيه فصل
 لاءِ مددي ٻوڪون هونديون آهن .

(ج) ٽيلي بچ :- ٽيلي بچ گهڻو ڪري مددي ٻوڪون
 آهن ۽ گهرو واهي لاءِ گهريل نه آهن . هاري جي قرضن جيڪا
 به قبضيدار کي هاري جي حصي جو وڏو ڊوڙ ۽ سيڪڙو وٺڻ جي
 اجازت ڏي ۽ هن سان گڏ اهو مناسب آهي ته هاريءَ جي حصي
 جي دائمي چوٽين هتي هاريءَ وٽ رهڻ گهرجي جو هو ان مان
 نقد رقم حاصل ڪري سگهي . جيتوڻيڪ ڦٽيون مکيه فصل آهي
 تڏهن هوندي به انکي هن قسم ۾ شمار ڪرڻ گهرجي .
 ۲۰۰ هه ا . قبضيدار کي :-

(الف) جانور، ڪٽڪ، جوئر ۽ ٻاجهر مان هاريءَ جي
 حصي جي ۵۰ سيڪڙي .

(ب) اناج ۽ دالين جي ٻين ٻوڪن مان هاريءَ جي حصي
 جي ۲۰ سيڪڙي .

(ج) ڪپهه ۽ ٽيلي بچن مان هاريءَ جي حصي مان ۵۰
 سيڪڙي کان وڌيڪ هاريءَ کان سندس قرضن جي چڪاڻڻ
 وصولي ڪرڻ نه گهرجي .

۲۰۱ هه ۲ . ٻوڪ لاءِ بچ ۽ گهرو ضرورتن لاءِ اناج جو قرض طور
 هاريءَ کي قبضيدار ڏيو هجي سو هاريءَ کان جنس ۾ ٿيل فضل ۾ سندس
 حصي مان مٿا وڃاڻ وصول ڪرڻ گهرجي . پر هاريءَ کي اهو اختيار
 هئڻ گهرجي ته جيڪڏهن هو چاهي ته اهو قرض نقد ۾ چڪائي .

۱۱۹

۲۰۲ هـ ۳. جڏهن قبضيدار جو هاري وٽ لاءِ $\frac{1}{4}$ جنس ۾ مايمل ڪنهن فصل ۾ هاريءَ جي حصي مان مقرر ڪيل وصولين کان وڌيڪ هجي ته انهي بڻاياءِ کي هاندڙ ڪري سمجهڻ گهرجي جنهنجي وصولي ۾ هاريءَ جي حصي مان ڪري سگهجي.

۲۰۳ هـ ۴. فصل ۾ هاريءَ جي حصي جو ڇڪو ڀاڱو ڏهن جي ڇڪائڻ لاءِ ورتو وڃي تنهنجي قيمت سرڪاري ڪنٽرول جي مڪاني ٻڌڻ اڳين موجب مقرر ڪرڻ گهرجي. جيڪڏهن اڳين تي سرڪار جو ڪنٽرول نه هجي ته پوءِ ان لاءِ پيدائش جي ورهاڱي واري وقت جا مڪاني ٻڌا اڳوڻن گهرجن.

۲۰۴ هـ ۵. جڏهن فصل وڪري لاءِ تيار ٿئي تنهن کان پوءِ جڏهن ڏينهن اندر هاريءَ ۽ قبضيدار يا سندس اختيار جي روبرو انجو ورهاڱو پورو ڪرڻ گهرجي.

سمجهائي:- عام طرح، ڪپهر کان سواءِ ٻيا لطيل فصل جڏهن وڪري لائق ٿيندا آهن تڏهن انهنجو ورهاڱو ترت ڪيو ويندو آهي پر ڪن حالتن ۾ هي واجبي دير به ٿيندي. وقت جي حد مقرر ڪرڻ ضروري آهي.

ڀاڱو (و)

هارپ جي ختم ٿيڻ بابت قانون

۲۰۵ هـ. هاريءَ جو بي دخل ٿيڻ اڪثر ڪونه ٿئي ٿو ۽ ائيندو آهي. هاريءَ جي باوجود هارپ ڇڏڻ جا واقعا عام ٿيندا آهن. هاريءَ کي نه رڳو اها آزادي هئڻ گهرجي ته پنهنجي مرضي موجب هارپ ڇڏي ڏئي پر جيڪڏهن سندس پيدائش جي حصي مان هنن قانونن موجب

۹۴

ٿيل وصولين کان پوءِ هن تي زميندار جو گهڻو قرض رهجي ويو.
 ٿين ۽ ٻڌ ۽ ٻڌ رٿم مقرر ڪجي جنهن کان مٿي هڪڙي اهو قرض
 ٻيڻ کان معافي ٿيڻ گهرجي. ٻڌ ۽ ٻڌ رٿم مقرر ڪرڻ جي رٿ
 ٿيڻ ۾ اسانجي جهڪا مراد آهي ته هڪڙو هن ڳالهه تي مدار آهي يعني
 پهريون ته واهي حدن اندر نئين زميندار وٽ هاريءَ جي ساڪن ٿاڻ
 رکڻ ۽ ٻيون ته جي هاري غير زرعي ڪمن لاءِ گهرن قرضن جي طلب ڪر
 ٿا تن کي اهڙن گهرن قرضن ڪٽڻ ۾ روڪ وجهجي. انهيءَ طرح
 هاريءَ جي لڏي وڃڻ تي وصول ٿيڻ جو گهرن قرضن جي حد مقرر ٿيڻ
 ڪري سڀ زميندار هارين کي نقد وٺڻ قرضن ٿيڻ ۾ لاچار خبردار
 ٿيندا. هن جي مدد سان هاري ٻڌ ڪوٽاهه انديش ٿيڻ کان بچندا.

۲۰۶ و ا. هارپ ختم ڪرڻ لاءِ پنهنجي ڌرين جي اختيار ڇڏي
 ته انهن مان ڪا به ڌر بهي ڌر کي گهٽ ۾ گهٽ تن مهنن جو اطلاع ڏئي
 ته اها هارپ ختم ٿي. اهڙو اطلاع هاريءَ جي پاس هڪ ۾ زميندار
 يا سندس مختيار ۽ هن شاهدن جي روبرو داخل ڪرڻ گهرجي ۽ انهي
 اها تاريخ و جهڻ گهرجي. اهڙو اطلاع لهند رونيو ڪوڊ جي ضميمي ۾
 ۾ مقرر ٿيل نموني ۾ هڻڻ گهرجي جو هيٺ ڏجي ٿو.

Gul Hayat Institute (1)

جو نوٽيس زمين جو ڏئي هاري کي زمين جي ڏنل
 لاءِ ڏئي ته هڪڙو نمونو

الف. ب (هاري) ڏانهن.

آءٌ توکي هن موجب نوٽيس ٿو ڏيان ته (*)

(زمين جا تون منهنجي هٿ هيٺ هاري ٿي پنهنجي

قبضي ۾ رکين ٿو تنهن زمين ۾ داخل ڪرڻ جو پنهنجي قبضي ۾
 ڪرڻ جو مونکي ارادو آهي ۽ تنهن ڪري تو ڏانهن لڪاڻي ٿو

۱۹ سال جو سنڌ ۾ هيندي جي تاريخ
پيدرو تنهن سال جي آخر ۾ اها زمين ڇڏج ۽ انجو قبضو
هوندي ڇڏج.

(صحيح) ج - ۲

سنڌ ۱۹

هيندي

اڄ تاريخ

(۲)

جو نوٽيس هاري زمين جي ڏيڻ کي ڏئي ڏر موٽي
زمين جي ڇڏڻ جو ارادو آهي تنهنجو نمونو.
ج - ۲ (ڪاٺيدار) ڏانهن.

۱۹ سال جو سنڌ ۾ هيندي جي تاريخ
پيدرو تنهن سال جي آخر ۾ اها زمين ڇڏج ۽ انجو قبضو
هوندي ڇڏج.

(صحيح) الف - ۲

سنڌ ۱۹

هيندي

اڄ تاريخ

۲۰۷ و ۲. هاري ڇڏڻ وقت جنهن هاري وٽ قبضيدار
جو فرض رهيل هجي تنهن کي گهرجي ته پنهنجو ڇوڀايو مال وٺي وڃڻ
کان اڳ اهو قرض ڇڪائي.

۲۰۸ و ۳. جيڪڏهن هاري ڇڏڻ تي، پيدائش ۾ هاري
جي حصي مان وڌ ۾ وڌ مقرر ٿيل رقم جي وصولي ڪرڻ بعد به
قبضيدار جو هاري ڏانهن پيچيل قرض اهڙي رقم کان وڌي وڃي
جا سرڪار وقت وقت ٻڌرو ڪري نه پوءِ انهي فاصل قرض کي
ٻڌل قرض سمجهي حساب مان ڪڍي ڇڏجي.

۲۰۹ و ۴. جيڪو قبضيدار ڪنهن هاريءَ کي پاڻ وٽ شروعات ۾ رکي انکي گهرجي ته هارپ جي قبوليت ڪرڻ کان اڳ هاريءَ جا قرض هنجي اڳوڻي قبضيدار کي پري ڏئي يا اها خاطري ڪري ته اهي قرض قانون ۾ ۳ جي نھرائڻ جي پابندي سان ڇڪايا ويا آهن.

۲۱۰ و ۵. جڏهن ڪو هاري هارپ ڇڏي ۽ هنن قانونن مطابق پنهنجا قرض ڇڪائي ته پوءِ جيڪڏهن سندس مال تي ڪا گروي هجي ته اها لاهڻ گهرجي ۽ جيڪڏهن سندس ڪي ماڻهو (هم سر) قرض ۾ ضامن هجن ته انهنکي انهي ضمانت تان آزاد ڪرڻ گهرجي.

۲۱۱ و ۶. هاري جي هارپ، بي دخل ٿيڻ يا باطلرادو ڇڏڻ ڪري ختم ٿيڻ تي، هنکي هيٺين سببن ڪري عيوض ملڻ گهرجي، يعني ته:-

(۱) هنجي ڪم يا پورهئي سبب زچن ۾ دائمي سڌارن آڻڻ لاءِ.

(۲) جنهن پاڻ جو ساڄو يا ڪجهه خرچ هن پريو هجي انجي باقي رهيل اثر ڇيٽري خاصيت لاءِ.

(۳) اڻ لڳل فصلن ۾ هنجو حصو.

(۴) ايندڙ موسوم جي فصل لاءِ زمين کي تيار ڪري ڇڏڻ لاءِ.

سمجهائي:- موجوده بنٽي سرشتي موجب، جڏهن هاري پنهنجي هارپ باطلرادو ڇڏي ٿو يا کيس بي دخل ڪيو وڃي ٿو تڏهن کيس زميندارن وٽان ڪنهن به سبب ڪري ڪوبه عيوض ڏنو نٿو وڃي. هيءُ بي انصافي آهي ۽ انهيءَ ڪري زميندار، جي هارين کان پيوڙهي ڪم

دندا آهن تڏجي جي هوصله افزائي ٿئي ٿي ته هو هارين کي بي دخل
ڪرڻ جو دڙڪو ڏيئي کائڻ بي واهي ڪم ڪرائين. اسين رت ٿا
ڏيون ته هارين کي هارپ بدلائڻ تي مختلف سرن هيٺ عيوض ڏنو وڃي
جن مان ڪي خاص هيٺ ڏجن ٿا:-

(۱) دائمي سڌارا:

(الف) هاري جي هٿان يا سندس خرچ تي ٺاهيل
رهڻ جا گهر يا انهن جي ٻاهران جايون، ٻاهرين جاين ۾ ايوان
(آڳنڌ) ۽ وٿاڻ پڻ اچي وڃن ٿا؛ (ب) جهنگ- وڇڻ
جنهن ۾ وڻ ٿڻ وڇڻ ۽ ٻاڙون ڪيڏڻ جو ڪم اچي وڃي
ٿو. جيڪڏهن اهي ڪم هاري پاڻ ڪيا هجن يا پنهنجي
خرچ تي ڪرايا هجن؛ (ج) ميوي جا وڻ، عمارتي
ڪاٺ جا وڻ ۽ چانو ڏيندڙ وڻ جي هاري پوکيا ۽ سنڀاليا
هجن. رواجي طرح هاريءَ کي هنن وڻن جي اڌ قيمت
ڏيڻ گهرجي؛ (د) جيڪڏهن هاري جي هٿان يا سندس
خرچ تي اهڙي ٺاهوار زمين جي هوار ڪرائڻ، جا
زمين هونئن جيڪر ريج ٿي نه سگهي ها. (ه) هاري جا
ڪٽايل ڪوٽ، خواه انهي ريج لاءِ هجن يا فقط گهر واپسي جي
رسد لاءِ.

(۲) پاڻ جي دير سان ٿيندڙ اثر جا فائدا:

پاڻ جو سمورو مفيد اثر فقط انهي بهرئين فصل کي نٿو ملي
جنهن کي پاڻ ڏجي ٿو. ان جي اثر جو ڪجهه ڀاڱو انهن فصلن
کي پڻ ملي ٿو جي پوءِ ساڳيءَ زمين ۾ پوکجن ٿا. گهڻن ڪيميائي
مادن کان قدرتي مادن جهڙوڪ چيٽي واري پاڻ ۽ سائي پاڻ ۾

دیوائتو اثر وڌیک آھی. عام طوٽو ڀاڻ جو اهو دیوائتو اثر ڪوسی ڪمربند جي زراعت جي حالتن ۾ پوري ٿئی ڪمربند کان گهٽ آھی.

(۳) اڻ لڀیل فصل:- اسان قانون ب ۷ ۾ رت ڏئی آھی ته هارپ جي قبولیت هڪ فصل جي موسم یا هڪ سڄي سال لاءِ ڪرڻ گهرجي. هارپ موسم جي مکیہ فصل جي لاهاری کان هوءَ ختم ٿیندی. هارپ جي ختم ٿیڻ وقت اهو پڻ ممکن آھی ته ڪي مددي (آڏائون) فصل لاهاری لائق نه هوندا. اهو واجب آھی ته گهٽ ۾ گهٽ انهن فصلن جي هج جو خرچ ۽ بیدخلي تائین انهنجي آبادي ۾ ٿیل پورهيو زميندار جي ڪندي لڌاڄي.

(۴) زمین تیار ڪرڻ:- هج چٽڻ جي وقت کان ڪمٽرائی مهڏا اڳی زمین کی مرڻ ڏیڻی فصلن جي هڪ لاء تیار ڪوٺو هوی ٿو. هاری جڏهن هارپ ڇڏي ٿو تڏهن هنکی ایندڙ فصل جي آبادي جي تیاری لاءِ سندس ڪم پورهی لاءِ ڪو فائدو ڪونه ٿو ملي. هن پورهی جو ۽ ان ۾ جانورن جي ٿیل پورهی جو خرچ زميندار کان وصول ٿیڻ گهرجي.

۲۱۲ و ۷. هاری ۽ جي بي دخل ٿیڻ تي کيس ٽڪلیف ملڻ سبب قبضیدار کان خاص معاوضو ملڻ گهرجي. خاص معاوضي جي رٿه انهيءَ ڏل جیجری مشق گهرجي جا قبضیدار هاری جي بي دخای ۽ تاریخ کان ٿرت هارهن مهڏا اڳ واری عرصي ۾ آباد ڪم زمین تي ڏئی مڃي یا ڏئی. انهي کان سواءِ هاری کی ملڻ ٽڪلیف سبب ڪو معاوضو نه ٿیڻ گهرجي، جڏهن ٽریبونل (پاڻو ی) جي تعینات بعد اهو ثابت ٿئی ته هاری (الف) سموري ۽ ڪارائی

آبادي ڪرڻ ۾ ڪوتاهي ڪئي آهي؛ (ب) سرڪار جي شيد ٻولڻ (ملڪ ڪيل) ڳوٺ ۾ نه رهيو آهي؛ (ج) قبضيدار کي قانونن ۾ مقرر ٿيل بهداش جي حصي ۾ ڏيڻ ۾ گهو آهي؛ (د) جيڪڏهن الدين بهدل ڪوڊ (سنه ۱۸۸۰ جو هنڌ جو ائڪٽ) هيٺ سندس ڪيل ڌرم ثابت ٿيا آهن؛ يا ڪريمل پروسيچر ڪوڊ (سنه ۱۸۹۸ جو انڊيا ائڪٽ ۵) جي ضامن وٺڻ جي ٺهراءَ هيٺ هڪي قيد ڪيو ويو آهي.

جهڙائي :- بي دخل ٿيل هاريءَ کي ٽئين هارپ ڳولڻ، نئين گهر ٺاهڻ ۽ پنهنجي مال ۽ ڪنڊب کي اوتاهڻ ٿيڻ تي غير معمولي خرچ ڪرڻا پون ٿا. هو پنهنجي مرضي سان اهڙي خرچ ۽ تڪليفون ڪونه ٿو ڪري. ان کان سواءِ، ٽئين هارپ جي زمين تي آبادي جي تياريءَ لاءِ هو وقتائتو ڪم ڪري نه سگهندو، جيستائين هو پنهنجو جالو ٻوڪي سگهي ته سندن سندس مال کي پورو ڪاڌو نه ملي سگهندو. تنهن ڪري اسين رٿ ٿا ڏيون ته هاريءَ جي جائز ۽ هر امن حقن کي ماڻهن ۾ خلل وجهڻ ڪري، کيس، مٿي ڄاڻايل غزالين حالتن جي ٻاهنديءَ سان، قانون و ۶ ۾ لهرائيل حقن ماڻ جو گهڻن رهن کان وڌيڪ خاص معاضو ٻڌ ڏيڻ گهرجي. هن مطلب لاءِ ڄاڻايل زميندار هاريءَ جي هارپ جي ٻاهري واري سال ۾ ٻوڪيل فصلن تي ٻري هوندي ساڳي مناسب معاضو ٿيندي.

ڀاڱو (ز)

زمين جي قبضيدار بدلائي ٿي هارپ جي حقن ۽ قانون.

۱۸۸۳ء سنڌ ۾ زمين جي قبضيداريءَ جو بدلائي ٿي هارپ آهي. اهو قبضيداريءَ جو بدلائي ٿي زمين جي خود مالڪيءَ جي بدلائي ٿي ڪري اهو نئون ٿي جهڙو غير حاضر زميندارن جي بدجن هجن

سالن جي مرعي تائين زمينون مقاطعي تي ڏيڻ جي هيندڙ دستور
ڪري ٿي ٿو. عام طرح زمين ساڳئي مقاطعدار کي ٻيهر مقاطعي
تي ڏني نه ويندي آهي. اهو انڪمپريڊ ايسٽيٽس ۽ ڪورٽ آف
وارڊس جي مقاطعن سان هڻ لاڳو آهي جي رواجي طرح نيلام
رستي وڌي ۾ وڌي واڪ ڏيندڙ کي پنجن پنجن سالن جي عرصي
لاءِ مقاطعي تي ڏيڻ ۾ ايندا آهن. جيڪڏهن نئون مقاطعدار ڏسي
ٿو ته اڳوڻا بينل هاري اڳوڻي قبضيدار جا گهڻي قدر قرضدار آهن
ته پوءِ انهن بينل هارين کي پڪدم هي دخل ڪري سگهجي ٿو.
اسين رٿ ٿا ڏيون ته بينل هارين کي هارپ جا اولين حق ڏنا وڃن
۽ انهن هارين تي اڳوڻي قبضيدار جو قرض سندس قبضيداريءَ وقت
جيڪڏهن مقرر ٿيل حد کان وڌي وڃي ته پوءِ انهن هارين کي اهڙي
قرض جي فاضل رقم ڀرڻ کان معافي ملڻ گهرجي.

۲/۴ ز ۱. جڏهن هاريءَ جي آباد ڪيل زمين جو
مقاطعدار بدلاجي ته پوءِ

(الف) هاري جيڪو اڳيئي بينل آهي تنهنکي ٻين هارين
کان پهريائين آباديءَ جو اولين حق ڏيڻ گهرجي ۽

(ب) نئين قبضيدار کي گهرجي ته قانون و - ۳ جي
شرطن موجب هاريءَ لاءِ وڌ ۾ وڌ مقرر ڪيل رقم جا سرڪار
وقت بوقت ٻڌري ڪري تنهنجي پابنديءَ سان بينل هارين جا
رميل قرض ٻاڻ ڏانهن منتقل ڪري ۽

(ج) بينل هارين جي اڳين قرضن مان باقي بچت حساب
مان ڪڍي ڇڏجي ۽ ۴

(ڊ) هاريءَ جي مال جي نئين قبضيدار وٽ گروي
رڪن ۽ سندس قرضن بنسبت پنهنجي هر سر جي ضمانت ڏيڻ،
اهي گالهليون پنهنجي جي گڏيل قبوليت موجب ٿيڻ گهرجن.

ڀاڱو (ج)

قرضن ۽ ڇڪائڻ ڌارن هارين جي لاڳي وڃڻ بابت قانون

۲۱۵. رواجي طرح هاريءَ کي سندس زميندار کان ئي اوڌر نٿو ڏئي. هو اهي قرض هاريءَ کي يا ته پاڻ ڏئي ٿو يا ته ڪنهن مڪاني وياڄ خور جي هٿان ڏياري ٿو. ڪن ٿورن هارين جي اما عادت ٿيندي آهي ته هئا قرض ڇڪائڻ جي هر سال ڀڄي ويندا آهن. زميندار ۽ سندن اختيار انهيءَ ڊولاب کان ڀڄايو ملڻ جا مستحق آهن. قانون ب ه ه اسان رت ڏئي آهي ته جيڪو زميندار انهن قانونن مطابق ڪنهن هاري جي قرضن جي چڪاس ڪرڻ کان سواءِ انکي پاڻ وٽ ڪم تي رکيو ته ان لاءِ اهو سزا جوڳو ڏوهه ٺهرائڻ گهرجي. ساڳئي ريت جيڪڏهن ڪو هاري پنهنجن قرضن ڇڪائڻ کان سواءِ ڀڄي وڃي ته ان لاءِ اهو به سزا جوڳو ڏوهه ٺهرائڻ گهرجي.

۲۱۶. ح ۱. هنن قانونن موجب پنهنجن قرضن ڇڪائڻ کان سواءِ هاريءَ جي لاڳي وڃڻ کي سزا جوڳو ڏوهه ٺهرائڻ گهرجي. هن لاءِ سزا ڏانڊن جي هڪ چوڙي کان سواءِ هاريءَ جي چوٽائي مال جي ضبط ۽ وڪرو ۽ ان سان گڏ ڪنهن ماستريٽ جي اڳيان ڏوهي ثابت ٿيڻ تي هڪ مهيني تائين هئا پورهئي قيد جي سزا هئڻ گهرجي.

۲۱۷. ح ۲. جيڪڏهن ڪو هاري پنهنجي مارپ جي ختم ٿيڻ جي تاريخ کان اڳ پنهنجي آباديءَ تان لاڳي وڃي ته هو ڪنهن به معاوضي وٺڻ جو حقدار نه رهندو جنهن بابت هنن قانونن هيءَ طرح ٺهرايو ٿيل آهن.

۱۰۲

ڀاڱو (ط)

سزائون

۲۱۸. ط ۱. جيڪڏهن منهن قانونن ۾ ڪو خاص اظهار ڪيو ويو آهي، ته پوءِ منهن قانونن جي ڀڃڪڙي ڪندڙ شخص ڪنهن اجسٽريٽ جي اڳيان ڏوهي ثابت ٿيڻ تي پهرين دفعو ڏوڍ ڪرڻ لاءِ ڪم ٻڌي ٿو، ٻيو دفعو ڏوڍ ڪرڻ لاءِ ٽين مهينن لاءِ ۽ ان کان پوءِ جي ڏوهن لاءِ ڇهن مهينن لاءِ ٻڌا پورهي قيد جي سزا جو يا ۱۰۰ رپين تائين ڏنڊ جو يا اهڙين ٻنهي سزائن جو جوڳو ٿيندو.

ڀاڱو (ي)

ٽڪرارن جو فيصلو ڪرڻ - هاري ٽريبونل

۲۱۹. اسان ٻنهي سرشتي بابت سرڪاري قانونن جي رت سادي نموني ۾ ڏني آهي ۽ اسان پنهنجي اظهار کي صافي طرح بيان ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي آهي. اهو ضروري آهي ته انهن رٿيل قانونن کي دقيق (مشڪل) قانوني معاملن ۾ بيان نه ڪجي ڇاڪاڻ ته علم مالڪو انکي سمجهي نه سگهندا. جيستائين زميندارن ۽ هارين کي منهنجي جڳي طرح خبر پوي ٿي، پوءِ جيستائين اسين سمجهون ٿا ته ان ۾ ڇا ٻڌل ڳالهين جي تشريح بابت گهڻا ٽڪرار ٿيندا، تنهن ڪري وقت سر ڏسڻ ۽ معلوميت حاصل ڪرڻ لاءِ منهن قانونن جو هڪ نقل پاڻ وٽ رکڻ ۾ سڀني زميندارن ۽ سندن اختيارن کي آساني ۽ مصلحت نظر ايندي. هن جي ڪري اڪثر ٽڪرارن جو پاڻ ۾ تمام رسمي پهرو ٿيندو.

۲۲۰. اسين رت ٿا ڏيون ته زميندارن ۽ هارين جي دڄ ۾ ٿيندڙ ٽڪرارن جي ٻيهر ڏي ڏي هاري ٽريبونل ٺاهڻ کپي. اسين

پيارش يا ڪريون ته هاري تربيونل جي جوڙجڪ اختيارين ۽ فرض
ميلن طرح مٿس ڪن :-

(الف) صوبائي سرڪار مرڪزن تعلقي يا محال لاءِ هڪ
پاڙيڪ تربيونل مقرر ڪندي . هن تربيونل جو چيئرمين تعلقي
جو اختيار ڪار يا سرڪار جو خاص مقرر ڪيل عملدار ٿيندو .
چيئرمين کي مدد ڏيڻ لاءِ هڪ صلاحڪارن جي جماعت هوندي
جنهن ۾ زميندار ۽ هاري هڪ جيترا هوندا . صلاحڪارن جي
جماعت کي ضلعي جو ڪليڪٽر نامزد ڪندو . هن ۾ هر هڪ
نهي مان ۲ زميندار ۽ ۲ هاري مٿس گهرجن . تربيونل جي هر
ڪنهن مينبرگ ۾ مٿين جماعت مان چونڊيل ۲ زميندار ۽ ۲ هاري
چيئرمين کي ڪم ۾ مدد ڏيندا . انهن کي حاضر ٿيڻ جي دعوت
وقت اندر ڏيڻ ۾ ايندي . هنن مينبرن لاءِ ڪورم مقرر ڪيو
نه ويندو .

(ب) جڏهن ڪنهن تربيونل کي درخواست ڪيو ويو
جي يا اها بهي طرح وجود ۾ نه هجي ته ڪليڪٽرن کي وس
آهي ته ڪنهن ۾ وقت جنهن ايراضيءَ لاءِ اڳوڻي تربيونل مقرر
ٿيل هئي انهيءَ ايراضيءَ لاءِ بهي تربيونل مقرر ڪري ۽ پٽرنامو
ڪڍي ته مٿين مقرر ڪيل تربيونل اڳوڻي تربيونل جي جاء
مٿين ٿيندي ۽ اها هن قانون هيٺ مليل اختيارين هلائيندي .

(ج) جيڪڏهن تربيونل جو ڪو ميمبر هائيموڊو استعفا
ڏئي يا ڪليڪٽر ان کي موقوف ڪري (جنهن لاءِ سبب لکي
داخل ڪرڻ گهرجن) ته ڪليڪٽر کي وس آهي ته ان جي جاءِ تي
ٻيو ميمبر مقرر ڪري .

(د) هاري ۽ زميندار جي وچ ۾ ٿيل ٽڪرارن جي تهيڙ

۱۰۴

لاء ۽ بهيڏار توڙي هاري انهي ايراضي لاء مقرر ٿيل ٽربيونل درخواست ڪري سگهي ٿو جنهن ۾ اها زمين هجي. جنهن پنهنجي ڌرين کان ساڳئي هاري ۾ درخواست ٿيل هجي. درخواست ڪي گڏي ۾ ڪي درخواست ڪئي ويندي. ٽربيونل ڪي ڪيل درخواستن تي تڪلين مٿس جي ضرورت ظاهر آهي نڪي انجي مڃڻ ۾ وڪيلن کي اچڻ جي اجازت ڏيڻ گهرجي.

(ه) ٽربيونل کي لکيت ۾ درخواستون ڪرڻ گهرجن ۽ انهن جي تڪرار جي قسم، انهي زمين ۽ جنهن ڌر جي خلاف ٻڪار ڪئي وڃي هجي تنهن بابت سڀ پورا تفصيل ڄاڻائڻ گهرجن.

(و) جن درخواستن ۾ گهربل تفصيل ڄاڻايل هوندا ناهن ملڻ تي ٽربيونل انهي درخواست جي شنوائِي لاء تاريخ ۽ هنڌ مقرر ڪندي ۽ ٽربيونل اڳيان حاضر ٿيڻ لاء عرضدار ۽ سندس مخالف ڌر کي اطلاع ڏيندي.

(ز) ٽربيونل کي اختيار آهي ته سول پروسيجر ڪوڊ (جي لهرادن) موجب ڌرين ۽ شاهدن کي گهرائي حاضر ٿيڻ لاء سن ڪري.

(ح) شنوائِي جي تاريخ تي حاضر ٿيل ڌرين کي ٻڌو ويندو. جيڪڏهن ڪا ڌر بنا ڪنهن واهڻي سبب جي غير حاضر رهندي ته انکي وري ٻڌو نه ويندو جيستائين ڪا ٽربيونل کي اهو مناسب نظر اچي ته هنکي وري موقعو ڏنو وڃي.

(ط) جيڪڏهن ڌريون ڪنهن ڏاه تي آيون ته پوء ٽربيونل کي اختيار رهندي ته ان موجب پنهنجو فيصلو ڏئي.

جيڪڏهن ڌريون ڪنهن به ڏاڏي نه آيون ته پوءِ تربيتونل انهن کي
موجود ڏيندي ته هو اهي شروعاتي ۽ ٽي ٽاڻي پيش ڪن ۽ تربيتونل کي
اختياري آهي ته اهي ڪنهن به شاهدي ۽ جي طلب ڪري جا اهو
ضروري سمجهي .

(ي) ڌرين جي ڏنل يا ٻي طرح ورتل ثابتين کان پوءِ
تربيتونل پنهنجو فيصلو ڏيندي جنهن تي اسسٽنٽ ڪليڪٽر
يا ڊپٽي ڪليڪٽر وٽ اپيل ٿي سگهندي ۽ ان تي ڪليڪٽر
نظر ثاني ڪري سگهندو . انهيءَ فيصلي جي تعميل سول ڪورٽ
اهڙي ريت ڪندي چٽڪ اهو فيصلو انجي ٿي ڏکري آهي .

(ڪ) تربيتونل کي اختيار ٿيندو ته مناسب حالتن ۾
مختيارڪار کي سفارش ڪري ته جنهن قصيدار يا هاريءَ تي
اهو ثابت ٿئي ته هن ظاهر ظهور هنن قانونن جي بهارن جي ڀڃڪڙي
ڪئي آهي ته ان تي فوجداري مقدمو داخل ڪيو وڃي . اهڙي
منظوري ملڻ تي ايڏا رسيل ڌر کي اختيار آهي ته هو ڪنهن وس
واري ماستريٽ جنهن جي عمل جي حد هجي تنهن اڳيان فوجداري
مقدمو داخل ڪري .

۲۲. اهو ضروري ٿيندو ته تربيتونل ڏانهن موڪليل ٽڪرارن
جي بار بار ٿيڻ ۽ وڌڻ تي گهري نظرداري ڪئي وڃي . ڪليڪٽرن
کي هدايت ڪئي وڃي ته هو پنهنجون مختصر ماهوار رپورٽون روڻيو
ڪمشنر کي موڪلين جو جن مختيارڪارن جو گهڻو وقت تربيتونل
جي ڪمن ۾ لڳندو هجي تن کي عارضي امداد ڏيڻ جي ضرورت تي
غور ڪندو . جنهن تي اسين ٽڪرارن جي ٽڪڙي نڪال کي
نهايت ضروري ٿا سمجهون تنهن ڪري تربيتونل جي مينڊنگن لاءِ
ڪورم جو ٺهراءُ ڪرڻ اسين مناسب نٿا سمجهون . ساڳئي سبب
ڪري اسانجي رٿ آهي ته تربيتونل جي مينڊنگن ۾ وڪيلن کي شرڪ
ليڻ نه ڏنو وڃي .

۲۲۲. ٻنهي تڪراري ڌرين کي ٻڌڻ کان پوءِ چيئرمين جو اوائلي فرض آهي ته هاريءَ جي پاس-بوڪ جي داخلا ٿيڻ جي چڪاس ڪري ۽ هنن قانونن موجب فيصلو ڏئي. ٻنهي تڪراري ڌرين کي ٽربيونل جي فيصلي جو نقل ڏيڻ گهرجي ۽ هاريءَ جي پاس-بوڪ تي انهيءَ صافي رقم جي داخلا ڪرڻ گهرجي ڇاڪاڻ ته ڌرين کي ملڻ جوگي ٿيندي. هن کان وڌيڪ ٻي ڪا ڳالهه اسين ضروري نٿا سمجهون.

۲۲۳. اسانجو اندازو آهي ته گهڻا اهڙا تڪرار سال جي پهرين ٽن مهينن ۾ ئي ٽربيونل ڏانهن پهري لاءِ ايندا. اسين انهيءَ ڳالهه تي زور ڏيون ته ٽربيونل ڏانهن موڪليل سڀني تڪرارن جو نرت نڪال ڪرڻ ضروري آهي. مخدُون ڪنهن لاءِ هر نشيون ٽرسن ۽ هاري تڪرار ۾ هڪ ڌر هجي يا ٽربيونل جو ميمبر هجي ته ٻنهي جي ڪم کان گهڻي وقت لاءِ غير حاضر رهي نٿو سگهي. سڀني پوسٽ آفيسن ۾ هنن قانونن جو هڪ نقل عام جي سڌ لاءِ ڇپيوڙاڻ گهرجي ۽ انٽرنيٽ تي به موجود رکڻ گهرجي.

Gul Hayat Institute

ڀاڱو (ڪ)

رٿيل قانونن بابت عام سفارشون.

۲۲۴. ڪ.ا. رٿيل قانون هيٺين شرطن جي پابندي سان سڄي صوبي سان لاڳو رهندا، يعني ته،

(الف) جاگيري زمينون جي سردي ٿيل آهن يا نه، ۽ جن تي مخادمين جا حق نه آهن تن سان ساڳيا ٻڌڻي وارا قانون لاڳو ٿيڻ گهرجن جي زمينداري (رعيتي) زمين سان لاڳو آهن.

(ب) سروي ٿيل جاگيري زمينون جن تي مخادمين جا حق آهن انهن تي فصل جو ورهاڱو هاري ۽ مخادم هنن قانون موجب ڪندا. جاگيردار فقط هڪ ڀل جو حقدار رهندو. لئنڊ روينيو ڪوڊ کي سنه ۱۹۴۷ واري سڌاريندڙ ائڪٽ موجب جاگيردار پاران سرڪار ڀل وصول ڪندي.

(ج) اڻ سروي ٿيل جاگيري زمينون جن تي مخادمي جا حق آهن تن سان اهي قانون لاڳو ڪرڻ نه گهرجن جيستائين ڪ انهن سان سروي سڀاڻي لاڳو نه ڪئي ويئي آهي يا جيستائين انهن زمين تي ٿيندڙ پيدائش ۾ جاگيردار ۽ مخادم جي جدا جدا حصن مقرر ڪرڻ بابت جدا ڪي ٺهراءُ نه ڪيا ويا آهن.

مجهڙي:- واهن مان ريج وٺندڙ سڀني جاگيري زمينن سان سروي سڀاڻي لاڳو ڪئي ويئي آهي. اڃا پراڻي، چاهي ۽ سيلابي زمينن سان اها لاڳو نه ڪئي ويئي آهي. جاگيري زمينون جن سان اڃا سڀاڻي لاڳو نه ڪئي ويئي آهي تن تي ٿيندڙ فصلن جي ورهاڱي بابت هڪجهڙو يڪوٽي جو سرشتو لاڳو ڪرڻ سان گهڻيون پيچيدگيون پيدا ٿينديون ۽ اهو ضروري آهي ته ڪجهه وقت لاءِ اهڙين زمينن سان اهي قانون نه لاڳو ٿين.

جنهي مخادمي جا حق آهن اتي اڪثر هاري جو حصو پيدائش جي اڌ کان ڪجهه گهٽ ٿئي ٿو. جڏهن هاري فصل جو اڌ حصو کڻي ٿو تڏهن جاگيردار ۽ مخادم جي وچ ۾ ورهائڻ لاءِ پيدائش جو گهٽ حصو اچي ٿو. اهو فيصلو ڪرڻ ضروري آهي ته پيدائش مان هاريءَ جي اڌ حصي کڻڻ کان پوءِ انهن وڏن حقدارن مان ڪير پنهنجي حصي مان نقصان برداشت ڪري. اسين رت ٿا ڏيون ته اهڙين حالتن ۾ لئنڊ روينيو ڪوڊ کي سنه ۱۹۴۷ واري سڌاريندڙ ائڪٽ جا ٺهراءُ لاڳو

۱۰۸

ٺيڻ گهرجن جنهن موجب جاگيردار سرڪار جي روٽيو ڪاميٽي جي مقرر ٿيل وصول ڪري .

۲۲۵ ڪ ۲. هي رٿيل قانون پهرين شيڊولڊ فصلن سان لاڳو ڪرڻ گهرجن يعني ته :-

سڀ اناج جا فصل ، ڦٽين سميت سڀ ٽيلي هج ۽ داليون .

مجهڙي :- هتي چيڪي فصل ڇاڻا يا نه ويا آهن تن سان اهي قانون لاڳو ڪرڻ بابت هوءَ غور ڪيو ويندو .

۲۲۶ ڪ ۳. جن فصلن سان هي قانون لاڳو نه آهن تن سان ٻڌڻي جي ملي چلي لاڳو ڪرڻ گهرجي .

۲۲۷ ڪ ۴. سرڪار چيڪي قانون اختيار ڪندي سي انهنجي ٻڌڻي ٿيڻ کان هوءَ ترت پهرئين فصل سان لاڳو ٿيندا .

۲۲۸ ڪ ۵. سرڪار کي اختيار رهندو ته جن فصلن يا فصلن جي قسم يا قبضيداريءَ جي سرشتي يا علائقي يا ڪنهن ٽڪر يا ماڻهن يا ماڻهن جي طبقن کي ، هي هوءَ وقت بوقت ٻڌڻو ڪندي ، انهن قانونن يا انهنجي ڪنهن يا ڪي ائڙڪان چٽل رکي .

ج - هارپ بابت قانون سازي .

۲۱۹. ٻوڪ جي ٻين سوشن وانگر ٻڌڻي سرشتي ۾ ٻڌڻ بنيادي خاميون آهن . هن سرشتي جي مکيه خامي اها آهي جو هاريءَ کي مقدس ٻوڪيل زمين تي قانوني طور هارپ جا دائمي حق نه آهن تنهنڪري هنکي زمين جي سڌارڻ لاءِ ڪا به ترغيب ڪانه ملي . هو ٻول تي هڪ قسم جو ڪرائيدار آهي . هنکي دس آهي ته هائمرادر پنهنجي هارپ ڇڏي جا دستور مطابق خريف يا ربيع جي موسم ۾ لاهاري ٿيل

فصل جي ورهاڱي کان پوءِ ڇڏي سگهجي ٿي . زميندار کي اهو اختيار آهي ته هاريءَ کي ڪنهن به موسم جي ختم ٿيڻ تي به دخل ڪري . هارين جي هائڊرو مارپ ڇڏڻ جا واقعا عام آهن . زميندار دري ڪو هارين کي به دخل ڪن ٿا . پنهنجي هارپ هائڊرو مارپ ڇڏڻ تي يا به دخل ٿيڻ تي هاريءَ کي نڪي سندس ڪيل دائمي سڌارن لاءِ ، نڪي سندس به دخل ٿيڻ تي ڪم خاڪ ٿيڻ سبب ڪو معاضو ڏنو وڃي ٿو . اها حقيقت قابل غور آهي ته جيتوڻيڪ دنيا جي اڪثر ملڪن ڪڙهي مالڪن جي مفادن جي حفاظت لاءِ قانوني آڇا ورتا آهن پر انهن هارين (حصي تي فصل پوکيندڙن) جي مفادن جي حفاظت لاءِ ڪجهه به نه ڪيو ويو آهي .

۲۳۰. اسان کي اقوام متحده جي بين الاقوامي ليبر آفيس مان ۽ الدين سوسائٽي آف انٽرنيشنل اڪاڊميڪس مان جيڪا معلومات حاصل ٿي آهي تنهن موجب واسطيدار ملڪن اندر هارين کي دائمي قبضداري ڏيڻ لاءِ ڪجهه به نه ڪيو ويو آهي . فرانس ۾ اختيار ڪيل بئنيءَ جا قاعدا انهي ملڪ ۾ زراعت جي خاص حالتن ۽ دستورن سان ٺهي رهيا آهن . بڙو ڏي رياست جي هڪ محدود علائقي ۾ هارين کي دائمي قبضداري ڏيڻ جو تجربو ڪيو ويو وڃي .

بئني سرڪار جي ۱۹۳۹ جي ٽيڪسي ائڪٽ نمبر ۲۹ ، جنهنجي اوڻائي مراد اها هئي ته جيڪي ٻول تي رکيل هاري نقد محصول ڏين ٿا ، تنهن هارپ جا دائمي حق ڏيڻ ذريعي گهربل حفاظت ڏجي ، تنهن ائڪٽ ۾ صوبي جا حصي تي فصل ڪندڙ هاري ٻول اچي وڃن ٿا . انهيءَ صورتي جي موجوده زرعي حالتن پٽاندر جيڪي بئني سرشتي بابت هن ائڪٽ ۾ نهارو ڪيا ويا آهن سي اهڙا آهن جي سنڌ جي موجوده نرالين حالتن هيٺ موزون نه ٿيندا . هنڌال جي تقسيم کان

اگر، زمینداری سرشتي کي منسوخ ڪرڻ ۽ حصي تي ٻوڪ ڪرڻ کي باقاعدي هلائڻ لاءِ هڪ آڪٽ جو مسودو تيار ڪيو ويو هو. پر حالت ۾ نه، زراعت جون حالتون ۽ زمين جي دائمي قبضيداريءَ جا سرشتا انهيءَ صوبيءَ جا پنهنجا نرالا آهن.

سنڌ ٽيندسي ليجسلايشن ڪاميٽي (۱۹۲۵) جي رپورٽ

۲۳۱. اڄ ڏينهن تائين سنڌ ۾ زراعت ۾ ٻڌڻيءَ جي سرشتي تي صابطي رڪن لاءِ ڪي به قاعدا قانون اختيار نه ڪيا ويا آهن. سن ۱۹۲۵ع ۾ سرڪار هارين کي هارپ جا حق ڏيڻ جي باري ۾ ڄاڻ ڪرڻ لاءِ رونيو کاتي جي انچارج وزير جي زير صدارت هڪ ڪاميٽي مقرر ڪئي. انهيءَ ڪاميٽيءَ کي هيٺين ڳالهين بابت تحقيقات ڪرڻي هئي :-

(i) هارين کي هارپ جا حق ڏيڻ ضروري يا مناسب آهن ؟

(ii) جيڪڏهن ها، ته هارين جي ڪهڙن فرقن کي اهي حق ڏيڻ گهرجن ؟

(iii) هارپ جا حق ڪهڙا هئا گهرجن ؟

(iv) انهن لهرادن کي عملي جامو پهرائڻ لاءِ، ڪهڙي دستور العمل ۽ ڪهڙين سزائن ڏيڻ جي ضرورت آهي ؟

۲۳۲. انهيءَ ڪاميٽيءَ جي اڪثريت (سواءِ انهن ڇهن ميمبرن جي، جن نڪا رپورٽ تي صحيح ڪئي ۽ نڪو انڪاري رايو لکيائون) اهڙو رايو ڏنو ته حق ڏيڻ گهرجن. بهان ڪيل سبب هي هئا ته ”هارين جو هڪ محنتي طبقو پيدا ڪجي ۽ تنهنڪان سواءِ اهڙا اُٻاڻ وٺجن جو وڌيڪ اثرائتي نموني ۾ زمين جي ٻوڪ ڪري سگهجي.“

ڪاميٽي ۽ سفارش ڪئي ته ٻين حقن سان گڏ، دائمي هارپ جو حق پڻ انهن هارين کي ڏجي چيڪي انهيءَ حق جا لائق هجن. ڪنهن کي لائق سمجهيو وڃي نٿو سگهي شرح ڪئي ويئي. اهڙيءَ طرح ڏنل هارپ، موردني هٿن گهرجي، پر انتقال ڪرڻ يا ضبط ٿيڻ جو ڪو به نه هجي. اڃا تائين سرڪار ڪاميٽي ۽ جون ڪيل سفارشون اختيار نه ڪيون آهن.

۲۳۳. انهيءَ رپورٽ تي ٻن ميمبرن زبردست انڪاري رايو اڳيا هئا. مسٽر جي - ايمر - سيد، ايمر - ايل - اي ۽ بٽي سرشتي کي منسوخ ڪرڻ، زمينن کي قومي ملڪيت بنائڻ ۽ هارين کي مالڪي جي حقن ڏيڻ جي فائدي ۾ هو. مسٽر ٽيئل مل ڊوئلرام ايمر - ايل - اي جي انڪاري راءِ اڪثريت جي رپورٽ تي معقول ۽ قوي نڪتو چيني هئي. هنکي سنڌ اندر زمينن جي وڌين ايراضين جي هون ٻوڪن بابت پنجاه سالن جو آزمودو هٿن ڪري پهراڙيءَ جي حالتن جي گهري معلوميت هئي ۽ انهي ڪري سندس رايي کي واهي عزت ڏيڻ ڪپندي هئي. جتي جتي هارين ڪنهن به چڱي فائدي ٿيڻ کان سواءِ پهراڙيءَ جي اقتصادي حالت کي نقصان پهچڻ امڪان هو، اتي هن خبردار رهڻ جي صلاح ڏني آهي. انهن جي راءِ سان شامل آهيون ته هارپ جي رئيل دائمي حقن ڏيڻ مان ظاهر ڪيل فائدا گهڻي قدر خيالي ثابت ٿيندا.

۲۳۴. انهيءَ ڪاميٽي رايو ڏنو آهي ته اهي سفارشون سڄي سردي سان لاڳو ڪجن سو اسين سمجهون ٿا ته ڪاميٽي ۽ هارين جي واطوڪي رهڻي جي نموني جو ڪافي طور صحيح جائزو نه ورتو آهي، نڪو انهيءَ ڳالهه جو خيال ڪيو آهي ته جن ندين کانپدارن کي هارپ جا دائمي حق مليل آهن انهن جي زرعي ڪمن جو درجو ڪيترو گهٽ آهي ۽ پاڻيءَ جي مهيا ڪرڻ لاءِ چيڪي مختلف سرشتا آهن انهن جي

ڪري زراعت جون جيڪي مختلف حالتون آهن انهن تي به ڌيان نه ڏنو ويو آهي ۽ سندن سفارشن کي عمل ۾ آڻڻ مان جيڪي جسماني ٽڪايفون پيدا ٿينديون تن جو به صحيح جائزو نه ورتو ويو آهي.

۲۳۵. زمين جي قبضيداريءَ جو چالو سرشتو منهن به بڻجي چڪو آهي. وڏي اهميت آهي سو اسانجي پهرڙيءَ جي سماج جو بنياد آهي ۽ زمين جي قبضيداريءَ ۾ ڪا به وڏي غير قرار ڪرڻ ڪري سماجي ۽ اقتصادي حالتن تي زبردست اثر پوندو. ڪاميٽي کي جن نتيجن جي ملڻ جي توقع آهي انهن جي برعڪس نڪرندڙ نتيجن جي خلاف خبرداري ڪرڻ جي ضرورت آهي. هارين کي دائمي قبضيداريءَ جا حق ڏيڻ ايسٽائين ڪامياب نه ٿيندا جيستائين ڪ فائديمند قبضيداريءَ لاءِ گهربل ضروري حالتن لاءِ بندوبست نه ڪيو ويندو.

۲۳۶. جيڪڏهن حفاظت هيٺ ايندڙ هاريءَ کي اها خاطري نٿي ڏيئي سگهجي ته ٻول تي هاري هٿ واري حيثيت ۾ جيڪي جڳا چوڪا فائدا هينئر هنکي آهن تن کان هنکي محروم نه رکيو ويندو، ته پوءِ رٿيل تدارڪ جنهن موجب هنکي قبضيداري جا حق ڏنا ويندا سو گهڻن حالتن ۾ انهي مرض کان به بدتر آهي. اصول طور اسين قبول ڪريون ٿا ته جا زمين هاري پوکي ٿو انهيءَ تي ڪن شرطن جي پابندي سان ڪيس هارپ جو دائمي حق ملڻ مناسب آهي. تنهن ڪري هن رپورٽ جي باب ۴ ۾ اسان انهي لاءِ سفارش ڪئي آهي. پرائين ڪرڻ کان اڳ جيڪي ضروري ڳالهين درپيش اينديون تن جو به اسان ذڪر ڪيو آهي. انهن ڳالهين ۾ هي ڳالهين جهڙوڪ زمين جي قبضيداريءَ ۽ زمين جي ڍلن ٻڌڻ جي سرشتن ۾ سڌارا آڻڻ ۽ جي سرڪاري زمينون هن پراجي ۾ مڪمل ٿيڻ کانپوءِ آبادي وڌائڻ لاءِ ميسر ٿينديون تن جي جوڙجڪ ۾ به بنيادي سڌارا آڻڻ بابت ڳالهين اچي وڃن ٿيون. اهي هاري جي هن وقت

زمينداري زمينن تي ٻڌڻي دستور هيٺ هوڪم جي ڪم لاءِ رکيل
آهن تن کي دائمي قبضيداري ڏيڻ لاءِ سفارش ڪرڻ هڪ باڪل عهدي
گاهه آهي.

هاري جي دائمي حقن تي اعتراض

۲۳۷. ڪاميٽي جيڪا رٿ ڏني آهي ته زراعت جي چالو زمينداري
سرشتي هيٺ هارين کي ماڻهن ۽ حقن موجب نروار ڪيل زمينن ۾ قبضيداري
جا دائمي حق ڏنا وڃن تنهن بدسبت اسان کي هيٺيان اعتراض آهن:-

(۱) اوڌر ملڻ جو ٻيو سڌو ذريعو لهرائڻ کانسواءِ حفاظت
هيٺ ايندڙ هارين جي اوڌر زميندار وٽ بند ٿي وڃڻ جو
خطرو آهي.

(۲) اهڙا اپاءُ مهيا ڪرڻ نا ممڪن ٿيندا جن جي وسيلي
حفاظت هيٺ ايندڙ هاريءَ کي زمين جي ريج واسطي پاڻي جو حق
حصو ملي سگهي ۽ نتيجي طور سندس هوڪيل زمين جو فصل
گهٽ ٿيندو ۽ اهڙي طرح سندس آمدني ۾ گهٽ ٿيندي.

(۳) هارين کي ڪنهن به وڏي فائدي ٿيڻ کانسواءِ زميندارن
۽ سندن هارين جي وچ ۾ هڪٻئي لاءِ هينئر جيڪي خير خواهي
جا زانا آهن تن ۾ گهڻي قوت پئجي ويندي.

(۴) گهڻن هارين کي ڏاندن کانسواءِ ٻيو به پنهنجو چوپايو
مال آهي. زميندارن کان مال جي چاري جون سهوليتون ملڻ ڪري
اهي هاري پنهنجو چوپايو مال ٻالي سگهن ٿا. انهن کي ماڻهن ۽
حقن سان نروار ڪيل قبضيداري ۾ دائمي حق ڏيڻ ڪري انهن
کي گهڻين حالتن ۾ پنهنجن چوپايو مال گهٽائڻو پوندو ۽ اهڙي طرح
سندن آمدني جو وڏو ذريعو محدود ٿي ويندو.

(۵) جيئن ته هاري اڪثر پنهنجي ڪنڊ جي ماڻهن کي پوک جي ڪم ۾ لڳائيندا آهن ۽ دائمي حق ڪنڊ جي ماڻهن کي ڏنو ويندو جي الهيءَ جي ملڻ جا لائق هوندا تنهن ڪري ٿوري ئي وقت ۾ ڌرتي ۾ ايندو ته خانداني تعلقات زمين جي دائمي حقن کان وڌيڪ مضبوط آهن. اهڙن هارين کي پاڻمرادو پٽن جي دائمي حقن تان دست بردار ٿيڻو پوندو ۽ انهي ڪري زرعي اقتصادي حالت ۾ قوت پئجي ويندي.

(۶) جيئن ته ٿرڪٽر مشين کانسواءِ ڪم خرچ ۽ فائدي واري پيدائش اصل حاصل ٿي نه سگهندي، تنهن ڪري ضروري آهي ته زمينداري زمين کي ننڍن ننڍن ٽڪرن ۾ نه ورهائجي جوڙا ٿيڻ (يعني زمين کي ننڍن ٽڪرن ۾ ورهائڻ) مشين جي ذريعي ٿيڻ ڪرڻ جي خلاف ٿيندي.

(۷) قديم طريقن موجب پوک ڪرڻ جي هلندڙ حالتن هيٺ، حفاظت هيٺ آيل هاريءَ کي جيڪا ايراضي ڏني ويندي آهي، اها جئن جئن آبادي وڌندي ۽ وڌيڪ ڳريل ٿيندي ويندي تنهن اها تمام وڏي ثابت ٿيندي. حفاظت هيٺ آيل هاري جي هوشن وڌين ايراضي پوکڻ تي وڌيل آهن تن کي وري ننڍين ايراضي ڏيڻ ڪري انهن ۾ شايد مخالفت پيدا ٿئي.

(۸) جيڪڏهن ٻين اهڙن جي ذريعي زمين مل ڪم خرچ ۽ وڌ ۾ وڌ فائدو حاصل ٿي نه سگهيو ته وقت آنبي شايد سرڪار زمين کي قومي ملڪيت بنائڻ لاءِ مجبور ٿي پوي.

هارين کي قبضيداريءَ جا دائمي حق، جي هن وقت هنن کي مليل نه آهن، ڏيڻ ڪري انهن سڌارن کي جڳيءَ طرح عمل ۾ آڻڻ ۾ تڪليف ٿيندي.

۲۳۸. انهن اعتراضن مان گهڻا عام حالڪن سان لاڳاپيل آهن. پراڻي زمينن سان به لاڳو ٿين ٿا جتي ڦيري ڦيري واري آبادي ڪرڻ جو سرشتو هلندڙ آهي. مختلف نمونن ۾ ڦيري ڦيري آبادي ڪرڻ جو سرشتو انهن زمينن تي هلندڙ آهي جنڪي سڌا وهندڙ واهن مان پيڇ ملندي آهي ۽ انهن سيلابي ۽ باراني زمينن تي جنڪي پيڇ بند ڏنل ر هوندا آهن. اهي زمينون جتي ڦيري ڦيري آبادي ڪرڻ ۾ نه ايندي آهي سي فقط ساريال ۽ چرخي رستي پيڇ ملندڙ ۽ اهي باراني زمينون آهن جنڪي وڏا ٻڌا ڏنل هوندا آهن. جن زمينداري نڪرن ۾ ڦيري ڦيري آبادي ڪرڻ جو سرشتو چالو آهي اتي هارين کي قبضيداريءَ جا دائمي حق ڏيڻ مان انهن کي فقط هيءَ فائدو ٿيندو جو هو هن ڪري خوش ٿيندا ته کين ڪو نروار ڪيل زمين جو ٽڪرو آباديءَ لاءِ مليل آهي جنهن ڪري سندن سماجڪ حيثيت به وڌي ويندي. پر هي فائدو ڪنهن به ڪم جو نه ٿيندو جيڪڏهن هنن جا حقيقي نقصان ۽ اهڃا رهندا آيا. اسان هن خيال سان ساريال چرخي ۽ بند ڏنل باراني زمينن کي هن عام نظريي کان ٻاهر رکيو آهي جو اهي ساڳيون زمينون هونديون آهن جتي هاري رسم موجب هر سال ساڳيا ڪيت ڪيڙيندو آهي. انهيءَ سبب ڪري چالو زمينداري سرشتي جو ٻوٽن ۽ ٻين جي ڌڪ ڪيل زمينن تي هارپ جي دائمي حقن ڏيڻ مان شايد ڪجهه ڪاميابي حاصل ٿئي.

قبضيدارين جون ايراضون

۲۳۹. ٽيننسي ليجسليشن ڪاميٽيءَ هارين کي دائمي هارپ جي حقن ڏيڻ جي باري ۾ جيڪا مڪيه ۾ مڪيه ڳالهه اصل خيال ۾ نه آندي آهي سا هيءَ آهي ته هر هڪ هاريءَ کي شخصي طرح ڪيترائي ايراضي مقرر ڪري ڏجي جنهن لاءِ کيس هارپ جا دائمي حق ڏيڻ

۱۱۶ - سندن رپورٽ جي باب ۴ جي فقرائن ۴ ۽ ۵ مان ظاهر آهي ته حفاظت هيٺ آيل هر هڪ هاريءَ جي شخصي قبضيداري جي ايراضي مقرر ڪرڻ بابت ٽي ڳالهون هنن ضروري سمجهيون، سي هي آهن. (الف) اها ايراضي جا هاري پاڻ شخصي طرح آباد ڪري سگهين ٿو (ب) انهيءَ ايراضي ۾ وڌيڪ اثرائتي ۽ فائدي مند آبادي ڪرڻ لاءِ جيڪا تخفيف ضروري سمجهجي ۽ (ج) پاڻيءَ جي موجودات. مختلف پرڪارن سان آباد ٿيندڙ زمينن جهڙوڪ سدا وهندڙ واهن مان ريج ٽي ٿيندڙ زمينون، واه جي وٽي وهندڙ واهن مان ريج ورٽل زمينون، غير واه واريون زمينون ۽ سيلابي، چرخي ۽ ٻارائي هر قسم جي زمين تي هارپ جي دائمي حقن ڏيڻ لاءِ فائدي واري ايراضي ڪيتري مقرر ڪجي تنهن لاءِ ڪاميٽيءَ پنهنجي ڪا به راءِ ظاهر نه ڪئي آهي. هن مسئلي بابت ڪيتريون ئي هڪٻئي جي مخالف ڳالهون آهن جن مان ڪي ته اهڙيون خيس ڳالهون آهن جي خيال ۾ نه آڻڻ جهڙيون آهن نڪي اسانجي اختيار آهي ته اسين ڪو رايو ڏيون ته انهن جدا جدا حالتن هيٺ ڪهڙيون مختلف ايراضيون مقرر ڪرڻ ۾ اچن - تنهن هوندي به غير سرڪاري هاري ڪاميٽيءَ جي هڪ اڳواڻ سفارش ڪئي آهي ته وڌ ۾ وڌ ايراضي جنهن بابت ڪنهن به هاريءَ کي قبضيداريءَ جا دائمي حق ڏيڻ گهرجن سا ايراضي ساريال زمين جي حالت ۾ ^۸ (اٺ) ايڪڙ ۽ خشڪ فصل (ڪپهه ۽ ڪڻڪ) واري زمين جي حالت ۾ ۱۶ (سورهن) ايڪڙ هئڻ گهرجي، ۽ گهٽ ۾ گهٽ ايراضي هڪ سروي نمبر يا ڪنهن سروي نمبر جو پيٽي نمبر هئڻ گهرجي. جيڪڏهن هاريءَ جي مرضيءَ تي ڇڏجي ته يا ته هارپ جي دائمي حقن کانسواءِ جيڪا کيس هيٺئر ايراضي مليل آهي سا آباد ڪندو رهي يا وڌيڪ گهٽيل ۽ سٺي پوکيءَ جي خاطر کيس انهيءَ کان گهٽ ايراضي ڏني

د جي پر هن. حالت ۾ زميندار جي ناراضگي هيٺ کيس هارپ جا دائمي حق ڏنا وڃن ته اهو ظاهر ٿيو آهي ته پنهنجي گالهين مان هو ڪهڙي ڪهڙي گالهه پسند ڪندو.

۲۲۰. هارپ جي گرانٽن جي مقرر ڪرڻ ۾ فائديواري ايراضي براج جي دائمي وهندڙ واهن تي ۲۴ ايڪڙ ۽ براج جي ساريال واهن تي ۱۶ ايڪڙ رواجي طرح سمجهي ويندي آهي. پر هارپ تي زمينون ڪٽندڙ گهڻا اهي هوندا آهن جنجي گهر جا ٻيا پٽي وري پنهنجي تي پوک ڪندا آهن. هارپ تي گرانٽون ڏيڻ واسطي جيڪي ايراضيون روٽيو کاتي وارا مقرر ڪندا آهن سي اهڙيون نه آهن جي ڪنهن به يڪي ڪتب جي فائدي واري آبادي لاءِ سمجهجن.

۲۲۱. پوک ۽ موجوده قديمي حالتن هيٺ زراعت جي جدا جدا سرشتن کي منهن ڏيڻ لاءِ زمين کي فائدي وارين ڪتب وار ايراضين ۾ ڪشي ڪيئن به ورهائجي پر جڏهن زرعي زمين تي ماڻهن جو تعداد گهٽي قدر وڌندو تڏهن اهي ورهائيل ايراضيون اڪل وڌيون ثابت ٿينديون ۽ زمين تي ماڻهن جي ٻيهر نه اوس ٿي ٿيڻي آهي. مهاجرن جي وڌيڪ تعداد کي زمين تي ئي وسائڻو آهي. جيسين لوئر سنڌ براج واري رت مڪمل ٿئي تيسين مهاجرن کي پوک جي ڪم تي لڳائڻ لاءِ هاڻوڪي واهن جي اسڪيم تي ئي آثار رکڻو پوندو انهيءَ لاءِ ته موجوده هارين جي ڪمن ڪارين ۾ وڌيڪ مدد گار مان. ائين ٿيڻ سان ممڪن آهي ته آبادي عام طرح وڌيڪ گهاتي ۽ تيز ٿئي ۽ ائين ٿيڻ ڪري ڪتب وار ايراضيون، جي هن وقت فائدي واريون سمجهيون وڃن ٿيون تنهنجي گهٽائي موافق ڪرڻ جي ضرورت ٿئي. قومي اقتصاديات جي لهڙيءَ لاءِ جنهن رت موجب هاريءَ کي ماپ ۽ حدون نروار ڪري

فيصيدياري دائمي حقن سان ڏني وڃي ٿي تنهن لاءِ اهو ضروري آهي ته سرڪار کي اڄاڻ ۾ اختيارين ڏنيون وڃن - جنهن ڪري سرڪار حفاظت هيٺ آيل ماريءَ جي ايراضيءَ کي هر انداز ڪري سگهي.

۲۲. زمين جي فيصيدياريءَ جي سرشتي ۾ ڪا وڏي تبديلي ڪرڻ کان اڳ سرڪار کي اقتصادي ڳالهين بابت سموريون حقيقتون مٿس گهرجن - اهڙين تبديلين ڪري جيڪي ممڪن نتيجا نڪرن سگهن فقط اقتصادي ڳالهين کي پوري طرح نظرمان ڪرڻ کانپوءِ گهڻي قدر صحيح نموني ۾ اڳواٽ ٿي ٻڌائي سگهبا.

۲۳. هارين کي فيصيدياريءَ جا دائمي حق ڏيڻ مان جيڪي نتيجا نڪرندا تن بابت ورتل شاهدن ۾ باڪل مختلف رايو مليا آهن - شاهدي ڏيڻ وارن مان ڪن جو اهو رايو آهي ته اهي حق هارين جي گهڻن ڏکڻ لاءِ آب حيات ثابت ٿيندا - ٻين جو خيال هو ته هنن حقن ملڻ ڪري هارين ۽ زميندارن جي موجوده لاڳاپن ۾ فيڌاڙو بڻجي ويندو ۽ ساڳئي وقت فصل جي هيدائش ۾ ڏينهن ڏينهن گهٽبي ويندي.

پاڻاٽ رٿن ۽ اقتصادي برتالن جي ضرورت

۲۴. پاڻاٽ تجربتي وارين رٿن ۽ اقتصادي برتالن کانسواءِ هنن وڏن اختلافي رايي جو فيصلو ٿي نه سگهندو - جيڪي برتالن ڪرڻ ضروري آهن تن بابت ڪجهه ذڪر ڪجي ٿو (۱) اهو چاڄي ڏسڻ ته ٽن قسمن جون زمينون (الف) ڪتنهن لاءِ معافي مليل زمينون (فيصيدياريون) (ب) هارپ تي ڪٽڻ ڪمل زمينون ۽ (ج) هارين مٿان ٻوڪيل زمينن جي آباديءَ مان ڪيوري هيدائش ٿئي ٿي. جيڪڏهن هر ڪنهن قسم جا ۲۰ ٽڪرا اهڙي برتال ڪرڻ لاءِ چونڊيا وڃن ته جيڪر انهيءَ باري ۾ ڪافي معتبر معلومات ۽ ضروري انگ اکر

پلي وڃن - اهي زمين جا ٽڪرا جيئن اچن تيئن چونڊيا وڃن ۽ برنال
۽ راج جا مکيه سرڪار جهڙوڪ سدا ۽ هندڙ واھ ۽ نان ۽ راج واھ ۽ سيلابي ريج
اچي وڃن گهرجن . اها تحقيقات ڪرڻ تہ ٻن قسمن وارن زمينن يعني
تہ (الف) واٽرڪورس مان ريج وٺندڙ سڀ زمينون جن جا مالڪ خود
پوک ڪندڙ هاري آهن ۽ (ب) ساڳئي واھ مان نڪتل واٽرڪورس ۽ مٿس
زمين جي . بجهڙائيءَ ۾ اهي زمينون جتي فقط ٻڌي سرشتو مروج
آهي، انهن ٻن قسمن جي زمينن مان سرڪار جي ڏنل پاڻيءَ جي هر ڪ
'ڪيوسڪ' بنديان ڪيتري ڀل ملندڙ آهي .

۲۴. اسپين ٽيننسي ايجنسي ڪاميٽي جي سفارش تي ۱۹
زني ڪريونڊا چاڪا تہ انهن جي رپورٽ ۾ ڏنل رٿون هارين ۽
سندن زميندارن جي وچ ۾ تعلقات سان لاڳو آهن - اسپين سمجهون ٿا تہ
انهيءَ ڪاميٽي جي سفارش موجب هارين جي اقتصادي حالتن جي
تبديليءَ ۽ سندن رهڻي جي حالت تي ڌيان ڏيڻ کان سواءِ انهن کي
بستيڊاريءَ جا دائمي حق ڏيڻ ڪري ڏيهاڻي اقتصادي حالت خراب ٿي
ويندي ۽ ساڳئي وقت هارين جي زندگيءَ جو معيار نه سڌرندو نڪو
ڪو ٻوڪ - جي ڪن ۾ ڪا تبديلي ايندي - انهن ڳالهين جي آڌار
تي سمجهي صوبي جي اندر هارين کي دائمي بستيڊاري نسبت ٽيننسي
ايجنسي ڪاميٽي جي سفارش جي تائيد ڪرڻ کان اسين قاصر
آهيون .

۲۵. اسپين هن ڳالهه تي متفق راءِ آهيون تہ مهاجر جيڪي هجرت
ڪري هتي آيا آهن انهن کي ڪم ۾ رٿائون جو مسئلو اهڙو نه وڌو آهي جو
انکي امن امان ۽ زمين کي پاڻي پهچائڻ جي ذريعن کي قائم رکڻ وارن
مسئلن کان سواءِ ٻين گوناگون مسئلن تي ترجيح ڏيڻ گهرجي ، ۽ اهڙو ڪجهه
نه ڪرڻ گهرجي جڏهنڪري انهن کي ڪاميٽيءَ سان زمين تي
دسائڻ واري مسئلي کي ڪو نقصان نه ٿي .

۲۴۷. اسانجي ڪاميٽي جي اڪثريت جو رايو آهي ته فارش جي فيضيدارين جي دائمي حقن ڏيڻ کي عارضي طور مهمل ڪجي. دستور مسعود جنهن هن ڳالهه تي ٿيل بحث مباحثي ۾ ڪوبه راءِ نه ڏني هئي، اهو رايو لکي داخل ڪيو آهي ته ڪجهه وقت لاءِ هڪ دفعو آبادي ۽ ورثا ڪانپوءِ هاري جي زمين تي رهڻ لاءِ شرطي حق ڏنو وڃي ته اهو زميندار جي هٿ هيٺ آبادي ڪري.

۲۴۸. چيئرمين سفارش ڪئي آهي ته مهاجرن کي زمين تي رهڻ ڪانپوءِ مناسب طرح جيڪو جلد ئي سگهي اوترو جلد جنهن تعلقي (زمين) کي فقط نان براج (ساريال) واه مان ريج ملندڙ سڌائين وٺندڙ (ساريالي) واهن ذريعي وڃي اهو تعلقي چونڊي پهريائين الهڙي ٽينڊسي ليجسلايشن ڪاميٽي جي ڪم ۾ گير - فارش موجب فارش جي فيضيداري جا دائمي حق ڏهن (۲) چونڊيل تعلقي ۾ مليل آزمودن جي مد نظر ٻين ايراضين ۾ دائمي فيضيداري جي حقن ڏيڻ بابت وڌيڪ چاڃ ڪجي -

ج - ۲۴۹. راءِ جي حقن ڏيڻ جو اذڪت

۲۴۹. اسان جي ڪاميٽي جي اڪثريت شامل راءِ آهي ته سرڪار کي ڪي به فارش جي حقن ڏيڻ جي اذڪت ذريعي هڪ جي بهشتي سرشتي کي ڪن قانونن موجب هلائڻ لاءِ هارين کي حق ڏيڻ لاءِ اختيارين حاصل ڪري. اهو حقيقت ۾ اختيارين ڏيڻ جوئي اذڪت ٿيندو. بهشتي سرشتي نسبت آهي قانون، اذڪت هيٺ جوڙيل قانونن جي صورت اختيار ڪندا. ليجسلاچر (قاعدي ساز مجلس) ۾ بهش ڪرڻ کانسواءِ آهي قانون وقت بوقت نرالين حالتن موافق آهي وڌائي ۽ سڌاري سگهجن ٿا.

د - اختيار جو

۲۵۰. بهشتي سرشتي کي ڪن قانونن موجب هلائڻ لاءِ جيڪي رٿون اسان ڏنئون آهن اهي جيڪڏهن سرڪار اختيار ڪندي ته

هاريون کي قبضيداريءَ جا دائمي حق ڏيڻ ڪري جن فائدين ملڻ جي
 اميد آهي ان کان وڌيڪ گهڻا ۽ حقيقي فائدا ملندا، جيستائين اشتراڪيت
 پسند ٿئي ٿي. ان جي رهنما آهن، نه قبضيداريءَ جا دائمي حق
 اهڙا آهن جي هارين جي ٻين سڀني حقن کان اڳواٽ هارين کي ڏيڻ
 ٿهرجن. جائز ۽ حقيقي آهنجن کي، جي ظاهري مڃڻ يا معنوي، دور
 ڪرڻ لاءِ هن مسئلي تي غور ڪندي اسان حقيقت شناسي جي احساس
 کي وائڻ رکڻ جي ڪوشش ڪئي آهي ۽ اهي رڳو ٻين پيش ڪيون آهن
 هي نه رڳو عمل ۾ اچڻ جهڙيون آهن پر گولائي اقتصادي حالتن کي
 بچاءُ ٻڌڻ کانسواءِ ڪارگر به آهن. اسان چاڻي وائي هارين کي
 انهن وڏن ۽ چڱن جوڪن حق ڏيارڻ جي ڪوشش ڪئي آهي، جي هنن
 اڳ استعمال نه ڪيا آهن. جتي جتي اسانکي سمجهه ۾ آيو آهي ته
 اهي حق زميندارن لاءِ نقصان ڪار ٿيندا اتي اسان زميندارن جي حفاظت
 لاءِ انهي ڏيڻ مناسب سمجهيو آهي ۽ پر اسان رڳو انهن حالتن ۾ انهي
 ڏيڻ جون سفارشون ڪيون آهن جتي اسانجي راءِ ۾ انصاف جي
 تقاضا ڏسڻ ۾ آئي آهي.

باب ٽيون

Gul Hayat Institute
 سرڪاري کان جون مشغوليون -

تمهيد.

۲۵۱. باب ٻئين ۾ اسان ڏيکاريو آهي ته هارين ۽ زميندارن جي
 وچ جيڪي ڏي وٺ جا تعلقات آهن اهي ڪيئن سڌارجن.
 زابل تجويزن مان اميد رکجي ٿي ته اهي هاريءَ جي خريدي
 ڪرڻ جي وسيعت وڌائينديون - جيستائين ڪ هارين کي سندن
 اصولي حالت ۾ رهڻ کان باز نه آندو ويو ۽ جيستائين ڪ سڌاري

جي راهه جيڪي رندڪون آهن انهن کي دور نه ڪيو وڃي
 انهن کي پنهنجي صابطي هيٺ نه آندو ويو ٿيستن مٿس
 هاريءَ جي رهڻي جي معيار ۾ ڪافي سڌارو ٿي نه سگهندو. سرڪار
 اثرائتي مدد کانسواءِ هي مقصد حاصل ٿي نه سگهندو. تنهن
 هاريءَ جي رهڻي ۾ معيار بلند ڪرڻ جو مسئلو هيڏين صورت
 ۾ ٿو يعني ته چيستن ۾ آبادگارن کي تعليم ڏيڻ ۾ وڌيڪ
 ڪجهه ٿيستن هن مقصد حاصل ڪرڻ ۾ وڌيڪ ڇا ڪرڻ گهرجي
 انهيءَ جو جواب مختصر هي آهي ته هارين کي چڱيءَ ريت تعليم ڏيڻ
 هنن کي ڪمائڻو علم سيکاريو ۽ ساڳئي وقت اهي شيون ۽ خدمت
 سندن حوالي ڪريو جي هنن کي سندن رهڻي جي معيار
 ڪرڻ ۾ مدد ڪن. هن باب ۾ مکيه مضمون هي آهي ته سرڪار
 جي مشغولين ذريعي اهو مقصد ڪيئن حاصل ڪجي.

۲.۲. حقيقت ۾ سرڪاري مشغولين مان هاريءَ کي جيترو
 گهڻن ۽ سٺن فائدين جي جائز طرح اميد رکڻ گهرجي ان کان هڪ
 گهڻي قدر گهٽ فائدا ملن ٿا. گوناگوني اقتصاديات ۾ هن جو جيڪو
 اهم درجو آهي انهيءَ جي تقاضا آهي ته ڳولڻ اندر جيڪي
 سرڪاري ڪاروباري ڪم آهن سي پنهنجن جون ڪم ڪاريون انڙي
 ريت هلائين جو هاري انهن جي خدمتن مان چڱو جوڪو فائدو وٺي
 سگهي. لائڊ هراج کي مڪمل ٿئي ها سال ٿيا آهن پر انهيءَ نموني
 ۾ هاريءَ جي سماجي ۽ اقتصادي حالتن ۾ جن سڌارن ٿيڻ جي
 هئي انهن مان ڪوبه سڌارو ٿيل نٿو ڏسڻ ۾ اچي. دنيا جي ٻين
 مهاڀاري واري لڙائيءَ جي وڏين طلبن ڪري سرڪار جون سڌارون
 ترقي آڻڻ جون تجويزون روڪجي ويون آهن. ملڪ ۾ سياحت
 تهذيبون ٿيڻ ڪري اهي تجويزون شايد اڃا به روڪجي وڃن ڇاڪاڻ
 ته

سياسي تبديلين جي ڪري مذڪور تجويزن جي تڪميل
 انهن پئسي جي ضرورت آهي اوترو پئسو شايد مهيا ٿي نه
 ڪري سگهجي ٿو. اسين سرڪار جي فقط انهن رٿن بابت سفارش
 ڪريون ٿا جن کي هارين جي دنياوي، جسماني ۽ تهذيب جي ٻي
 طرف لاءِ ترجيح ڏيڻ گهرجي.

الف - زرعي کاتو

۲۰۱۳. ڇاڪاڻ ته هاري تمام گهڻين حالتن ۾ پاڻ زمين جو
 ڪير بندڙ آهي تنهن ڪري هنکي ئي زرعي ۽ ويٽرنري کاتن جي
 مشغولين مان وڏا فائدا ملڻ گهرجن. زرعي کاتي جي ڪم جي
 پروگرام کي ٽن ڀاڱن ۾ ورهائجي ٿو يعني ته، ڪوچنائون ڪرڻ،
 ڪاليجي نصاب ۽ تعليم ۽ واڌاري ۽ بهبودي آڻڻ جو ڪم - ڊپارٽمينٽ
 جي وڌايل سڌاري واري ڪم مان هر ڪنهن هاريءَ کي فائدو ملڻ
 گهرجي. ڊپارٽمينٽ عملي طرح فقط زميندارن ۾ سنو ٻج
 درمائي ٿي جي هو پنهنجن جي هارين کي پوکڻ لاءِ ڏين ٿا
 انهي مشغوليءَ کانسواءِ زرعي کاتي جي ڪيل ڪمن مان هارين
 کي ٻيو گهڻو فائدو ڪونه ٿو ملي.

Gul Hayat Institute

سڌاريل ٻج

۲۰۱۴. هن کاتي جي سڌارن وارن ڪمن ۾ زميندارن منجهه
 سڌاريل ٻج ورهائڻ واري ڪم کي صحيح طور اول جاءِ ڏني ويئي
 آهي. سڌاريل ٻج جنهن کي پيداواريءَ جي وڌيڪ لياقت هوندي
 آهي ۽ جو ڪينڊن ۽ مرضن جي نقصانن کان آزاد هوندو آهي سو
 آبادگارن کي ڌيئي زراعتي پيدائش وڌائڻ جو صحيح ۽ سولو طريقو
 اختيار ڪندو آهي. سڌاريل ٻج کي گاڏڙ ڪري يا پنهنجن مان هڪ

قسم جائي هون ڪڍي پيدا ڪرڻ لاءِ وڏي پئماني تي تجربن ۽ ڪوشش ڪرڻ جي ضرورت آهي. سڌاريل هج ڪي وري وري گهڻي انداز ۾ پيدا ڪرڻ ۽ آبادگارن کي بلڪل صاف حالت ۾ تجارتي طور گهڻي انداز ۾ ڏيڻ لاءِ سهوليتن جو هئڻ ضروري آهي.

۲۰۵. انهيءَ ڪاٺي ۾ هر قسم جي هونن کي پوکڻ ۽ ناپاڻا جيڪي تمام گهڻي قابليت سان وڏيون ڪوچنئون ڪيون ٿيون وڃن سي اهڙيون آهن جو فصلن جي سندن نسلن کي پيدا ڪرڻ ۾ جيتوڻيڪ وڏي هٿي ڏين - پر جنهن نموني ۾ ڪاٺي جي سڌاريل هج ڪي گهڻو انداز ۾ پيدا ڪرڻ ۽ زميندارن ۾ ورهائڻ جون رٿون عمل ۾ آڻڻ ٿيون تنهن ۾ گهڻا عيب آهن -

انتظام ۾ هيٺيان نقصا آهن (۱) زمين، ريڄ جي پرڪار ۽ آب جي مختلف حالتن هيٺ هجڻ جي ڪواس ڪرڻ لاءِ ڪا سهوليتون موجود نه آهن (۲) ڪن باضابطه حالتن هيٺ انهن هجن زمينن تڪرور ۾ پوکڻ کانپوءِ آهستي آهستي وڏي پئماني تي تجارتي طور گهڻي انداز ۾ پيدا ڪرڻ لاءِ گهربل سهوليتون پڻ موجود آهن - هن ڪاٺي جي لڙائي هون ترقي آڻڻ واريين تجويزن ۾ ۱. پنهي سهوليتن لاءِ بندوبست ڪيو وڃي آهي - انهن تجويزن هون تعليم وارن نديا فارم (ڪيٽ ۽ ٻنهيون) ۾ ڪاٺي حالتن هيٺ ضروري ٿيڻ ڪرڻ لاءِ وائڻ ڪيا ويندا ۽ سرڪاري انتظام هيٺ وڏي پئماني تي تجارتي طور بهترين هج ڪي گهڻي انداز ۾ پيدا ڪرڻ لاءِ ريڄ فارم (وڏا ڪيٽ ۽ ٻنهيون) جاري ڪيا ويندا - هنن ۽ ٻين ۾ ڄاڻايل سڀني ڪري زرعي ڪاٺي جي انهن تجويزن ۾ تعلق وار ۽ ريڄ فارمن جي ڪاٺي انداز ۾ وائڻ ڪرڻ واري رٿ کي ترجيح ڏيڻ گهرجي -

سڌاريل چوڀاير مال

۲۵۶. سنڌ ۾ چوڀاير مال جا ٽي خاص ۽ مشهور نسل آهن يعني ڳاڙهو سنڌي، ٿري ۽ ڀاڳڙهي ۽ تنهن کان سواءِ ٻراهر مينهون به آهن. ڳاڙهو سنڌي ۽ ٿري کير لاءِ مشهور آهن. گهڻن هارين کي ڏندن جي جوڙي کانسواءِ گهٽ ۾ گهٽ ڊڪ گهڻون هوندي آهي. چوڀاير مال جو گهڻو حصو هارين جي ملڪيت آهي ۽ چوڀاير مال کي سڌارڻ لاءِ سرڪار جي ڪنيل قومن ڪري چيڪي فائدا ٿيندا سي گهڻو ڪري هاريءَ جي ئي هلي هوندا. گولن ۾ سان ڍڳا اڪثر زميندارن جي ملڪيت هوندا آهن ۽ اهي انهن جي سنڀال و غيره جو بندوبست ڪندا آهن. جيتوڻيڪ ڪي زميندار سنڌي نسل وارن ڍڳن کي ٻالن ۾ فخر سمجهندا آهن پر عام طرح ڍڳن جي نسل جي وصف گهٽ آهي ۽ چڱي نسل پيدا ڪرڻ جو انتظام به نه ٿيل آهي. گهڻن جي کير ڌڻن جي ۽ ڏندن جي هر ڪاٺ جي لياقت کي وڌائڻ لاءِ صوبو ۾ چوڀاير مال کي گهڻي قدر سڌاري سگهجي ٿو. اڃا به ڳالهه ٿي ٿي ته آهي بشرطيڪ گولن ۾ درج ڪرڻ لاءِ گهريل ڍڳن جي چڱي نسل جي سائنس رستي پرورش ڪرڻ لاءِ سهوليتون موجود هجن.

۲۵۷. هن وقت ولنگٽن ڪئنل فارم ملير ۾ نسل پيدا ڪندڙ سنڌي ڳاڙهن ڍڳن جو هڪ ڌڻ هاليو ويو آهي. ٿري جي بهان واري ايراضي مان گاها ۽ وڙا خريد ڪري ٿري ڍڳن جي نسل کي سڌارڻ لاءِ ٺڪڙا ۽ اثرائتا قدم کنيا ويا آهن. سڪرنڊ ۽ ٺوڪريءَ جي فارمن تي ٻين نسلن جا ننڍا ڌڻ هاليا وڃن ٿا جنهن جو مدد ايتروتر گهٽ آهي جو گولن ۾ دراهي ڌڻن لاءِ ڪافي نه آهي.

۲۵۸. انهيءَ ڪاٺي جي ترقيءَ وارين رٿن ۾ ڏيکاريل آهي ته ولنگٽن ڪئنل فارم تي ڳاڙهي سنڌي نسل کي سڌارڻ ۽ چڱي نموني

۲۰۸. ۾ هرورش ڪرڻ لاءِ گهريل اوزارن سميت هڪ فارم تيار ڪيو ويندو،
 جتي گهريل لياقتن وارا سائنسدان پوري انداز ۾ مقرر ڪيا ويندا. انهي
 چوٽاڻي مال جي هڪ وڏي عملدار جو چوٽاڻي مال جي نسلن جي علم جو ماهر هوندو،
 تنهن ڏيٽ ڪم ڪندا. ٿري ڏٺا ڪي، رٿيل حيدرآباد ريجنل فارم ۾،
 ڀاڱداري ڏٺا ڪي رائيٽ بئنڪ ريجنل فارم تي ۽ مينهن جي ڏٺا ڪي ڏوڪري،
 ۾ رکيو وڃي جيسٽائين ڪي اوور سنڌ هراج لاءِ رٿيل ريجنل فارم قائم ٿئي.

۲۰۹. چوٽاڻي مال جي نسل پيدا ڪرڻ ۾ ڊگهن تي سان ڄاڙو
 کانسواءِ ڊگهي ٿيڻ جي مٿراڻي طريقي مان جڳي قدر فائدو وٺڻ گهرجي
 جيتوڻيڪ هي ذريعو تمام سولو آهي پر اهو ڪم سواءِ ماهرن جي مدد
 کانسواءِ نه ڪرڻ گهرجي. انهي ڪري سرڪاري فارمن مان، ڳولن
 ۾ ورهائڻ لاءِ سان ڊگهن جو وڏو تعداد ڏجي سگهندو ۽ چوٽاڻي مال ۾
 عام سڌاري آڻڻ لاءِ ٻڻ وڌيڪ ترقي ٿيندي رهندي. سرڪاري
 سان ڊگهن جي ورهاست ۾ ريت هٽڻ گهرجي - هر هڪ ڳوٺ جنهن جي
 آدم شماري هڪ سؤ کان وڌيڪ هجي، تنهن جي سموري چوٽاڻي مال
 جي ڏٺا سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ سان ڊگهي سرڪاري ڊگهن مان رهڻ گهرجي
 ۽ اهو ڊگهن ٽن سالن کانپوءِ بدلائڻ گهرجي - جانورن جي ننڍي
 توڙي وڏي اسپتال ۾ ڊگهن کي مصنوعي طريقن سان ڊگهي ڪرڻ لاءِ
 سٺي ۽ شاندار نسل وارو هڪ يا وڌيڪ ڊگهي هالڻ گهرجن.

۲۱۰. ڪڪڙين جي آڻن ۽ ڪاٺڻ لاءِ مرغين جي سٺي نسل
 پيدا ڪرڻ لاءِ باانتظام مرغي خانو ٺاهڻ واسطي ماڻهن کي همٿايو وڃي
 ۽ مدد ڪئي وڃي. انهيءَ ڪم لاءِ ڳولن ۾ ماڻهن کي سٺي نسل
 وارا ڪڪڙ ۽ جوان ڪڪڙيون ۽ ننڍڙا جوتا وڃي ۽ گهٽ انگن تي
 ڏيڻ گهرجن.

مشين ذريعي فدا ڪرڻ

۲۶۱. صوبي جي آبهوا جي سخت حالتن ۽ ڏيڳن جي ڪيڙ ۾ نئين ملڪن اوزارن (هڪا لوم جا هر) ڪم آڻڻ ڪري زرعي پوراهي واپايت جو درجو گهٽ آهي. پورهئي جي واپايت فقط انهن مشين جي ڪم آڻڻ سان وڌندي جي پوراهيو گهٽ وڌي ۽ زمين کي جلد ۽ بهتر نموني ۾ ڪيڙي سگهجن. اهڙيون مشينون مهانگيون آهن ۽ انهن مان ڪم خرچ ۽ چڱا فائدا نديم حاصل ڪري سگهيا جڏهن انهن جي چڱي طرح سنڀال ڪئي ويندي ۽ مددگارن جي چڱي نموني ڪم ورائو ويندو. جيسين ٽرئڪٽر مان بهترين ڪم ملڻ جي خاطري نه ٿيندي تيسين پيٽي کائيدار انهن جي ڏانڊن جي جوڙي کانسواءِ ٻي نه سگهندو جيئن ته هنڪي اهڙي خاطري نٿي ڏيئي سگهجي تهن ڪري انهن ٻيو ڏسڻ ۾ اچي ته ايندڙ وقت ۾ ترٽ پيٽي کائيدار ٽرئڪٽر ڪم نه آڻيندا ڇاڪاڻ ته اها رت کين سندن فائدي واري ڪانه ٿي ڏسڻ ۾ اچي. مگر هي ڳالهه وڏن ايسٽيٽن سان ايتري قدر نٿي لڳي.

۲۶۲. جڏهن زميندار وٽ ساريال زمين گهٽ ۾ گهٽ ۱۰۰ (سؤ) ايڪڙ يا ڦٽين يا ڪڙڪ واري زمين گهٽ ۾ گهٽ ۲۰۰ (ٻه سؤ) ايڪڙ آهي ۽ هنڪي ان زمين جي آبادي لاءِ باطني ملڻ جي هڪ آهي ته پوءِ انهي زميندار لاءِ موجوده حالتن ۾ ٽرئڪٽور سڌي آبادي ڪرڻ فائديمند ٿيندي پر انهيءَ جي فائدي حاصل ڪرڻ لاءِ انهن مشينن لاءِ گهريل تيل، سامان، عليحددا پرزا، ۽ قابل ملائيندڙن جي هر وقت موجود هئڻ ۽ مشينن مان اثرائتي نموني ڪم ڪرڻ تمام ضروري آهي.

۲۶۳. اهڙين ايسٽيٽن تي ٽرئڪٽور سڌي بوڪ جي ٻن نمونن مان هڪ يا ٻئي نموني اختيار ڪرڻا پوندا يعني ته (الف) هاريءَ کي مدد طور شروعات ۾ خشڪ زمين ڪيڙڻ لاءِ هڪ ٽرئڪٽر ڏيڻ ۽ انجي قيمت هاريءَ

کان وصول ڪجي يا ته (ب) مزور رکي زميندار خود ڪاٺ ڪري - مي ٻئي نمونا گڏي استعمال ڪرڻ، مڪاني زمينداري سرشتي لاءِ مفيد ٿيندا ڇاڪاڻ ته ان موجب ٻئيءَ جو ڪجهه ڀاڱو ٻئيءَ دستور موجب آباديءَ هيٺ ۽ ڪجهه ڀاڱو سڌو خود ڪاشت ڪاريءَ هيٺ ايندو. انهيءَ طرح هاري خشڪ زمين ڪيڙڙ جي سخت پور هئي کان ڇڏيندا ۽ ساڳئي وقت سندن ڪٽنب جي ڀت تي ڪي خود ڪاشت واري زمين ۾ ڪجهه وقت ڪم ڪرڻ جو به وڃه ملندو. ٻئيءَ جي ڪنهن ڀاڱي کي مشين سان پوکڻ واريءَ رت تي اڳيئي ڪي ترقي پذير زميندار فتحيائيءَ سان عمل ڪري رهيا آهن. انهن ٻنهي طريقن ۾ ٽرڪٽر مشين فقط آباديءَ جي سخت ۽ گهرن ڪمن ڪارن ۾ ڪم ايندو آهي. آباديءَ جا هڪڪا ڪم اڃا تائين هٿن سان يا ڏانڊن جي مدد سان ڪيا ويا وڃن. ٻين کي مڪمل طور مشين سان پوکڻ جنهن ڪري ڏانڊن جو پور هو صفا نڪري وڃي تنهن لاءِ قابل انتظام، مخصوص رکيل گهريل سرمايه ۽ پورين لڀاڪن وارا هجري ۽ صنعتي قسمن يافتو ۽ مشين جي ڪم جا ڇاڻو ماهر هئڻ باڪل ضروري آهن.

زرعي انجنيئري

۱۹۶۴ع گذريل ۵۰ سالن کان وٺي ڪن زميندارن ٽرڪٽر وسيلي زمين پوکڻ اختيار ڪئي آهي. ڪن ٿورين نيلارين حالتن کان سواءِ سندن ڪنيل جو ڪم ڪم ڪامياب ثابت ٿيو آهي ڇاڪاڻ ته انهن مشينن کي چڱيءَ حالت ۾ رکڻ ۽ انهن لاءِ گهريل ضروري شيون ۽ قابل هلائڻ وارا مهيا ڪرڻ مشڪل مسئلو ٿي پيو آهي. زرعي کاتي کي جيڪي ٽرڪٽر آهن انهن لاءِ، نيڪي تي زمينداري زمين ڪيڙڙ لاءِ گهڻي گهر ٿي آهي جا پوري ڪرڻ کان زرعي کاتو قاصر آهي. اسانجي سمجهه ۾ زرعي کاتي جي انجنيئري طبقه جو اهم اصل

۴ نه آهي ته ٽرئڪٽرن رستي ڪيڙو جو ڪم ليڪي تي هائ ڪٿن،
 ۵ نه فقط اهو فرض آهي ته جي زميندار اهڙا ٽرئڪٽرن ۽ انهن جا
 ۶ انهن ڪن ٽنڪي تجربن رستي سيکارين ته انهن ٽرئڪٽرن ۽
 ۷ اوزار خريد ۽ ان ڪم ڪيئن ورتو وڃي. اسين سفارش ڪريون ٿا ته:-

(۱) زرعي ڪاٺي جي انجنيوري طبقه جا ڪم ڪار
 اهڙي دستور هلائجن، جو مشينن ذريعي هڪ ڪرڻ هي ڪم
 ڪي انهن ڪم ڪارين ۾ ترجيح ملي.

(۲) ٽرئڪٽرن جي ڪم جي باري ۾ انجنيوري طبقه
 دارن کي گهرجي ته زمينداري زمين تي فقط تجربا ڪري
 ڏيکارين ته ٽرئڪٽرن ۽ انهن جي اوزارن مان چڱيءَ طرح سان
 ڪم ڪيئن وڃي ۽ انهيءَ باري ۾ فقط سر زمين تي تجربن
 ڪري ٿيل خرچ زميندارن کان وٺن ۽ نه اهو خرچ جو ٽرئڪٽرن
 تي اهڙن تجربن کان اڳ ڪيو ويو هجي.

(۳) زميندارن جي خريد ڪيل ٽرئڪٽرن جي مرمت
 ۽ انهن کي ليڪ ٺاڪ هلائڻ کي سڀني ڪم تي ترجيح
 ڏيڻ گهرجي.

(۴) ڪو آپريٽو (ڪريڊٽ انگرپڪول) ڏيڻ جي
 جاري ٿيڻ کانپوءِ انهن ۾ ٽرئڪٽرن واسطي جلاؤ ڪالون
 سٽيا ٿيل، مڪاني گهرجن جي پوري ڪرڻ لاءِ موجود رکجن.

(۵) ٽرئڪٽرن ۽ مشينن لاءِ ڪم ايندڙ ٿيل ۽ سٽپ
 جي ٻاهران گهرائڻ ۾ اڄڻا تن جي ڏيوڻي ۽ پنجن سالن جي
 ترقي تائين ڪجهه مقرر ٿي وڃي.

ب - جانورن جي اسپتالن جو کاتو

۲۶۵. هن صوبي ۾ جانورن جي مرضن جا خانگي طرح ۽ ڪنڊڙ ڏاڪڻ موجود نه آهن. تنهن ڪري چوٻاير مال جي مرضن سان رابطو رکڻ لاء سموري جوابداري سرڪار تي مڙهي ويئي آهي. هن وڏن جانورن جي اسپتالن جي کاتي جو ڪم گهڻو ڪري چوٻاير جي مرضن کي سڃاڻڻ ۽ انهن تي دوائن ذريعي يا روڪڻ جي اها سان رابطو رکڻ تائين محدود آهي. چوٻاير مال ۾ مرضن ۽ روڪڻ لاء چيڪي ۾ قدم کنيا ويندا سي سڏي يا ان سڏي ۾ هارين جي ئي فائدي لاء ٿيندا.

۲۶۶. سنڌ ۾ چوٻاير مال ۾ جي عام مرض ڏسڻ ۾ اچن ٿا سي آهن: مانا ۽ ريجهه. مانا جي بيماري اهڙي شي آهي جنهن ۾ چيڪڏمين روڪيو نه وڃي ته چيڪر ٿوري وقت ۾ ئي مال ۾ ڏهين يعني چٽ ڪري ڇڏي. مال ۾ ريجهه جو مرض ملڪ اندر ڪر خاص هنڌن ۾ ٿيندڙ آهي ۽ اهو انهن بوسل وارين ايواڙين ۾ زور وٺندو آهي جتي ”سينڊل ويڪٽر“ ڪپڙو گهڻو ٿيندو آهي. مانا جي مرض لاء اهڙي دوا موجود آهي جنهن ڪري اهو مرض ٿئي ئي نه ۽ ريجهه جي مرض جي علاج لاء دوا درمل ٿيندي آهي. چوٻاير مال ۾ سهڙي هي بيماري عام جام ٿيندي آهي. اها سخت ۽ موندگار نمونو اختيار نه ڪندي آهي جانورن کي ضعيف ۽ ڪمزور ڪري ڇڏيندي آهي پر هن بيماري ڪري خوش نصيبا ٿورا موت ٿين ٿا. ٻيون بيماريون جهڙوڪ ٺڪريو ۽ ٽنڊجڻ، چوٻاير مال ۾ ڪرين ۽ ڇن ۾ ڦٽڙي ۽ وچڙندڙ نمونيا ٿينديون آهن. انهن مرضن کي منهن ڏيڻ لاء گهرج وقت ضروري دوا درمل ملڻ جو بندوبست مثلاً گهرجي.

۲۶۷. هن کافي جي ترقي وارين رتن ۾ ٺهرايو ويو آهي ته موجوده
 ۳۷ جانورن جون اسپتالون وڌائي ۶۱ اسپتالون ڪيون وڃن انهيءَ
 تعلق ۾ لاءِ هڪ هڪ اسپتال ٿئي ۽ تنهن کانسواءِ ۲۴ گشتي
 ۽ نه هڪ ڪم - هن ترقي واري رت کي وڌي اهميت
 اسپتالون قائم ڪرڻ کان پهرين گشتي اسپتالون قائم ڪرڻ گهرجن -
 ٻين گهرجي

جانورن جي اسپتال ۾ ڪم ڪندڙ ٻڌڻن کي تربيت
 ڏيڻ گهرجي

۲۶۸. سرڪاري بلوچڪ (۱۹۴۷ع) ۾ ٺهرايو ڪيو ويو آهي ته
 انڊين ويٽرنري ريسرچ انسٽيٽيوٽ عزت انگريز ۽ ٻين ويٽرنري
 ڪاليجن ۾ انڊيشنل ويٽرنري انسٽيٽيوٽ سرچڻن کي تربيت ڏني وڃي -
 بلڪ تازين سياسي تبديلين کان اڳر ملڪ اندر چيڪي ۾ ٿورا ويٽرنري
 ڪاليج هئا، تن ۾ سنڌي شاگردن کي رهڻ لاءِ جايون ملڻ مشڪل هيون .
 جيڪڏهن سنڌ ۽ ان جي لڳ اولهه پاڪستان جي ملڪن جون گهرجون
 ڪيل طور سان پوريون ڪرڻ لاءِ بدجواب ويٽرنري ڪاليج کي وڌائڻ
 مناسب نه سمجهڻ ۾ اچي ته پوءِ سنڌ ۽ بلوچستان ۽ خيرپور جون
 گهرجون پوريون ڪرڻ لاءِ سنڌ ۾ نئون ويٽرنري ڪاليج کولڻ ضروري
 ٿيندو - اميد ٿي ڪجي ته چوهاره سال جي مريضن جي علاج ڪرڻ
 جانورن جي بيمارين بيمارين وڌيڪ ڪوڙنائون ڪرڻ لاءِ
 مسين پاڪستان ۾ هڪ جدا ويٽرنري ريسرچ انسٽيٽيوٽ قائم
 ڪجي نيسين سنڌ، انڊين ويٽرنري ريسرچ انسٽيٽيوٽ سان پنهنجا
 تعلقات قائم رکندي ايندي .

زرعي ۽ ويٽرنري کائن جي ٽئين سر اعظمي تنظيم

۲۶۹. برجسٽي رهنمائي جي نه هئڻ ڪري ۽ گهريل لياقتن
 واري چڱي تربيت يافتہ ڪاروباري مهلي جي اٿان ڪري زرعي

۱۳۲

۴. ويٽروني هٽي ڪاٺن جي ڪمن ڪارين کي گذريل زماني ۾
 ٺهڻو آهي. - هنن ڪاٺن جي وڌايل مشغولين ۽ قومي اقتصادي
 مفاد خاطر چيڪو اڃا ڪم ڪرڻو پيو آهي، تن لاءِ ضروري آهي
 هڪ ڪمشنر آف انڱريڪاچر انڊ اينڊ اسپيئل مسٽري، ۽ ٻي ڊائريڪٽر
 آف ايگريڪاچر (هڪ تربيت ڏيڻ ۽ ڪوچنا ڪرڻ لاءِ ۽ هڪ
 انتظام کي منهن ڏيڻ لاءِ) ۽ هڪ ڊائريڪٽر آف اينڊ اسپيئل مسٽري
 مقرر ڪجن. هنن چئن جاين جا عهديدار انتظام رکڻ ۾ قابل ۽
 عملي لياقتن وارا هئڻ گهرجن.

۲۷۰. هن وقت جانورن جون اسپتالون سرڪار ۽ دستر
 لوڪلبورڊن جي هٿي ضابطي هيٺ آهن. - هن انتظامي بندوبست
 هيٺ برجستاني، قابليت ۽ آسانيءَ سان ڪم ڪار هلائڻ کي
 سگهيو. سڀ جانورن جون وڏيون توڙي ننڍيون اسپتالون انهي
 مسٽري ڊپارٽمينٽ جي سڌي ضابطي هيٺ هئڻ گهرجن. - دستر
 لوڪلبورڊن کي گهرجي ته انهن اسپتالن جي هلائڻ ۽ قائم
 ر ڪرڻ لاءِ مددي گرانٽون ڏين.

ج. گوناڻي اوڙ ۽ قرض

۲۷۱. ”گوٹ جي ماڻهن جو قرضن ۾ رهڻ جو مسئلو نڪو وڏو
 ۽ آڻي سگهيو نڪو حل ٿي سگهندو جيستائين ڪا ان سان گڏ گوٹ ۾
 ماڻهن جي اوڙ ڏيڻ جي طاقت ۽ سندن ٻين گالهين جهڙوڪ مالي حالت
 هيندوري ۽ بهبودي ٿي وڃي ٿي ڪيو ويو آهي.“ سر آرچيبالڊ رولسٽن
 پوسٽ وار ڊيولپمينٽ اسڪيم بابت سن ۱۹۴۲ جي بلوڪ جي مٿي
 ۾ موجب :-

”سنڌ ۾ ڪو آهريٽو هلائڻ ۱۹۰۶ ۾ چالو ڪئي ويئي، ۽

۱۹۱۸ ۾ اسٽيٽ رجسٽرار جي مقرريءَ سان هڪ جدا ڪانو سنڌ

۱۳۳

جاري ڪيو ويو. ٿوري ئي وقت کانپوءِ نامحدود جوابداري جي اصول تي، ڪميٽيون ئي ابتدائي انگريڪلچرل ڪو آهريندو ڪريڊٽ سوسائٽيون جن جا ميمبري آزمودگار ۽ ڪم کان ان واقف هئا، بيحد گهڻي انداز ۾ وڌڻ لڳيون - پنهن جي ميمبري کان فرضن جي وصولي نه ڪري سگهڻ سبب هي سوسائٽيون تڪليف هيت اچي ويون - انهيءَ کان پوءِ گذريل ڪن سالن کان ڪجهه سڌارو ٿيو آهي - ڪو آهريندو سوسائٽين کي درجي وار ڪوڙ ۽ ڪهن پنهن جي پيرن تي بهارڻ جو سوال ڪو آهريندو کائي پاڻ تي هٿوار ڪيو آهي ۽ ٿوري ئي وقت ۾ اهو پورو ٿي ويندو - تازو ڪنڊرومرس (شيون واپرائيندڙ) ڪو آهريندو سوسائٽيون چالو ڪيون ويون آهن خاص انهيءَ لاءِ تر راسخنگ ۽ ڪيترين شين جي اڻاڻ مان پيدا ٿيل تڪليفن کي حل ڪري - اهو ته اڃا ڏسڻو آهي ته واپار جي پنهن جي اڳين رواجي ڪڙي تي اچڻ کانپوءِ به هي ڪنڊرومرس ڪو آهريندو هلاچل هلائي ايندي پالڻ - ۱ اپريل ۱۹۳۵ کان سڄي ڪو آهريندو کائي جي نئين سر تنظيم ڪئي ويئي آهي انهيءَ لاءِ ته گهڻن کانن جون لڙائيءَ کانپوءِ وارين ڪميٽيون ئي ترقيءَ جون رٿون ۽ تجويزون ڪو آهريندو هلاچل ذريعي پوريءَ طرح عمل ۾ اچي سگهن.

۲۷۲. سنہ ۱۹۳۷ جي سنڌ ائڪٽ نمبر ۲۰ ذريعي زراعت لاءِ اوڏرن ڪٽڻ جي بنسبت مصر جي انگريڪول ڪريڊٽ جي نموني تي ٺاهيل ٺهراءَ عمل ۾ اچڻ لاءِ ممڪن بنايا ويا آهن - ڪو آهريندو هلاچل جي هن سڌاري جي هڪ وصف هي آهي ته جيڪي ميمبر نه هجن تن کي به اوڏر تي مال وٺڻ جون سهوليتون ڏجن ٿيون - زرعي سڌاري لاءِ هي ڳالهه هميشه ياد رهن جهڙي ثابت ٿيندي جو انهيءَ طرح

۳۳

اهي شيون خاص ڪري اڄ ، پاڻ ۽ اوزارن جي آبادگارن کي هر وقت گهرجن سي سولائي سان ۽ ڪري سگهجن - ڪو آهريٽو کائي کپي کپي نه جڏهن بهراڙي ۾ ڊپو هاري ٿي وڃن ۽ انهن ئي گهريل عامو مقرر ٿي وڃي ته پوءِ زرعي کاتي جون انهن شين ۾ واپار ڪرڻ واريون هاتوڪيون ڪار گذاريون پنهنجي حوالي ڪري.

۲۶۳. هن سڌاري مان هاري کي فائدي جي هي ڪا اميد ڪار ٿي ڏسڻ ۾ اچي سواءِ هن جي ته زميندارن جي ذريعي مٽي ڏڪر ڪيل شيون واهي اڳهن تي جلد ميسر ٿي سگهن - هارين ۽ ڪو آهريٽو کائي جي درميان سڌي طرح واپار ملڻ جو امڪان ڪونهي سواءِ هن حالت جي جڏهن هو پنهنجي زميندارن سان ڌين - هاريءَ جي معياري ۽ ساڪسٽ اهڙي آهي جو هو اوڌر موٽائي ڏيڻ ۾ گهڻو ڪري ڪونهي ڪندو آهي ۽ انهيءَ ڪري ئي ٿيل فصل ۾ سندس حصو ضمانت رکڻ سان ڪا چڱي بندڪ هڪي اوڌر يا فرض ڏيئي سگهندي - هو رواجي طرح ڪا به ضمانت نه ڏيندو. هاريءَ کي پنهنجي گهرو گهرجن لاءِ اوڌر وٺڻ لاءِ ڳوٺ جي دوڪاندارن تي ئي ٻاڙو پوي ٿو.

۲۶۴. ڳوٺ جي دوڪاندار جي آهڻي جا ذريعا وري سڀيا يا شراف آهن جي وياج تي پيسن اڌار ڏيڻ جو ڌنڌو ڪندا آهن جي وڏن شهرن ۾ رهن ٿا. ٿورو اڳ - هن صوبي مان گهڻائي فرض ڏيندڙ ۽ ڳوٺاڻا دوڪاندار لڏي ويا آهن جو هننڪي بدامني جو ڊپ هو به اها حالت اڃا اهڙيءَ ڪڙيءَ تي نه پهتي آهي جو هارين کي هن ذريعي اوڌر تي ضروري شين جو ملڻ صفا بند ٿي وڃي ۽ انهن کي پنهنجي گهرو گهرجن جي پوري ڪرڻ ۾ وڏيون تڪليفون ٿين. ضروري آهي حالتن جو چڱيءَ طرح مطالعو ڪيو وڃي انهيءَ لاءِ نه هارين جي گهرجن کي منهن ڏيڻ لاءِ پيو ڪو رستو رائجي ۽ خاص

ڪري جتي ضرور هجي اتي ڪو آهڙو ڪاٺي هٿان خريد و فروخت سوسائٽيون (پروچيز انڊسٽريل سوسائٽيز) جاري ڪجن جي گولن جي درڪاندان جي جاء تي ڪم ڪري سگهن.

۲۶۵. جيسين نئين سر برها ڪيل ڪو آهڙو ڪاٺو هارين کي سندن گهرون ۽ واپرائڻ جي شين مهيا ڪري ڏيڻ لاءِ گهريل مدد ڪري، تيسين جتي جتي گهڻي اٿل مڃي اتي زميندارن کي هٿائجي ۽ پڻ مدد ڪجي ته هو پنهنجن هارين جي ضروري گهرجن لاءِ شين مهيا ڪري ڏين. هن مقصد لاءِ واسطيدار زميندارن کي پنهنجي هارين ۾ ورهائڻ لاءِ گهرو گهرجن جي ذخيرن، خاص ڪري ڪپڙي، گاسليٽ، دالين، کنڊ ۽ لوڻ رکڻ لاءِ همٿائڻ ۽ مدد ڏيڻ گهرجي.

د - گوناڻي تعليم

۲۶۶. گوناڻي تعليم بابت ڪي اهڙيون ڳالهون آهن جي هاري جي مفاد سان گهرو واسطو رکڻ ٿيون ۽ اهي آهن، ابتدائي تعليم، بالغن لاءِ تعليم، ماسترن کي تربيت ڏيڻ ۽ ڳوٺ جي اڳواڻي ڪرڻ.

۲۶۷. پوسٽ وار ڊيولپمينٽ اسڪيم تي سرڪاري بلوڪ (۱۹۴۷) جي صفح ۱۱ مان اسين حوالو ڏيون ٿا:-

”پنجن سالن واري ترقيءَ جي رٿ موجب تعليم جي سڄي مسئلي يعني ابتدائي تعليم کان وٺي يونيورسٽي تعليم تائين، ۽ تعليم ڪاٺي کي نئين - تنظيم ڪرڻ بابت ويچار ڪيو ويو آهي. هر انهي ترقيءَ جي رٿ کي عملي جامو پهرائڻ لاءِ جيڪي ٽڪليفون درپيش اينديون سي فقط اهي هونديون جي تعليم جي سڄي مسئلي مان ئي پيدا ٿينديون ۽ اهي خاص ڪري مالي ٽڪليفون آهن.“

گذريل ٿورن سالن کان تعليم ۾ جڳوئي سڌارو ڪيو ويو آهي پر ابتدائي تعليم خاص ڪري ڇوڪرين جي تعليم، صوبي جي گهرجن کان گهڻو پئسي پيل آهي. تنهن ڪري لڙائيءَ کانپوءِ وارن سڌارن لاءِ هي ڳالهه ضروري ٿيندي ته ماڻهن جو تعليمي درجو وڌائجي.

آدم شماريءَ جو گهڻو حصو ڳولن ۾ رهي ٿو ۽ جيڪڏهن سچ پچ ترقي ڪرڻ جي تمنا آهي ته ڳوٺ جي اسڪولن تي وڌيڪ ڌيان ڏيڻ گهرجي تنهن ڪري لڙائيءَ کانپوءِ وارن تعليمي سڌارن آڻڻ جون تجويزون هن ڳالهه تي ئي فقط منحصر آهن ته جيترو ٿي سگهي اوترو گهڻن هنڌ مفت ۽ زوري تعليم ڏيڻ جو سرشتو جاري

ڪجي. اڄ ڏينهن تائين ڏهن تعلقن ۾ مفت زوري تعليم ڏيڻ جو سرشتو جاري ڪيو ويو آهي ۽ ٿوري ئي وقت اندر اهو سرشتو ٽن وڌيڪ تعلقن سان لاڳو ڪرڻ جو خيال آهي. صوبي جي ۱۱ تعلقن مان هن موجب باقي ۴۸ تعلقا بچندا. اها رت ڪئي ويئي آهي ته هر سال ۶ تعلقن سان زوري تعليم جو سرشتو لاڳو ڪجي.

انهيءَ طرح رت نمبر ۴۵ موجب پهرين پنجن سالن ۾ ۳۰ وڌيڪ تعلقن سان زوري تعليم جو سرشتو لاڳو ٿيندو ۽ انهيءَ جو نتيجو هي ۽ نڪرندو ته پنجن سالن جي زوري ٿيڻ کانپوءِ زوريءَ تعليم جو سرشتو ۴۳ تعلقن يعني صوبي جي ۱۲ حصن سان لاڳو ٿي ويندو.

زوري تعليم جاري ڪرڻ لاءِ جيڪي ماستر رکيا ويندا تن مان گهڻا ضرور نول هوندا. بهتر نتيجا حاصل ڪرڻ لاءِ اهو ضروري آهي ته انهن کي جيترو جلد ٿي سگهي اوترو جلد گهريل ترتيب ڏني وڃي. انهيءَ مقصد لاءِ سرڪار اڳڀرائي لاڙڪاڻو ۽ سکر ۾ ۲ تربيتنگ اسڪول (تربيت ڏيڻ جا اسڪول) کولي ۽ حيدرآباد

جي مردانه تربيتنگ ڪاليج ۾ صبح ۽ سانجهي جدا جدا شعبن تي ڪلاس هلائائي وڌيڪ تربيت يافتہ ماسترن مهيا ڪرڻ جو بندوبست

جڏهن ڳولن اندر وڌيڪ مڊل سکول (ريزيڊنشل سکول) کوليا ويندا تڏهن تعليم کي زياده وڌائڻ لاءِ ماسترن جي مهيا ڪري ڏيڻ واري مسئلي کي حل ڪري سگهيو. سکول ۾ اندر جيڪي ڪم اچن سي اهڙا هجن جو ڳوٺاڻي روزاني ڪمن ڪارڻ ۾ انهيءَ مهل حاصل ڪرڻ لاءِ اها رٿ ٿي ڪاڇي ۾ ڳوٺاڻا مڊل سکول کوليا وڃن جتي زرعي ۽ روزگار (ان) ڪرڻ وارن ڪمن جي اصولن تي چوٿين درجي انگريزي تائين تعليم ڏني وڃي. اها اميد ٿي ڪاڇي ۾ آئينده سڀ سٺا ابتدائي سکول ۾ سر جا ٿي ٿيندا ۽ زراعت بابت چاه پيدا ڪندڙ سکول ۾ به جا بنيادي سکول ٿيندا.

۲۷۸. مڻئين سرڪاري بلوڪ مان ظاهر آهي ته زوري ابتدائي تعليم جي جاري ڪرڻ کانسواءِ ڳوٺاڻي تعليم جي موجوده توسيعه رهندي ۾ جنهن ضروري ستاري ڪرڻ جي تجويز ڪئي ويئي آهي انهيءَ آهي ته هر هڪ ضلع ۾ هڪ ڳوٺاڻو مڊل سکول قائم ڪيو وڃي جنهن ۾ انگريزيءَ جي ۴ درجي تائين ۽ زراعت ڏانهن لاڙو رکندڙ تعليم ڏني وڃي. چيٽوٽيڪ اسين قبول ڪريون ٿا ته زراعت واسطي خيالن وڃهڻ لاءِ تعليم ۱۴ سالن ۽ ان کان مٿي عمر وارن ٻارن کي ڏيڻ فائديمند ٿي سگهي ٿي پر ان عمر کان گهٽ عمر وارن ٻارن کي اها تعليم ڏيڻ لاءِ اسين خبرداري سان ڪم وٺڻ جي صلاح ڏيون ٿا. ماڻهن ۾ علم ڦهلائڻ ۽ ڳولن جي گهرجن سان ٺهڪي ايندڙ تعليم جي رٿ ڪرڻ بابت اسين تعليمي کاتي جي هن ڪم ۾ مدد ڪندي، هن ڳالهه تي زور ڏيڻ مناسب سمجهون ٿا ته ٿرڙيل وقت ۾ ڳوٺاڻي تعليم جي جن ايمر ڳالهين تي ڌيان نه ڏنو.

هيءَ ڳالهه ضروري آهي ته اهو ذريعا اختيار ڪجن جنهنجي ڪري
 ٻار کي علم حاصل ڪرڻ لاءِ گهربل آلات ملن جي من جي ذهني
 واڌاري لاءِ ڪار آمد ٿيندا. انهيءَ ڳالهه جو بنيادي اصول هيءَ آهي
 ته هو لکڻ، پڙهڻ ۽ حساب ڪرڻ ۾ پنهنجن ذهن کان ڪم
 وٺي ۽ پنهنجي ويچار ۽ خيال جي طاقت کي ڪم آڻي ۽ ڪهڙي
 ذهني تيڪاري ٿو. ڳولڻ اندر اوائل تعليمي جاري ڪرڻ وقت انهن
 ٽن ڳالهين تي گهڻي ۽ گهڻو خيال ڏيڻ گهرجي.

ٻار جي قابليت

۲۸. اسانکي انديشه آهي ته ڳولڻ ۾ زوري ابتدائي تعليم تي
 ڪيل خرچ ۽ ڪشالا گهڻي قدر ضايع ٿي ويندا ۽ گهڻا ٻار جيئن هنڪان
 اڳ ٿيو آهي، پنهنجن سکولن ڇڏڻ کانپوءِ جلدي جاهل ۽ بي علم ٿي
 پوندا جيڪڏهن سندن حاصل ڪيل علم سندن ذهن ۾ رکن لاءِ
 ڪي ذريعا موجود نه ڪيا ويا. پڙهڻ جي قابليت تي اسين زور ڏيون
 ٿا. پڙهيل ۽ اڻ پڙهيل ماڻهن جي وچ ۾ فرق سندن پڙهڻ جي حد ۽
 پهر تي منحصر آهي، اهو حساب ڪرڻ کان وڌيڪ سولائي سان حاصل ڪري
 سگهجي ٿو. هڪ دفعي جيڪڏهن پڙهڻ جي ليانت حاصل ڪئي
 وئي ته پوءِ اها ٿوري ذهني ڪوشش سان رهندي ايندي. اها پنهنجي
 ٻار کي جي وقت ۾ سٺو ڪم مهيا ڪري ڏئي ٿي. تنهن هوندي
 به حقيقتون هي معنيٰ ٿينديون جيستائين ڪهڙو بندوبست نه
 ڪيو وڃي جنهن ذريعي، جيڪي پڙهي ڄاڻندا هجن انهن کي سندن
 ٻي موجب ڪتاب مهيا ٿي سگهن. اسين ڳولڻ ۾ گهڻي لائبررين
 ۾ ضرورت تي زور ڏيڻ انهيءَ لاءِ ته اهي نوجوان جن پڙهڻ سکيو
 ٿا سي پنهنجي سکول ڇڏڻ کانپوءِ به پڙهڻ ۾ پنهنجي دلچسپي
 ٺاهيندا آهن.

۲۸۲. اسپين سفارش ٿا ڪريون ته هر ڳوٺ ۾ ڪجهه مڙهي گرانٽون ڏني وڃن ته هو ٻارن کي هٿي سڀڪارين ۽ تنهنڪن سواءِ تعليمي ناني کي ڪي به پنهنجي دوست وار ڏيو لپيڊيٽ جي رٿن ۾ ڳوٺ لاءِ گهڻي لائبريريون وائڻ ڪرڻ جو ڪم به شامل ڪري.

دستڪاريون (هنر)

۲۸۳. هٿي جو علم ٻار کي پنهنجو هٿي ڪم آڻڻ سڀڪاريندو. دستڪارين جي اوائلي تعليم هنڪي سندس ”هٿ ڪم آڻڻ“ سڀڪاريندي هٿن جي قابليت ڏيکارڻ جي شروعات هر ڪنهن ٻار جي زندگيءَ جي مسئلن کي منهن ڏيڻ جو هڪ حصو هٿي گهرجي. اهوئي سبب آهي جو گذريل ڪن ٿورن سالن ۾ وڌيڪ سٽريل ملڪن ۾ ٻارن کي شروعاتي تعليم ڏيڻ وقت شڪليون ٺاهي ڏيکارڻ تي زور ڏنو وڃي ٿو. اسڪول لاءِ وڏي خرچ ۽ زبردست سازو سامان جي ضرورت ڪانهي. مقصد هي هٿي گهرجي ته ٻارن کي ڪاريگر هٿي جي ڪوشش ڪرڻ نه، پر اوزارن ڪم آڻڻ جو اوائلي طريقو سڀڪارڻ گهرجي. ڪو به ڇاٽو ماستر اهي طاقت وڌائيندڙ ڪم ڪرائي سگهين ٿو جن ۾ جسماني ڦڙهي گهريل هوندي آهي. اسانکي خبر آهي ته چستي ۽ جالاڪي پرائيمري اسڪولن جي ماسترن ۾ اڻ لپ شي آهي. جيستائين خود ماسترن کي مدد تربيت جي وقت دستڪارين جي اوائلي تعليم نه ڏني ويندي تيستائين ڪو به سٽارو ٿي نه سگهندو.

قدرت جو مطالعو.

۲۸۴. اها به هڪ عجب جهڙي ڳالهه جو اسان جا ڳوٺاڻا ٻار قدرتي نظارن جي لڌيندڙ رهندي به قدرت جي ڪرشم کان هٿي قدر

اها تقاضا بي واجبي نه آهي ته ڳوٺن ۾ رهندڙ ٻارن کي وٽن
 رهندڙ جانورن، ٻوٽن ۽ جيئرن جي بنيادي ڄاڻ ۽ بابت اوائلي تعليم ڏني
 وڃي. جيڪڏهن انهن ٻارن کي خبر هجي ته ٻوٽا ڇو ٿا اڀرن، مڙسون وري
 وري ڇو ٿيون اچن، مينهن ڇو ٿو پوي، جانور ڇو ٻچا پيدا ٿا ڪن، جيت
 ٻوٽن وٽ ڇا آهن ٿا، گل ڇو ٿين ٿا ۽ بيماريون وري وري ڇو ٿيون ٿين
 نه جيڪر انهن جي شور سان ڏسڻ وائسڻ جون گجهيون طاقتون وڌن ۽
 بدن تعليم حاصل ڪرڻ جو شوق وڌي. ڳوٺاڻي وٽ مفيد علم جو هڪ
 بڊار پريو ٿيو آهي پر اڃا تائين انهيءَ بڊار جي دروازي کي هن نه
 کڙڪايو آهي. همدجي حالت ساڳي رهندي جيستائين ڪو ماستر کي
 سڳاريو وڃي ته هو ڪيئن سڳاري، ڇا سڳاري ۽ ڇو سڳاري. ٻارن جي
 پنهنجن حواسن ۾ وڌي ڄاڻايت سمائيل آهي پر هنن کي خبر نه آهي ته انهي
 ڄاڻايت کي هو ڪهڙي طرح مفيد نموني ۾ ڪم آڻين. هنن کي سڳارڻ
 هي ضرورت آهي.

جيڪڏهن ماسترن کي تعليم نه ڏني ويندي ته نئون نسل به
 جهوني نسل کان ڪو وڌيڪ علم مند نه ٿيندو.

ماسٽر Gul Hayat Institute

۲۰۸. ڳوٺاڻي اسڪول جي ماسترن کي تربيت ڏيڻ ۾ هي ڳالهه
 به شامل هئڻ گهرجي ته هنن کي، ڳوٺ ۾ رواجي طرح ملندڙ اوزارن
 جي ڪم آڻڻ سان سادين دست ڪارين جي اوائلي تعليم ڏني وڃي.
 ماسترن کي بهراڙي جي خاص قدرتي نظارن بابت تعليم ڏيڻي. ماسترن
 مي ڪم ۽ رهبريءَ لاءِ قدرت جي مطالع ۾ نسبت جدا جدا قسمن جا ڪتاب
 ٺڪيلن سان، ڪافي تعداد ۾ شايع ڪرڻ گهرجن. سڪولن ۾ باغ به
 هئڻ گهرجن. گلن، ڪڪڙين، ماکيءَ جي مکين ۽ گهرو جانورن
 جي ٻالڻ ۽ سنڀالڻ کي همٿائڻ گهرجي. سڀني ماسترن کي سندن

۱۱۲

ٽريننگ جي وقت اسڪائوٽ ڪري ڀرتي ڪرڻ کپي. انهن کي علم صحت جا بنيادي اصول، فرسٽ ايڊ (نرت علاج) ۽ موسمي تبديلي تي ضابطو رکڻ سيکارڻ جي. هنن سڀني ڪار گذارين جي مطالعي کي نازي ڪرڻ لاءِ، وڏين موڪلن ۾، وقت ۾ وقت هنڌ واپس ڪرڻ کپي.

اڳواڻي ٿيڻ لاءِ ٽر بٽ

۲۸۶. گوناگون ايراضي ۾، اڳواڻي ۽ لاءِ اسان کي ننڍي ڄمار واري نسل ۾ اميد رکڻ گهرجي. ٻارن جي دماغي قابليت وڌائڻ لاءِ اسان جن ڳالهين جو ذڪر ڪيو آهي انهن جي ذريعي خبر پئجي سگهندي ته ڪير قابل آهي. شهرين ۽ گوناگون جي وچ ۾ جيڪڏهن بيمت ڪئي وڃي ته ٽي سٺ ۾ ايندو ته شهرين کان گوناگون ۾ وڌيڪ قابليت آهي. هوري موقعي نه ملڻ ڪري گوناگون گهٽ قابل سمجهيو ويندو آهي. هڪ هاري جي پٽ جي ترقي اسان تي ڳوڙهو اثر ڪيو آهي، جو ڪرندڙ جي زرعي ڪاليج مان آنرس سان گريجوئيٽ ٿيو ۽ جنهن کي اعليٰ تعليم لاءِ، امپيريل اسٽيڊيوٽ آف انڊرڪلاچرل ريسرچ نئين دماي ۾ هڙوڻ لاءِ اسڪالرشپ (وظيفو) ڏني ويئي ۽ هيئن وڌيڪ تعليم وٺڻ لاءِ هو ولايت ۾ هڙي رهيو آهي. اهڙائي ماڻهو پنهنجن ماحسن انسانن کي جڳي طرح سيکاري سگهندا ته پنهنجي حالت ڪيئن سڌارجي. اهي ماڻهو جيڪي شهر جي عيش آرام تي هڙيل آهن ۽ هاري کي حياتي ڪيئن گذارڻي پويئي، تنهنجي کين خيرڪا خبر آهي سي ڳوڻن ۾ وڃي ليڪچر ڪرڻ يا سيکارڻ جي ڪم لاءِ پورا لائق نه آهن. زرعي ڪانو جن ڳالهين جون هدايتون ڪري ٿو؟ جن کي عملي جامو نٿو پهرائي سگهجي تنهنجو هڪ وڏو سبب مقبون آهي. اڳواڻي يا ماڻهن ۾ ڪاميابي رڳو آهستي آهستي حاصل

۱۴۲. اڳواطي لاءِ اڪل قابليت جو ظاهر ٿيڻ ۽ انکي اهڙا
 ڌڻي ڏيڻ جن جي ذريعي اها ترقي ڪري سگهي، رڳو اتي ئي
 سگهندي جتي هڪ ٻئي جي مدد سان ڪم ڪيو وڃي ٿو.
 سان اها حالت اسان جي ڳولن ۾ گهٽ آهي. هن ملڪن
 گذري ڪم ڪرڻ جو سرشتو، هيٺين ادارن (جماعتن)
 وائو ڪيو ويو آهي يعني ته اسڪالرشپ، ڪوآپريٽو
 جوان آبادگارن جا ڪلب، چوپائي مال جا ٺاڻ، راندين جون
 بهت مباحثي جا ڪلب، ٺاڻن جا ڪلب ۽ مذهبي ميلا.

۱۴۱. ڳولن ۾ گذري ڪم ڪرڻ جي سرشتي لاءِ انتظام جي
 هرورت تي زور ڏيندي اسين اهو محسوس ٿا ڪريون ته ڳولن جي
 تي بهروائي ۽ عام گهٽتائي، سڌاري جي آڌر اينديون. ائين
 سمجهڻ نه ڪجي ته هنن مشڪلات کي حل ڪرڻ ممڪن نه آهي.
 جيستائين شروعات نه ڪئي ويندي تيستائين ترقي نه ٿي سگهندي.
 اڳواطي بهودي جي ڪم سان واسطو رکندڙ سڀني سرڪاري کاتن جي
 ترقي وارين رٿن جو مقصد هئڻ گهرجي ته گذري ڪم ڪرڻ
 جي ڪار گذارين کي زور ڏنائين، انهي لاءِ ته ڳولن جي تهذيبي زندگي
 ۾ ترقي ٿئي ۽ اڳواطي ٿيڻ لاءِ واپل ماڻهو هٿ اچي سگهن. وڏي
 ناري جي فقط تڏهن اڇيد رکي سگهجي ٿي جڏهن اهي کانا گڏجي
 ڪم ڪندا.

۱۴۰. اسين سفارش ڪريون ٿا ته هارين جي ٻارن کي مٿين ۽
 انساني تعليم ڏيڻ لاءِ خاص سهوليتون ڏجن ۽ هن مقصد لاءِ سرڪار کي
 کيس ته مرهڪ تعلقي ۾ هارين جي ٻارن جي هڪ مقرر ڪيل مدد
 کي اسڪالرشپون ڏئي. اهي اسڪالرشپون اهڙيون هئڻ گهرجن جن
 اسڪول جي فين (جيڪڏهن ڪي هجن ته) کائڻ، رهڻ ۽
 ٻين جي خرچ جي پورت ٿي سگهي.

بالغن جي زندگي

ٻڌڻ. ڏاڍن کان اڳ واقف ماڻهن تي اهو اثر ويندو آهي ته مري ڪم ۽ حال ۾ سٺ آهي. هن طرح سڀني ڏاڍن کي اهو سمجهڻ جي وڃي آهي. جنهن سخت اس ۽ گرمي ۾ هو ڪم ڪري ٿو. هن مان ڏيڻ ۾ اچي ٿو ته هو ڏاڍو محنتي ماڻهو آهي ۽ هن جون گهرجون ٿوريون آهن. منجهي عيش آرام جو خيال قديمي ڳالهين تي پئڻ آهي. سندس زرعي ڪم قديمي آهي. منجهي معاشرتي سهنج تمام ٿورا آهن. سندس جهالت گهري آهي. نالي مانو سڌارا هن ڪري منجهي حياتي ۾ تبديلي آهي، انهي طرف هو پيهر واهي آهي پر جيڪڏهن هڪ دفعو هن جو اختيار ڇڏي ويو ته هو خوشي سان ڏيان ڏئي ٿو ۽ سڪي ٿو. نالي مانو سڌارن جي اختيار ڪرڻ کان اڳ هنکي ضرور خبردار رهڻو ٿو پوي. حڪومت انهن جي اختيار ڪرڻ ۾ اهو انديشو آهي ته مٿان اهي ڪارو ۽ ڪن. خواب علاج تي عمل ڪرڻ ڪري هنکي سواءِ رڳو ويجهو جو ميمند خطرو رهي ٿو. ڪيترين پيڙهين کان وٺي پنهنجن نالي ڏانن جي گڏ ڪيل قيمتي آزمودن ۽ نتيجن تجربي جي ڪري هو جهونن خيالن جو رهيو ٿو.

٩٠. ڏاڍن جي معاشرتي رسن رواجن جو سندس رهڻي جي آغوش ۾ ٻڌڻي جي معيار تي ٻڌل هوندو آهي. ڏاڍن جي رسن ۽ رواج سندس حياتي رواجن، مذهبي اعتقادن ۽ ذاتيات جي تعصب تي پئڻ آهن. انهن سندس مالي حالت کي گهڻي قدر تمام ڪن ٿيون. جيڪڏهن سندس رهڻي جي درجي کي سڌارڻ لاءِ ڪو به قدم کنيو وڃي ته هن ڏاڍن ۽ سڌارن جي راءِ ۾ اڀرڻ ۽ ٻين رندڪن جو پورو خيال ڪرڻ گهرجي. هن ماڻهن وانگر هو به ذاتي تعليم کان وڌيڪ ڏيڻ وائس جي معياري سان پراڻي جي امانت رکي ٿو. پنهنجي ٻارن جي تعليمي ورڻ ڏانهن سڌارن تي پراڻن تي هڪ نظر ڪرڻ سان هو ماسترن جي

مان تائين پڙهائيءَ کان به وڌيڪ حاصل ڪري سگهي ٿو. پر هن به مسئلن ۾ اڳواڻي ڪرڻ ۽ چوڪي جوڳي ڪم ڪرڻ جي گهڻائي آهي.

۲۹۱. جيستائين ابتدائي سکولن لاءِ گهريل ماسترن جي ڪمي آهي، تيستائين ان پڙهيل بالغن جي تعليم جي اها رت نه رهي وڃي ته ڪيئن انهن کي تعليم ڏني وڃي پر هيءَ رت رڻڻ گهرجي ته ڪيئن انهن کي ڪار آمد معلومات پهچائجي.

۲۹۲. سرڪار هاريءَ لاءِ گهڻو ئي ڪجهه ڪري سگهي ٿي ۽ جيڪڏهن هن کي گهڻو علم هجي ته جيڪر پنهنجي حالت سڌارڻ لاءِ هو به گهڻو ڪجهه ڪري سگهي. فقط سرڪار ئي هن کي اها تعليم ڏيئي سگهي ٿي. تعليم سندس وسيع ۽ عام معياري مطابق يعني عام ماڻهن کي گهريل تعليم ڏيڻ جو ڪم، گوناڻي سڌاري جي رڻ ۾ اول اچڻ گهرجي. اڪثر ۽ پڙهڻ جي لياقت تعليم لاءِ مددگار ثابت ٿيندي پر ائين نه آهي ته ڪو هدايتون ڏيڻ به نسبت تبليغ ڪرڻ جو ڪم انهيءَ علم پرائڻ جي حالت تي منحصر آهي. تنهنڪري بهراڙيءَ جي ماڻهن تان بي علمي جو داغ مڌائڻ لاءِ ڪجهه وقت ترسندي به اهو ضروري آهي ته هدايتون ڏيڻ به نسبت تبليغ جي ڪم کي، قومي تعمير لاءِ مهيا ٿيندڙ خدمتن سان گڏ وڌائڻ گهرجي ۽ اهو ڪم مرڪز کي سڀالڻ گهرجي.

هم - گوناڻي صحت

۲۹۳. اسين، گوناڻي صحت جي ٽن رخن تي زور ڏيون ٿا يعني ته گهڻي اسهال جي استعمال کي وڌائڻ، دائين جي تربيت ۽ کين نوڪريون ڏيڻ ۽ موسمي ٽپن تي مباحثي ۽ گوناڻن سان واسطو رکندڙ ٻين طبيه ڪمن به نسبت زبردست تبليغ ڪرڻ.

۱۳۶

۲۹۴. ۱۹۹۴ء ۾ سنڌي ٻولي جي ڪم ۾ سرڪاري اسپتال،
يا دواخانن يا خانگي ڊاڪٽرن وٽان، بيماريءَ وقت يڪدم ڊاڪٽرن
حاضر ٿيڻ جو بندوبست ٿي تيسين سڀ ڪنهن تعلقي ۾ نه ٿي
دواخانن وٽان ڪرڻ گهرجن. اهي مقرر ڪيل وقت تي ڪو به ڳوٺ کان
ٻئي ڳوٺ ڏانهن وڃڻ گهرجن.

۲۹۵. دائرن جي تربيت ٿيڻ جي سهوليتن کي گهٽي وڌائڻ
گهرجي ۽ صحت کاتي ۾ ڪين نوڪريون ٿيڻ وارين رٿن کي وسيع
بهماني تي آڻڻ گهرجي. اسين سمجهون ٿا ته هر ڪنهن تعلقي جي
هيڊ ڪوارٽر ۾ هڪ دائري ۽ سندس هٿ هيٺ چار مدد ڪندڙ (نائب)
دايرن رکڻ گهرجن ۽ هر ڪنهن ڳوٺ، جنهنجي آدمشماري ۲۰۰
هجي، اني هڪ وڌيڪ مدد ڪندڙ دائري رکڻ گهرجي. سندن رهن
۽ هڪ هنڌان ٻئي هنڌ وڃڻ لاءِ گهريل سهوليتن تي خاص ڌيان ڏيڻ
گهرجي.

۲۹۶. هن کان اڳ، اسان هارين جي لاجارين تي زور ڏنو
آهي، جن مان گهڻيون سندن جهالت ۽ گهرو ضرورتن جي شين جي
مهيما نه ٿيڻ ڪري پيدا ٿيون آهن. هي ڳالهه خاص ڪري صحت
۽ صفائي جي مسئلن سان لاڳو آهي.

۲۹۷. جيڪڏهن موسمي تبديلي يا اثر مضبوط رهيو ته پوءِ
ائين سمجهڻ گهرجي ته تندرستي لاءِ ٿيندڙ جدوجهد اڌ ڪامياب ٿي
آهي. هاري ۽ سندن گهر جي پاڻين کي موسمي تبديليءَ ان کي
روڪڻ بابت بلڪل ٿوري يا ڪا به ڄاڻ نه آهي. جيڪڏهن هڪڙي گهريل
سڌ هجي ته جيڪڏهن به هڪڙي مدد ڏيڻ سان گهڻوئي ڪجهه
ڪري سگهن. موسمي ميدن کان پوءِ، ڳوٺن جي ڀر ۾ جيڪو پاڻي
گڏ ٿي ڪڍو ٿئي ٿو تنهن ۾ ڳوٺاڻن جي گڏيل مدد سان دوائون ڏيڻ

ٻا انهيءَ کي انان ڪڍي ڇڏڻ ڪري گهڻن ئي ڳولن ۾ موسمي تبديلي جي آزار کي ٻا اثر نٿو ٿئي ۽ روڪي سگهجي ٿو.

۲۹۸. هن مهل ۾ ريڊيو، اخبارن ۽ سينيما، انهن مان هرڪي جي ڳوڙهي ٻهر وٺڻ ڪري. موسمي تبديلي جي روڪيندڙ دوائون، ضرورت مند ماڻهن کي وڪڻڻ لاءِ، هر ڪنهن پوسٽ آفيس ۾ موجود رکڻ گهرجن.

و - گهرو مهر

۲۹۹. انڊسٽريز ڊپارٽمينٽ کي، ڳولن ۾ دستڪارين جا مهر تجربيءَ ۾ ڏيکارڻ ۽ سيڪارڻ جي ذريعي گهڻو ئي مفيد ڪم ڪرڻ جو مقصد آهي. مقصد هي آهي ته گهرجي ته مردن ۽ زالن کي سندن واڌڪائي جي وقت ۾ فائدي واري ڪم مهيا ڪري ڏجي.

۳۰۰. انهن حصن ۾ هن ڪم جي وڏي ضرورت آهي جتي ماري ۽ سندس ڪٽنب جا ڀاتي گهڻو ڪري پنهنجو وقت سستيءَ ۾ گذارين ٿا. اهي حصا هي آهن: - ٻارائي زمينون، سدائين نه وهندڙ واهن تي آباد ٿيندڙ زمينون ۽ سيلاني زمينون. هنن حصن ۾ گهڻو ڪري هڪ فصل هيدا ڪيو ويندو آهي. هڪ دفعو فصل پوکيو ويو ته پوءِ ان تي ٻياري جي وقت تائين گهڻو ڌيان نٿو ڏيڻو پوي. اهو ساميءَ جو وقت ڪيترن ئي مهينن جو ٿيو هجي جيتوڻيڪ اهي انگ اکر دستياب ٿي نه سگهيا آهن جن جي ذريعي خبر هجي ته انهن حصن ۾ فصل پوکڻ لاءِ ڪيترن ماڻهن جي ۽ ڪيترن ڏينهن جي پورائين جي گهرج هجي ٿي. هر ڪنهن ۾ حاجي ڏيندڙ کي سهوليت سان خبر پئجي سگهندي ته انهن ماڻهن جي واڌڪائيءَ جي وقت کي موجوده وقت کان وڌيڪ فائدي واري ڪم ۾ آڻي سگهجي ٿو. ڪي گونا گونا گهره مهر آهن جن کي گهريل سازو سامان ۽ شيون

موجود ڪري ڏيڻ ۽ لهيل شين کي وڪڻڻ جون سهوليتون موجود ڪري ڏيڻ سان بيشڪ گهڻي قدر وڌائي سگهجي ٿو. هڪ دفعي جيڪڏهن ماڻهن جو اعتبار ڄمي ويو ته پوءِ نموني ۽ ڪاريگري سولائيءَ سان سڌارا ڪري سگهجن ٿا.

ز - مشهوري ڪرڻ جو انضمام

مشهوري ڪرڻ جا طريقا -

۳۰۱. ڳوٺن جي بهبوديءَ لاءِ سڌارن آڻڻ، زمين جي پيدائش کي وڌائڻ ۽ بهراڙيءَ ۾ رهندڙ عام ماڻهن جي زندگيءَ جي معيار کي بلند ڪرڻ وارن سڌارن کي وڏي پئماني تي آڻڻ جي تيسرائين گهڻي اميد ڪا نه ٿي ڏسجي جيستائين ڪ مشهوري ڪرڻ جي جديد سازو سامان ۽ ذريعن کي پوري طرح ڪم نه آندو ويو آهي جن جي وسيلي سهڻي قسم جي آبادگارن کي گهربل معلومات پهچائي سگهجي ٿي. اسين تنهنڪري عام ماڻهن کي علم ڏيڻ ۾ مدد لاءِ گهڻي سڀني ماڻهن لاءِ ڌيان ڏيڻ جي ڪم آڻڻ تي زور ڏيون ٿا.

۳۰۲. ڳوٺن ۾ مشهوري ڪرڻ ۽ سڌاري جي ڪم ۾ انگريڪاچر، ويٽرينري، ايجيوڪيشن، هيلٿ، واپج انڊسٽريل ۽ ڪوآپريشن کاتن کي ڪپي ته گڏيل صلاح مصلحت جي رت تي گڏجي ڪم ڪن جنهن موجب هر هڪ کاتو تعليم جي بهرحال، مشهوري ۽ هدايتن ڏيڻ واري (تصويرون) ڏيکارڻ ذريعي تعليم ڏيڻ جو گڏيل ڪم ڪري.

مشهوريءَ واري پائلمينٽ رٿ

۳۰۳. ننڍي عملي هئڻ جي ڪري ضلعي جي ڪم ۾ ترقي ڪانه ٿيندي جو انهيءَ ڪري اهڙو ڪم ڪري نه سگهيو جنهن مان عملي ۽ دائمي نتيجا نڪرن. تنهنڪري اسين ڳوٺ سڌار ۽ ڳوٺاڻي بهبودي

۱. تجربی جي اهائن طور سنڌ جي زرعي صلاحڪار جي ”سنڌ زرعي کاتي ۾ ترقي ٿي نوٽ ۱۹۴۵“ واري اشاعت جي فٿرائن ۵۴ کان ۶۳ ۾ سفارش ڪيل اسڪيم جي اختيار ڪرڻ جي تائيد ڪريون ٿا. الهی رت جو مقصد آهي ته ڏسجي ته ٿوري ئي وقت اندر ٿورن گولن ۾ جن ۾ قومي تعميردارا سڀ کاتا گڏجي ڪم ڪن ته ائين ڪرڻ سان ڇا ٿي سگهي ٿو. گفت ڪندڙ سينيما جي لاري جا ۱۲ گولن جو دؤرو ڪري سگهندي تنهنجي مدد سان هن وڏي مشهوري جي بائليٽ آزموڊي ڪرڻ لاءِ گهريل جاءِ تبديلي ڄام جي نريڪ ريجنل فارم لاءِ رٿيل هنڌ تي بهرا ڪرڻ موزون ٿيندي. هن اوائلي آزمودي ۽ تربيت يافتہ عملي جي ملڻ جي نتيجن تي الهی ڳالهه جو مدار محدود ته سڌاري جون رٿون ڪيئن ۽ ڪيترائي قدر وڌائجن.

۳۰۴. الهی بائليٽ رت ۾ ڄام ايراضي اچي ويندي سا تخميني روءِ ۲۰۰۰۰ ايڪڙ ٿيندي. الهی رت لاءِ تبديلي ڄام جي نريڪ رٿيل جاءِ مقرر ڪرڻ ڪري، جاگيري زمينون، وڏن زميندارن جون ايسٽيمون ۽ ننڍيون کاتيداريون انهيءَ سان لاڳو ٿي سگهنديون. انهن گولن مان ڪوبه گوت هجڻ ڪوارٽر کان ۱۰ ميلن کان پري نه هئڻ گهرجي ۽ اهو ضروري نه آهي ته اهي گوت هڪ ئي قطار ۾ هجن. جهلڻ لاءِ گولن جي ويجهڙائي ۾ رستا اهڙا هئڻ گهرجن جن تان موٽرون ملي سگهن. ساڄو وقت ڪم ڪندڙ عملي کي ڪهي ته گڏجي ڪم ڪري ۽ الهی عملي ۾ هڪ سپرنٽينڊنٽ به هئڻ گهرجي جنهنکي مشوري ڪرڻ جي جديد ڳالهه به نسبت تربيت مليل هجي. هڪئي واسطيدار کائن يعني انگرڪلچر، ائيميل هسٽوري، ايڇيوڪيشن، هيلٿ، ڪو آپريشن ۽ انڊسٽريز، هر هڪ جي هڪ زبردست آفيسر کان مدد ملڻ ڪپي.

۳۰۵. مسافريء لاء گھربل موٽرن ۾ هڪ موٽر ٽوڪي، ۱۶ ملين ميٽر واري سيندوما جي سازو سامان سان ۽ ۱۲ ماڻهن جي وهڻ لاء هڪ موٽر لاري ڪافي ٿينديون. عملي جو ڪم، گوناٺن کي ڪارائتي خبردار ڏيڻ، رهبري ڪرڻ ۽ صلاح مصلحت ڏيڻ ٽئين محدود لهندرو ماڻهي وقت تي عملي جو هيءُ ڪم ٿيندو ته ڳوٺن ٽوڙي پھين ۾ ننڍي هماني تي نماو ڏيکارين. نماو ڪرڻ ۾ ڪم آبدل شين لاء ڪاٺ في نه وٺڻ گهرجي. جدا جدا ڪاٺن جي بالا همدارن کي ڪپي ته سندن ڪاٺي جا آفيسر جي هن رت ۾ رڌل رهندا ٿن جي جدا جدا فرضن جي شرح ڪن. گوناٺا جيڪو ڪم ڪن سو سندن رضا خوشيءَ سان هڻڻ گهرجي انهيءَ لاء ته انهيءَ مان دائمي نفعي نڪون. اها سهيل ڪرڻي پوندي ته ڪنهن ڪم ڪرڻ تائين سرڪاري ماڻهن مان ڪنهنجي ڪمل سفارش موجب، اهو ڪم ڪرائڻ لاء گوناٺن تي ڪو زور ۽ زبردستي نه ٿئي ڪئي وڃي. انهيءَ گروهه جي ڏنل صلاح، رهبري ۽ نماو جي ڪري جيڪڏهن گوناٺا ڪو جسماني ڪم پاڻ تي هوار ڪن ته اهو گوناٺن جي ئي پورهيءَ ۽ خرچ سان ٿيڻ گهرجي. اهي نماو جن ۾ وڏو خرچ ٿيندو هجي انهن کان پاسو ڪجي. هن رپورٽ جي باب پهرئين ۾ ڏيکاريل طريقن موجب، واسطيدار زميندار سان گڏجي ڪم ڪرڻ جي اهمد رکي سگهجي ٿي.

۳۰۶. رٿيل هائليٽ رت پهرئين ۵ سالن جي عرصي لاء هڻڻ گهرجي. انهيءَ رت کي عملي جامو پهرائڻ لاء پهرئين ضروري ٿيندو ته ڪن واسطيدار ڳوٺن جو اقتصادي جائزو وٺجي. هن رت ۾ شامل ڪرڻ لاء چونڊيل هر هڪ ڳوٺ ۾ گوناٺيون ڪاميٽيون ٺاهجن جن ۾ هارين ۽ وڏن ٽوڙي ندين ڪائيدارن کي انهن ڪاميٽين جو ميمبر بنائڻ گهرجي. رت جي سهرن ٿيندڙن کي ڪاميٽيءَ جي ڪار گذارين جي رهبري

ڪرڻ گهرجي. انهي رت جي پهرئين ڀاڱي جي پوري ٿيڻ تان پوءِ، ساڳين ڳولن جو ٻيو دفعو اقتصادي جائزو وٺجي. تنهنڪن پوءِ، هن رت جي عمل ۾ اجڙ ڪا اڳ ۽ سندس پهرئين ڀاڱي پوري ٿيڻ کان ترڪت پوءِ حالتن ۾ جيڪا ٿيڻ گهرجي انهن جي فرق جو جائزو وٺجي.

۳.۷. هي ٻئي دفعي ورتل جائزو ڏيکاريندو ته ۵ سالن جي پوري عرصي ۾ رهڻ جي حالتن ۽ زمين جي فصل جي واڌاري ۾ ڪيتري قدر سڌارو آيو آهي. اهو ڏيکاريندو ته سرڪار جا قومي تعمير وارا ڪاٺا جڏهن پاڻ ۾ گڏجي ڪم ڪن ٿا ۽ جڏهن سندن ڪم ڪاريون هڪ ٻئي جي مدد سان ٿين ٿا تڏهن اهي تعليم ڏيندڙ مشوري ۽ نمائندگي وسيلي سيڪارڻ جي ذريعي ڇا ڇا ڪري سگهن ٿا. انهيءَ طرح گڏ ڪيل خبرچار ۽ بنيادي معلومات، عام آبادگارن جي سڌاري لاءِ مناسب ۽ چڱيون رٿون رٿڻ ۾ سرڪار لاءِ ڌاڍيون مفيد ثابت ٿينديون.

ح - اقتصادي ڳالهين بابت ڇا ڪرڻ ضروري ۽ ضرورت

۳.۸. اسانکي پنهنجي ڇاڇ جي دوران ۾ ڏسڻ ۾ آيو آهي ته بنجي سرشتي جي جدا جدا حالتن هارين جي اقتصادي حالت ۽ عام ڳوٺاڻي اقتصادي حالت ۾ بنجي گهريل خبرچار جي گهڻي اڻڻ آهي. بنيادي معلومات گڏ ڪرڻ لاءِ سرڪار طرفان ڪو به بندوبست ٿيل نه آهي. ڳوٺاڻ سڌارن کي جيڪڏهن ترقي پذير ڪرڻو هجي ته انهن جو دارو مدار سچين حقيقتن تي هئڻ گهرجي ۽ شڪ شڪي جي ڪا به گنجائش نه هئڻ گهرجي. جيڪڏهن ڳوٺاڻا سڌارا يا تجربو ڪار ڳالهين ۽ خام خيالن جي بنياد تي رکيا ويا ته پوءِ تڪليفن جي بهار جو مقابلو ڪرڻو پوندو. هي رهيا جو اهڙو پهريون تجربو هو ۽ هن اڃا تائين پنهنجي اشتراڪيت واري تجربي ۾ ڪا گهڻي ترقي نه ڪئي آهي.

۳۰۹. سنڌ جي ڳوٺن ۾ جيڪي معاشرتي ۽ اقتصادي حالتون آهن سي هن صوبي جون مخصوص حالتون آهن. ٻين ملڪن جي زمين جي سڌارن وارين رٿن جي ڪاميابين ۽ ناڪامين مان گهڻو ڪجهه سکڻو آهي. پر ٻئي ڪنهن به ملڪ ۾ اهڙيون ساڳيون حالتون نه آهن جنهن ڪري انهن ملڪن جي سڌارن جهڙا سڌارا هتي به اختيار ڪرڻ مناسب نه آهن. اهو خود ظاهر ٿيو آهي ته سڌارا ڪرڻ جي وڏي ضرورت آهي. پر جيڪڏهن ڪيل سڌارن کي ڪامياب بنائڻو هجي ته اهي اهڙي قسم جا هئڻ گهرجن جي هتي جي خاص حالتن سان موافق ٿي سگهن. معتبر معلومات ۽ اعتبار جوڳن انگن اکرن جي غير موجودگيءَ ۾ اقتصادي خاڪن کي ڪاميابيءَ سان دور ڪري نه سگهيو.

ڪم

۳۱۰. اسين سفارش ڪريون ٿا ته سرڪار اقتصادي ڳالهين بابت ڇاڇ ڪرڻ لاءِ هڪ دائمي بورڊ مقرر ڪري. انهيءَ بورڊ جا ڪم هي هئڻ گهرجن ته اهو ماڻهن جي جدا جدا طبقن، خاص ڪري ماڻهن جي ميدانن طبقن جن ۾ زرعي پورهيو ڪرڻ جو وڏو تعداد اچي وڃي ٿو، تن جي معاشرتي ۽ اقتصادي حالتن بابت رٿون رٿي ۽ ڳوڙهي ڇاڇ ڪري ۽ انهيءَ جا نتيجا ظاهر ڪري.

جوڙ ڪ

۳۱۱. اهو بورڊ گهڻن قسمن جي ڏکين اقتصادي مسئلن تي ويچار ڪندو. صحيح نموني جي تحليلن جي باري ۾ رٿن رٿا ۽ انهن کي ملائڻ ۽ نڪتل نتيجن کي ڏک ڪرڻ ۽ کين صحيح نموني ۾ واضح ڪرڻ اهڙا ڪم آهن جن جي لاءِ ڪيترين ئي اقتصادي ڳالهين ۾ ماڻهن جي ضرورت هوندي. انهيءَ بورڊ ۾ هڪ چيئرمين ۽ واسطيدار سرڪاري کاتن جا بالا عملدار سرڪاري ميمبر ۽ ڪي ٽورا